

Kronika storu
Žďár nad Sázavou
a Sázava
2022

Rodina Hatajova v pracovn'm oděvu
sestra farářka Alžběta
tati'nek Tomáš s Madlenkou
a Mařlida

PROGRAM – 5. 1. 2022

- **ZAHÁJENÍ**
- **SCHVÁLENÍ MINULÉHO ZÁPISU**
- **CO BYLO:**
 - Bohoslužby (Půlnoční, Boží Hod, Nový rok)
 - Náboženství
 - konfirmandi
 - Rozsvěcení adventního stromu Žďár i Sázava
 - Teta Hana (Veseláci)
 - Biblická hodina, biblická on-line
 - Dětská vánoční hra (archová sbírka)
 - Příprava dárků pro děti
 - Silvestrovské posezení ve stodole
- **CO BUDE:**
 - Kontrola rozpisu Bohoslužeb (*aktualizace stávajícího rozpisu*)
 - Náboženství pro děti
 - Teta Hana (9.1.+Amarylis)
 - ? Biblické hodiny v rodinách ?
 - ? Ekumenické bohoslužby ?
 - Odstrojení vánočního stromku
 - *Další program*
- ~~Nové šablony pro web~~
- ~~Louka nad hřbitovem~~
- inventarizace
- Dotace Žďár
- Dar obce Sázava
- Farářský kurz ?
- Nabídka partnerství do Ústeckého kraje – Děčínský sbor
- Staršovstvo (kandidáti – E.Peterová, Hašlerka/Lenka, Danielkovi, Sabanová, J. Kosourová-ne, J. Lukeš - ano, O. Tlustošová - ne, Lucie Chmelíčková – ano; Leoš Pohanka - ano)
- Nový zpěvník
- **CO „NEFUNGUJE...“**
Kostel – dálkové ovládání topení
- Křesťanská služba
- Jubilanti – kontrola kontaktů
- Příští staršovstvo
- **Různé:** pastorační pracovnice 2022; okap Žďár, lípa – ~~žádat o dotaci na strom~~, hřbitovní kohouty
- **ZAKONČENÍ**

Rozpis obsazení sborových aktivit

	Bohoslužby	varhanik	Bohoslužby	varhanik	konfirmandi	náboženství	mládež	Ostatní
	Žďár		Sázava			Žďár	Sázava	Žďár
24.11.2021					/			18:00 staršovstvo
25.11.2021								17:00 AA
26.11.2021							16:30	
27.11.2021								
28.11.2021	Ilona; VP		Ilona; VP					rozsvěcení stromku Žďár; Sázava
29.11.2021								
30.11.2021								
1.12.2021					15:00			
2.12.2021								17:00 AA
3.12.2021							16:30	
4.12.2021								9:00 zkouška vánoční hry
5.12.2021	Draha		Draha					
6.12.2021								
7.12.2021								
8.12.2021								
9.12.2021								17:00 AA
10.12.2021							16:30	
11.12.2021								17:00 adventní koncert "Hudba s radostí"
12.12.2021								18:00 Café u tety Hany
13.12.2021								
14.12.2021								
15.12.2021					15:00			
16.12.2021								17:00 AA
17.12.2021							16:30	
18.12.2021								9:00 zkouška hry
19.12.2021								Vánoční hra
20.12.2021								
21.12.2021								
22.12.2021								
23.12.2021								17:00 AA
24.12.2021								22:00 Půlnoční
25.12.2021	VP		VP					Boží Hod vánoční
26.12.2021	Draha		Draha					
27.12.2021								
28.12.2021								
29.12.2021								
30.12.2021								17:00 AA
31.12.2021								Loučení s rokem
1.1.2022	Ilona; VP		Ilona; VP					Nový rok
2.1.2022								
3.1.2022								
4.1.2022								
5.1.2022					15:00			18:00 staršovstvo
6.1.2022								17:00 AA
7.1.2022							16:30	18:00
8.1.2022								
9.1.2022	18:00 Teta Hana							14:00 - Hra 4. mudrc (kostel V.Losenice)
10.1.2022								
11.1.2022								
12.1.2022					15:00			18:00 biblická on-line
13.1.2022								17:00 AA
14.1.2022							16:30	
15.1.2022								
16.1.2022								
17.1.2022								
18.1.2022								
19.1.2022					15:00			
20.1.2022								15:00 biblická Žďár; 17:00 AA
21.1.2022							16:30	
22.1.2022								
23.1.2022								
24.1.2022								farářský kurz
25.1.2022								farářský kurz
26.1.2022								farářský kurz
27.1.2022								17:00 AA
28.1.2022							16:30	farářský kurz
29.1.2022								
30.1.2022								D. ŠORN
31.1.2022								
1.2.2022								
2.2.2022					15:00			STARŠOVSTVO
3.2.2022								17:00 AA
4.2.2022							16:30	
5.2.2022								
6.2.2022	VP		VP					

Zprávy ze schůze staršovstva 5. 1. 2022

- Staršovstvo souhlasí s účastí farářky na farářském kurzu.
- Nabídli jsme partnerství do Ústeckého kraje – Děčínský sbor: Děčínské staršovstvo by rádo absolvovalo jednu nezávaznou návštěvu na zkoušku, kde bychom si sdělili navzájem své představy o případném partnerství. Navrhujeme termín 13. -15. 5.
Na seniorátní úrovni vznikne poradní komise pro podporu slabých, osamělých sborů.
- Staršovstvo – kandidáti: Bětka Hatajová oslovila stávající členy staršovstva, jestli budou kandidovat v jarních volbách do staršovstva. Ještě zbývá prověřit některá jména, zda do volby půjdou.
- Nový zpěvník – seznámení s řazením a strukturou zpěvníku, bude i tématem na **presbyterní konferenci 27. 3. v Třebíči**
- Z Haren jsme dostali dar 500 Euro na práci našeho sboru budou využity pro křesťanskou službu.
- Místo pastorační pracovnice (Draha Pešlová) 2022 bylo z ústředí schváleno.

JUBILANTI:

J. JOSÍFKOVÁ (77)
M. KADLECOVÁ (50)
V. HOŠKOVÁ (40)
P. LEHOVEC (78)
P. ŠTOURAČ (45)
Z. JAROŠ (75)
V. LEMPEROVÁ (87)

KALENDÁŘ AKCÍ – LEDEN 2022

9. 1. ČTVRTEK	Žďár i Sázava	bohoslužby
	Velká Losenice	14:00 hra Čtvrtý z mudrců (katolická fara)
	Žďár	18:00 Bohoslužby u tety Hany
12. 1. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
12. 1. STŘEDA	on-line	18:00 setkání nad knihou Genesis
13. 1. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
14. 1. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
16. 1. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
19. 1. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
20. 1. ČTVRTEK	Žďár	15:00 biblická hodina
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
21. 1. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
23. 1. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
24.-28.		farářka na kurzu v Praze
27. 1. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
28. 1. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
30. 1. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby (David Šorm)
2. 2. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
3. 2. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
6. 2. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby s VP

Už je to přes 3 týdny, co jsme slavili Vánoce. U většiny z nás jsou již vánoční stromky z domu nebo alespoň odstrojeny, ozdobičky se vrátily zpět na půdu.

Kam jsme uklidili lesk těchto svátků a povznesenou náladu? Tu pohodu, která celý vánoční čas prostupovala? Radost z dětí, z vnoučat, které přišly na návštěvu... Není to hezké, že k sobě patříme? Radost ze života, která se šíří, když zpíváme „Ó křesťané všichni v radostném plesání“?

Ted' už se vracíme do každodenního života. V něm se moc nezpívá. A možná, že z některých rodinných setkání zůstala i nějaká nepohoda – nepochopení. A před námi je 340 dní všedního života – každý musí sám promyslet, jak je přečká.

Co nám dnes – 16. ledna – zůstalo z těch vánočních oslav? Co zbylo z krásných slov vánočního evangelia, kterým bychom chtěli věřit? Co zbývá z pokoje na zemi? Kde jsou lidé dobré vůle? Zazněla mnohá kázání, mnohá vánoční poselství, která říkala: Chceme spolu dobře vycházet – v rodinách, v sousedství. Chceme se snažit dobře vycházet s cizinci mezi námi, s lidmi jiné víry. Chceme stát na straně chudých, znevýhodňovaných... A pak přicházejí zprávy o vojácích na ukrajinských hranicích, o umírajících uprchlících v sousední zemi, o vystřelených atomových raketách do japonských vod – tolik hrůzy, nenávisti, bezmoci. Byla to tedy jen pěkná vánoční slova, pohazená v této době? V nejlepším případě jen pěkný sen... A ted' v běžném dni musíme žít ve strachu, obavách, vymezovat se, bránit se – jako vojáci, kteří mají přes Vánoce pár hodin válečného příměří a pak bojují dál?

Mnozí racionální dospělí řeknou: Ano, je to tak. Dobré dny skončí vždycky velmi rychle. Po svatbě přichází všední život, s tím se nedá nic dělat. Takhle to je. Každý květ a každé mládí uvadá... Žádná oslava nemá věčné trvání. Právě proto je možná dobře, že už dávno bývá jako text kázání pro tuto neděli navrhován příběh, který nám připomíná, jak rychle taková oslava skončí. A také nám vypráví, jak může taková oslava pokračovat, budeme-li poslouchat Ježíše Krista.

Přečtu text z Janova evangelia 2, 1-11:

1 Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; 2 na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. 3 Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“ 4 Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“ 5 Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“ 6 Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra. 7 Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj. 8 Pak jim přikázal: „Ted' z nich naberte a doneste správci hostiny!“ Učinili tak. 9 Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha 10 a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“ 11 Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili. 12 Potom odešel Ježíš, jeho matka, bratři i učedníci do Kafarnaum a zůstali tam několik dní.

Došlo víno! Jaké neštěstí. Jaká ostuda. Jen si to představte, že by při vaší narozeninové oslavě došlo jídlo. Nebo víno. Nebo pivo. Noční můra každé hospodyňky! O to více v pohostinném Orientu, kde se všechno slaví mnohem opulentněji a velkoryseji než u nás.

Víno bylo tehdy považováno za znak dobrého, svátečního života vůbec. A ten rychle skončí, pokud si nedáte pozor. Myslím, že právě to nám chce Jan svým příběhem sdělit.

Svatba - svátek lásky - je na zhroucení. Slyšíme to téměř čtyři týdny po Vánocích, pár dní po Novém roce s mnoha předsevzetími, možná roky po své vlastní svatbě... Víno už není. Jen voda. Pokud se ted' nestane zázrak, bude po všem. Lidé se začnou hádat, kdo za to může. Rozejdou se, někteří zklamání, jiní v rozpacích, někteří vyčerpání – jak by to ted' mohlo pokračovat?

Myslím, že existuje mnoho důvodů, jak k něčemu takovému může dojít. Možná, že byli nevěsta se ženichem příliš lakomí, příliš málo investovali do hostiny a do vztahu. Možná přišlo víc hostů, než se očekávalo, možná jsou náklady a nároky vyšší, než se očekávalo. Možná je odolnost hostů příliš vysoká – možná byl záměr některých vypít co nejvíc – taková hloupá soutěživost. To může člověku pěkně zkazit oslavu. Pak musí počítat s komplikacemi, třenicemi a hádkami: kdo může za to, že to nevyšlo?

Marie je očividně první, kdo o tom začne mluvit. Ale nemluví s kýmkoliv. Nevzbuzuje v ostatních hostech zklamání a rozhořčení a neříká pořád dokola: Představte si, že jim došlo víno! Co je to za lidi? Ani jsme sem snad neměli chodit.“ Nedělá ostudu hostitelům: „Jak se to mohlo stát? Pro něco takového neexistuje žádná omluva!“ Ne. Marie ví, na koho se má obrátit. Marie mluví s Ježíšem. Myslím, že ve většině případů by bylo právě takové řešení nejlepší – když dojde víno – tedy když dojde nadšení, radost ze života. Když už nevíte, jak dál a odkud čerpat novou energii – promluvte si s Ježíšem. Ještě bych spíše řekla: Promluvte si s Bohem. Postěžujte si mu, řekněte mu, v čem je

problém. Podle mých zkušeností se pak mnohé vyjasní – když se modlíte. Už jen proto, že si dám na čas a musím nějak zformulovat to, co mám na srdci. Mluvit s Bohem. Mluvit s Ježíšem. Pro Marii je to hned ten první krok, který udělá, když nastane problém.

A pak se jí také dostane od syna tvrdého odmítnutí. Maminky, které mají také syny, asi vědí dobře, jaké to někdy je. Marie se ale rozhodně takovým odmítnutím nenechá odradit. Neřekne: „Taky bys mě mohl mít někdy rád!“ Ona chápe, že Ježíš nemůže dělat jen to, co po něm chce. Ale také mu důvěřuje, věří. I když to zpočátku vůbec nevypadá, že by chtěl nějak pomoci. Řekla služebníkům: „*Udělejte, cokoli vám nařídí.*“ To je pro mě jádro tohoto příběhu. *Udělejte cokoli vám nařídí.* Namísto toho, abyste se cítili zahanbeni, zoufalí, místo čekání na zázrak udělejte, co vám Ježíš řekne!

A co Ježíš říká? „*Naplňte nádoby vodou!*“ Obrovské nádoby, které stály u vchodu do každého domu, aby si hosté mohli umýt nohy. Dá se očekávat, že kvůli velkému počtu hostů na této svatební veselce, jsou teď nádoby prázdné nebo poloprázdné. Tak honem. Naplňte je vodou. Je to pracné. Jistě. K potoku nebo ke studni je potřeba párkrát zajít. Služebníci se s vodou jistě docela nadřou. Na druhou stranu to ale není nic zvláštního. Není potřeba žádného zázraku. Aby mohla hostina pokračovat, není třeba dělat nic nadlidského. Nemusí sami řídit běh oslavy. Nemusí učinit žádné prohlášení nebo žádat o odpuštění, vysvětlovat, že měli dobré úmysly, ale nějak to nevyšlo... Kdepak. Měli by dělat to, co je jejich práce. Měli by dělat to, co usnadňuje chod všedního dne. Aby se mohli hosté osvěžit. Měli by plnit své povinnosti. Nepohroužit se do této překerní situace a neříkat: no, když to došlo tak daleko, tak už to stejně nemá žádný smysl, plnit nádoby pro osvěžení a čistotu hostů... I když to teď zrovna není taková zábava, i když to je trochu vyčerpávající: měli by mít nádoby na mytí nohou stále plné, aby mohli dopřát očekávané pohodlí svým hostům.

A pak se stane zázrak! Voda chutná jako nejlepší víno. Voda se mění ve víno. I když si tento jev nedokáží vysvětlit, odpovídá mé zkušenosti: když se snažíte, když to nevzdáte, když se budete starat o všední záležitosti, pokud se budete starat jeden o druhého, pak se mohou dít zázraky. Pak může hostina pokračovat.

Tento příběh mi říká dvě věci pro můj všední život, pro chvíle, kdy mám jen vodu a víno došlo. Zaprvé: Ježíš chce, aby hostina pokračovala. A zadruhé: Vždycky můžeme něco udělat. *Udělejte cokoli vám nařídí* Ježíš.

Léta po svatbě, kdy může manželství ve všedním životě uvadat a vztah hrozí vyschnutím, pak můžete něco udělat. „*Naplňte nádoby vodou!*“ Usnadňujte si navzájem život. Konejte svou povinnost. Nehleďte jen viníka všeho vašeho nepohodlí. Udělejte třeba občas výbornou nedělní snídani. Pochvalte, co ten druhý uvařil, a řekněte, jak vám takové příjemné stolování udělalo dobře. Zeptejte se, co druhého trápí. Buďte účastni. Najděte pár milých, hřejivých slov. Předčítejte si vzájemně. Vlastně nejde o nic zvláštního. Zase jenom voda v nádobách. Tehdy v Káni zažili, jak se z ní stalo víno. Možná bychom tomu měli důvěřovat.

Může se stát, že se vám budou lidé smát za to vaše – z jejich pohledu – naivní, přihlouplé, utopistické chování. Možná tím u někoho vyvoláte opovržení a výsměch – a to nemyslím jen péči o manželství, ale vztahy s druhými obecně. Však víte. O to více pak platí to, co radí Marie: *Udělejte cokoli vám Ježíš nařídí.* Ježíš nám doporučuje lásku k bližním, aby náš život zůstal klidný a přátelský a aby se stal životem jistým a pevným.

Když ale budete milovat jenom ty, kteří jsou jako vy, co je na tom výjimečného? Zeptal se.

O to více tedy platí: *Udělejte cokoli vám Ježíš nařídí.* Spojte se s ohroženými, odmítanými, ať se cítí přijati. Ti, kteří se cítí být začlenění, mít přátele, ti, kteří mají vodu – ti svůj život tak snadno nezhodí, ale bojují. Když ty všední věci dobře fungují, když je stále dost vody v nádobách – pak je společné soužití jednodušší. Pak může hostina pokračovat. A když zešedne ten všední život, když se nám zdá být ta vánoční záře tak neuvěřitelně vzdálená, když se už nehodí zpívat „ó ty radostný čase vánoční“? Naberte vodu! K tomu, aby do života vstoupila radost, není potřeba příliš mnoho. Zasportujte si, jděte na procházku, jeďte na výlet – pohyb uvolňuje endorfiny a endorfiny působí v těle pocit radosti. Nebo to zkuste s hudbou. Pusťte si něco pěkného. Hudba může člověka přeladit – z mollové nálady do durové. A zpěv pomáhá ještě víc. Jen to zkuste. I při bohoslužbách! Po pravdě řečeno mám ráda bohoslužby – mimo jiné, samozřejmě – také proto, že si člověk může s chutí a od srdce zazpívat, aniž by se musel ohlížet na to, jak dobře/nedobře to zní. Když vás hudba povznese, když začnete zpívat, pak hned vypadá ten všední život jinak. Přátelštěji. Jasněji. Slavnostněji. To nám může dodat sílu do temných chvil. Do období sucha. Je dobré si večer udělat čas na modlitbu. Je dobré si uvědomit, co se ten den podařilo.

Voda v nádobách. Víc většinou není potřeba. O zázraky se už postará Bůh. AMEN

Sborová oznámení 30.1. 2022

- Vítáme zde br. faráře Davida Šorma a děkujeme mu za vedení bohoslužeb. Naše farářka dnes káže v Havlíčkově Brodě a v Krupé. Navázali jsme tak na dávnou tradici výměn našich kazatelů.
- Dnes odpoledne jste zváni od 17:00 do katolické kaple Panny Marie Karmelské v Sázavě na ekumenickou bohoslužbu s losenickou farností. Nechte se pozvat a podpořme tak tuto ekumenickou aktivitu.
- Ve středu se v 15:00 setkají konfirmandi v Sázavě
- ve středu od 18:00 proběhne ve Žďáře staršovstvo
- ve čtvrtek se ve žďárské modlitebně setkají od 17:00 anonymní alkoholici
- a od 18:15 (také ve čtvrtek, také ve žďárské modlitebně) proběhne večer s hostem/s hosty – Petr-alkoholik nám bude vyprávět o tom, kdo jsou to anonymní alkoholici, co tato skupina dělá, jak funguje, jaké jsou její zásady, co lidem přináší... a také bude vyprávět svůj osobní příběh. Možná ho i podpoří další – uvidíme. Každopádně je to příležitost zjistit, o co se jedná a jak ta skupinka, která se teď u nás každý týden schází, vlastně funguje :-)
- V pátek tentokrát NEBUDE náboženství – ať si děti užijí pololetní prázdniny bez nutnosti chodit na faru :-)
- příští neděli budou bohoslužby s vysluhováním sv. VP a odpoledne pak proběhne další ekumenická bohoslužba – s nízkovskou a přibyslavskou farností – v Přibyslavi od 16:00
- dnešní sbírka je celocírkevní – je sbírkou na křesťanskou službu: - Tato sbírka je finančním zdrojem pro celocírkevní Fond křesťanské služby, který je sociálním fondem, z něhož je poskytována zaměstnancům (současným i bývalým) naší církve finanční výpomoc formou příspěvků, darů i půjček zejména v případě nemoci, neštěstí v rodině či nenadálých událostí, ale také příspěvek na stěhování kazatelů či výpomoc kazatelům při odchodu do důchodu.

(Kdyby chtěl někdo potvrzení o daru sboru, tak jsou v Sázavě v modrých deskách v kanceláři na stole; pro Žďár budou až za týden – jen pan Kubík má opravený výtisk na stole)

Děkuji za ohlášky :-)

Bětko

PROGRAM – 5. 1. 2022

- ZAHÁJENÍ
- SCHVÁLENÍ MINULÉHO ZÁPISU
- CO BYLO:
 - o Bohoslužby (Půlnoční, Boží Hod, Nový rok)
 - o Náboženství
 - o konfirmandi
 - o Teta Hana (Amarylis)
 - o Biblická hodina, biblická on-line
 - o Ekumenické bohoslužby s Losenicí
- CO BUDE:
 - o Kontrola rozpisu Bohoslužeb (*aktualizace stávajícího rozpisu*)
 - o Náboženství pro děti
 - o Konfirmandi
 - o Večer s hostem (3.2. 18:15)
 - o Teta Hana (20.2.+PodpeperekBand)
 - o ? Biblické hodiny v rodinách ?
 - o Ekumenické bohoslužby s Přibyslaví a Nížkovem (6.2. od 16:00)
 - o *Další program*
- ~~Nové šablony pro web~~
- ~~Louka nad hřbitovem~~
- ~~Dar obce Sázava~~
- inventarizace
- Dotace Žďár
- Zpěvníky Sázava
- Děčín – nabídka na program 14.5.
- VSS: datum
 - o Farářka
 - o Kandidáti na staršovstvo: I. Mužátková, D. Tichá, M. Černý, R. Černý, P. Pohanková, L. Lukešová, B. Boháčková, J. Daňsová, E. Peterová, Sabanová, J. Lukeš, L. Chmelíčková; L. Pohanka, L. Filip,
náhradníci: Z. Lacina, D. Pešlová ?
 - o Předseda; zapisovatel (D. Tichá), ověřovatelé (B. Špinarová, J. Daňsová), skrutátoři (M. Černý, L. Pohanka, Z. Pohanka), revizoři hospodaření (M. Pohanková, L. Čejková), náhradníci revizorů hospodaření (J. Daňsová, E. Peterová, K. Mužátko)
- Nový zpěvník
- Ornitologická procházka – Sázava
- Den Země
- CO „NEFUNGUJE...“
Kostel – dálkové ovládání topení
- Křesťanská služba
- Jubilanti – kontrola kontaktů
- Příští staršovstvo 23.2.
- Různé: lípa – žádat o dotaci na strom, hřbitovní kohouty, zrušení pevné linky?, žárovky do modlitebny, postní kalendář?, světový den modliteb, farářský kurz
- ZAKONČENÍ

Rozpis obsazení sborových aktivit

	Bohoslužby	varhaník	Bohoslužby	varhaník	konfirmandi	náboženství	mládež	Ostatní
	Žďár		Sázava			Žďár	Sázava	Žďár
5.1.2022					15:00			18:00 staršovstvo
6.1.2022								17:00 AA
7.1.2022							16:30	18:00
8.1.2022								
9.1.2022	18:00 Teta Hana							14:00 - Hra 4. mudrc (kostel V.Losenice)
10.1.2022								
11.1.2022								
12.1.2022					15:00			18:00 biblická on-line
13.1.2022								17:00 AA
14.1.2022							16:30	
15.1.2022								
16.1.2022								
17.1.2022								
18.1.2022								
19.1.2022					15:00			
20.1.2022								15:00 biblická Žďár; 17:00 AA
21.1.2022							16:30	
22.1.2022								
23.1.2022								
24.1.2022								farářský kurz
25.1.2022								farářský kurz
26.1.2022								farářský kurz
27.1.2022								17:00 AA
28.1.2022							16:30	farářský kurz
29.1.2022								
30.1.2022								
31.1.2022								
1.2.2022								
2.2.2022					15:00			
3.2.2022								17:00 AA, VEČER S HOSTEM (18:15)
4.2.2022								
5.2.2022								
6.2.2022	VP		VP					16:00 ekumena - Přibyslav
7.2.2022								komise pro PP
8.2.2022								
9.2.2022								18:00 biblická on-line
10.2.2022								17:00 AA
11.2.2022							16:30	
12.2.2022								
13.2.2022								
14.2.2022								
15.2.2022								
16.2.2022								
17.2.2022								17:00 AA
18.2.2022								
19.2.2022								
20.2.2022	18:00 teta Hana							
21.2.2022								
22.2.2022								
23.2.2022					15:00			18:00 staršovstvo
24.2.2022								15:00 biblická Žďár; 17:00 AA
25.2.2022							16:30	
26.2.2022								
27.2.2022								
28.2.2022								
1.3.2022								
2.3.2022							16:30	
3.3.2022								
4.3.2022								Světový den modliteb
5.3.2022								
6.3.2022								

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři! a sestry

Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy. Zkoumejte, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy; spíše je veřejně odsuzujte. Vždyť člověku je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají. Všechno, co se odsoudí, ukáže se v pravém světle. Všecko totiž, na co se vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká (v Písmě): Probud se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvíti.

Jeden z textů čtený na
ekumenické bohoslužbě
v Gačane

Ekumenická bohoslužba konaná v katolické kapli
se těšila zájmu bratrů a sester z obou společenství.

Čtení z mudrců - tak se jmenovala divadelní
hra, kterou nacvičili sáňáři katolíci pro
vánoční čas. Roli sáňá rodiny hráli na
prostu pa'lera Kolaře Hatajovi. Tato spolupráce
byla kladně oceněna ze strany evangelické i
katolické. A je pro obě společenství znamením,
že přes rozdílnost tradic z nichž vycházíme
máme společnou řeč

VI. Vyslání a požehnání

P: Jděte nyní a žijte jako děti světla.

V: *Ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda.*

A: Nepodílejte se na neužitečných skutcích tmy.

V: *Probud'me se ze spánku a zazáří nám Kristus.*

Z: Pokoj celému společenství i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista. Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista.

V: *Amen. Bohu díky.*

Závěrečný zpěv

K 932.3 Svatý Pán Bůh Sabaoth, / Svatý, jenž řídí národy, / jenž pomáhá z béd a psot. / Nebe, zem, povětří, vody / plné jsou cti, chvály tvé, / neb vše tvoje dílo je.

K 932.12 Pane, smiluj, smiluj se, / buď s námi tvé požehnání; / oč prosíme, staniž se / podle našeho doufání. / Kdo v tě doufá samého, / neopustíš žádného.

ŘÁD BOHOSLUŽBY

6. 2. 2022 16.00

P; A; Z: *předsedající a zástupci ostatních církví*

LP; LS; LN: *lektor*

V: *všichni*

I. Pozvání k modlitbě

Vstupní zpěv

K. 910. 1. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest pojí nás, / tvoříme jedno tělo, slyšíme Kristův hlas: / Otče, ať jsou jedno, jak ty ve mně, / ať jsou světlem světa, solí země.

K. 910. 2. Pomáhej, Duchu lásky, odpouštět a jít vstříc, / pomáhej, Duchu pravdy, poznávat stále víc, / že je Kristus jeden, nerozdělen, / že je hlavou církve a my tělem.

Duchovní a ostatní účastníci vstupují v průvodu, zatímco se zpívá nebo hraje orientální hymnus.

Zahájení

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. V: *Amen.*

P: Bratři a sestry, jsme dnes spojeni s dalšími věřícími všech světových stran a shromažďujeme se k modlitbě za viditelnou jednotu církve. Číníme tak s pomocí bohoslužebných textů, které připravila Rada církví Blízkého východu. Inspirují se návštěvou mudrců u novorozeného Krále, jak ji popisuje Matoušovo evangelium: „Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Upřeme

tedy zrak na hvězdu, která se ukázala na Východě, a také my se jí nechme vést.

A: Vstupme do Boží přítomnosti s díkůvzdáním a radostí, předložme mu všechny nemocné, trpící, odsunuté na okraj, uprchlíky i vykořeněné – s vědomím, že Bůh může naše temnoty rozptýlit svým světlem. Když dnes prosíme o jednotu církve, kéž jsme také my a naše společenství světly, která vedou ostatní k Ježíši Spasiteli.

Z: Sláva tobě, Otče všemohoucí, za to, že ses zjevil skrze své stvoření a všechny lidi jsi pozval, aby stanuli v tvé přítomnosti. Viděli jsme ve svém životě Ježíšovu hvězdu a přišli jsme se mu poklonit tak, jak to udělali mudrci. Nabízíme mu dnes sami sebe a prosíme, aby mezi námi byl přítomen Duch Svatý.

V: *Sjednoť nás, když přicházíme ze severu i jihu, z východu i západu, staří i mladí, muži i ženy, abychom před tebou poklekli a klaněli se ti, náš nebeský Králi. Amen.*

Zpěv

K 906.1 Bud' Bohu chvála, dík a čest / a pozdravení, / že vzešla nová ratolest / na vinném kmeni! / Z milosrdenství Otcova / jsme údy těla Kristova / a putujeme s ním / za Božím královstvím.

K 906.2 Teď k slovu Pravdy, křesťané, / nebudme hluší, / ať nám Duch Boží zavane / až do dna duší. / Vždyť podle svatých zjevení / jsme z Ducha nově zrození, / v něm Bůh nás všechny zve / do ráje lásky své.

II. Modlitba chvály a vyznání

P: Velebíme tě, Pane, Stvořiteli nebe a země, neboť tys na nebeskou klenbu umístil světla. Oddělil jsi světlo od temnoty a uspořádal jsi znamení označující posvátné časy, dny a roky. Oblohu jsi posázel hvězdami. Jak velkolepá jsou tvá díla, nebesa vypravují o tvé slávě, obloha hovoří o díle tvých rukou!

V: *Velebíme tě, Pane.*

A: Chválíme tě, že jsi nás navzdory naší vzpouře neopustil, ale poslal jsi svého Syna, aby rozjasnil naši temnotu a byl nám světlem a spásou. V něm byl život a tento život byl světlo lidí. A to světlo ve tmě svítí.

V: *Chválíme tě, Pane.*

Z: Klaníme se ti, Pane, neboť nás ve zmatku našeho života provázíš mocí svého svatého Ducha. Osvětluješ naše cesty a dáváš nám moudrost a víru ve světě plném nepravdy a pochybností.

V: *Klaníme se ti, Pane.*

P: Děkujeme ti, Pane, že nás posíláš do světa, abychom toto světlo odráželi ve svém okolí, v různých církvích a rozmanitých kulturách, svědčili zde o Ježíši, jediném a pravém Králi, a darovali mu sami sebe.

V: *Děkujeme ti, Pane.*

A: Kéž před tebou pokleknou všechny národy a klanějí se ti. Často jsme dávali přednost tmě, ale tys nám dal světlo. Proto k tobě přicházíme, vyznáváme své hříchy a říkáme:

V: *Vyznáváme před tebou, že jsme se odvrátili od tvých cest a neposlouchali tvá nařízení. Svým konzumním chováním jsme znetvořili tvé dobré stvoření a mrhali jeho zdroji. Znečistili jsme tvé řeky i moře, otrávil tvé ovzduší i půdu a podíleli se na vyhynutí mnoha živočišných druhů.*

(Chvilé ticha)

V: *Chovali jsme se sobecky ke svým bratřím a sestrám. Dopustili jsme, že naše vlastní potřeby a touhy převážily nad odhodláním budovat spravedlnost. Stavěli jsme mezi sebou zdi a zasévali semena nedůvěry vůči druhým.*

(Chvilé ticha)

V: *Rozdělovali jsme lidi podle etnické příslušnosti, náboženství a pohlaví a v každé válce, kterou jsme vedli, jsme tvrdili, že to my máme na své straně Ježíše. Odpuť nám všechny tyto myšlenky a skutky, Pane, když před tebe předstupujeme s pokáním.*

(Chvilé ticha)

Z: Všemohoucí Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista, kterého jsi poslal v plnosti času, aby vykoupil všechny lidi, prosíme tě: smiluj se nad námi, odpuť nám naše hříchy a proměň nás podle jeho slavného obrazu, abychom v tomto neklidném světě mohli zářit jako maják naděje.

(Chvilé ticha)

P: Všemohoucí Bože, slyš naše modlitby, smiluj se nad námi a odpusť nám hříchy.

V: Díky Bohu, kterého chválíme všemi hlasy.

Zpěv:

K 910 3. Církev tvá ať se stane domovem lidem všem, / místem, kde jsme si blízcí v Ježíši, bratru svém, / kde se svátek lásky stále svěťí, / kde se sdílí všechny Boží děti.

III. Hlásání Božího slova

Žalm 8 (responsorium)

LP: Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi! Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa.

V: *Ústy nemluvnat a kojenců jsi vybudoval mocný val proti svým protivníkům a zastavil nepřítele planoucího pomstou.*

LS: Vidím tvá nebesa, dílo tvých prstů, měsíc a hvězdy, jež jsi tam upevnil:

V: *Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš?*

LN: Jen maličko jsi ho omezil, že není roven Bohu, korunuješ ho slávou a důstojností.

V: *Svěřuješ mu vládu nad dílem svých rukou, všechno pod nohy mu kladeš.*

LP: Všechny brav a skot a také polní zvířata a ptactvo nebeské a mořské ryby, i netvora, který se prohání po mořských stezkách.

V: *Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi!*

První čtení (Iz 9,2–7) LS

Zpěv: Responsoriální žalm (40, 6ab.9.10.11ab):

Odpověď: Hle přicházím Pane, splnit tvou vůli

Druhé čtení (Ef 5,8–14) LP

Evangelium (Mt 2,1–12) Z

Promluva A

K 512.2 Láska tvá mě k sobě vábí, / jde mi sama z nebe vstříc, / abych se já člověk slabý, / nebál patřit na tvou líc. / V zajetí jsem vlastních hříchů, / a ty přesto máš mě rád; / přijď, ó Pane, znič mou pýchu, / navždy buď můj pevný hrad!

K 512.3 Boží slovo ukazuje / k věčné vlasti cestu nám; / kdo je věrně naplňuje, / vejde jistě v nebes chrám. / Milostí svou změň nám, Kriste, / srdce v roli úrodnou, / ať tvé símě svaté, čisté / padne v půdu příhodnou.

IV. Vyznání víry

Nicejské vyznání víry (podle tradice východních církví)

Věříme v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

Věříme v jednoho Pána, Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.

On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.

Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věříme v Ducha Svatého, Pána a Dárce života, který z Otce vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.

Věříme v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznáváme jeden křest na odpuštění hříchů.

Očekáváme vzkříšení mrtvých
a život budoucího věku.

Amen.

Sdílení Kristova světla

Na vybrané místo se zavěsí kus tmavě modré látky evokující noční oblohu a na ni se umístí veliká hvězda.

Věřící při sobě mají papírové hvězdy a jsou vyzváni, aby přistoupili a přidali svou hvězdu na látku.

P: Hvězda přivedla mudrce ke Kristu. Dnes nám tato hvězda ukazuje na přítomnost Krista, který se nám zjevil a jehož světlo nám svítí. Tak jako šli mudrci za hvězdou do Betléma, shromažďujeme se dnes pod touto hvězdou i my, přidáváme na oblohu své vlastní hvězdy a s nimi nabízíme také vlastní dary i modlitby za viditelnou jednotu církve. Na cestě k tomuto cíli kéž naše životy společně vydávají zářivé svědectví, které k poznání Krista přivede i další.

V. Přímlyvy

P: S vírou a důvěrou přicházíme v modlitbě k Bohu Otci, Synu a Duchu Svatému:

LP: Mudrci přišli z Východu, aby se klaněli a předložili mimořádné dary svých kultur a zemí.

Dnes prosíme za všechna křesťanská společenství světa v celé rozmanitosti jejich ritů a tradic:

Prosíme tě, Pane, abys tyto poklady zachoval, zvláště tam, kde přítomnost a přežití křesťanů ohrožují násilí a útlak.

V: Vyslyš, Pane, naše prosby.

LS: První léta Pánova života provázelo násilí a masakr z příkazu despotického Heroda. Prosme za děti žijící v těch částech světa, kde i nadále vládne násilí s hmatatelnými důsledky:

Posiluj, Pane, pouta jednoty a vzájemné lásky mezi našimi církvemi a pomáhej nám spolupracovat a svědčit o tvém svatém jménu.

Podněcuj nás, abychom bez přestání usilovali o obranu utlačovaných i začleňování lidí odsunutých na okraj.

Povzbuzuj nás, abychom společně čelili tyranii a utlačovatelským režimům a hledali tvé království mezi námi.

V: Vyslyš, Pane, naše prosby.

LN: Po návštěvě mudrců zažila Svatá rodina putování pouští a stali se z nich uprchlíci v egyptské zemi. Prosme za všechny uprchlíky a vykořeněné:

Vyzbroj nás, Pane, abychom prokazovali pohostinnost lidem vyhnaných z domova, a dej nám pohostinného ducha, abychom přijímali všechny, kdo hledají bezpečné útočiště.

V: Vyslyš, Pane, naše prosby.

LP: Ježíšovo narození bylo radostnou zprávou pro všechny a přivedlo lidi z různých národů a náboženství, aby se společně klaněli svatému Dítěti.

Prosme za své úsilí o soulad a dialog s jinými náboženstvími: Dej nám, Pane, pokoru a trpělivost, abychom v úctě kráčeli s ostatními jejich cestou.

V: Vyslyš, Pane, naše prosby.

LS: Mudrci se domů vraceli jinou cestou.

Modleme se za své církve uprostřed tohoto měnícího se světa: Pomoz nám, Pane, nacházet nové a tvůrčí způsoby, jak tě následovat

a vydávat o tobě svědectví, aby svět uvěřil.

V: Vyslyš, Pane, naše prosby.

LN: Když mudrci spatřili svaté Dítě, zaradovali se velkou radostí. Nebeský Otče, pomoz nám, ať i my na ně upřeme svůj zrak a nesejdeme z cesty. Sjednot' nás v Pánu Ježíši, který je cesta, pravda a život a který nás učil modlit se těmito slovy:

V: Otče náš, jenž jsi na nebesích...

Zpěv (připínání hvězd)

K 932.1 Bože, chválíme tebe, / Pane, moc tvou velebíme, / kterou zná zem i nebe, / všem tvým skutkům se divíme; / když se vše v světě mění, / ty sám jsi bez proměny.

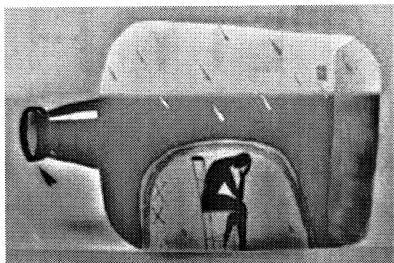
K 932.2 Vše, co jen chválit může, / cherubové, serafové, / chválí tě velký Bože, / nebe, země, zástupové, / ode všech jsi nazýván: / Svatý, Svatý, Svatý Pán.

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ

FARNÍ SBOR V SÁZAVĚ

VÁS ZVE NA
VEČER S HOSTY:
ANONYMNÍ ALKOHOLICI

PETR (A JINÍ) PŘIJDE VYPRÁVĚT O SKUPINĚ

ANONYMNÍCH ALKOHOLIKŮ –

JAK POMÁHÁ, CO JSOU JEJÍ ZÁSADY,...

TAKÉ DOJDE NA JEHO OSOBNÍ PŘÍBĚH.

ROZBIJME KLIŠÉ!

PŘIJĎME SI POSLECHNOUT, CO SKUTEČNĚ POMÁHÁ

3. ÚNORA 2022

V 18:15

ŽDÁR NAD SÁZAVOU, HUSOVA 10

(SBOROVÝ DŮM ČCE)

Večer s hosty – skupina, která si říká anonymní
alkoholici se stala pravidelnými hosty v naší modlitebně.
Pozvání do tohoto společenství je zájemem
přítelů kteří dovedli se jak pomáhat lidem, kteří
mají s alkoholem problém – buď oni sami a nebo
někdo jim blížší!

Izajáš 9, 2-7

2 Rozmnožil jsi národ, rozhojnil jsi jeho radost; budou se před tebou radovat, jako se radují ve žních, tak jako jásají ti, kdo se dělí o kořist. 3 Neboť jeho břemene a hůl na jeho záda i prut jeho poháněče zlomíš jako v den Midjánu. 4 Pak každá bota obouvaná do válečné vřavy a každý plášť vyválený v prolité krvi budou k spálení, budou potravou ohně. 5 Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ 6 Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní. 7 Slovo poslal Panovník proti Jákobovi a dopadlo na Izraele.

*Ta ekumenické' bohoslužby s me byli pozva'ni i do
Příbyslavi - 6.2.2022.*

Ježíš uzdravoval nemocné, pomáhal chudým, chodil po vodě a byl ukřižovaný.

To jsou asi ty nejvýraznější informace, které si lidé spontánně vybavují, když se jich zeptáte na Ježíše Krista.

Existují vlastnosti, které popisují jeho výjimečnost.

Jeho chůze po vodě je oblíbeným motivem mnoha malířů.

Tento - snad mohu říci - velmi známý příběh, který zaznamenává evangelista Matouš i Marek, vyvolává podnět k velmi zásadním rozhovorům.

Jedni říkají, že Ježíš byl zkrátka něčím výjimečný a měl nadpřirozené schopnosti.

Druzí naopak podotýkají, že právě jeho chůze po vodě je nejlepším důkazem toho, že je kolem Ježíše mnoho bájí a smyšleností.

Další pak volí kompromis: „Svou láskou k bližnímu byl Ježíš velmi důležitý, ale že by chodil po vodě – to je nelogické. Zde se jedná jenom o nějakou fantazii.“

Poslechněme si, jak nám ten příběh předává evangelista Matouš (14,22-33):

22 *Hned nato (tedy po nasycení 5000) přiměl Ježíš učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než propustí zástupy. 23 Když je propustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Když nastal večer, byl tam sám. 24 Loď byla daleko od země a vlny ji zmáhaly, protože vítr vál proti ní. 25 K ránu šel k nim, kráčeje po moři. 26 Když ho učedníci uviděli kráčet po moři, vyděsili se, že je to přízrak, a křičeli strachem. 27 Ježíš na ně hned promluvil a řekl jim: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“ 28 Petr mu odpověděl: „Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu k tobě po vodách!“ 29 A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, vykročil na vodu a šel k Ježíšovi. 30 Ale když viděl, jaký je vítr, přepadl ho strach, začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mne!“ 31 Ježíš hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl mu: „Ty malověrný, proč jsi pochyboval?“ 32 Když vstoupili na loď, vítr se utišil. 33 Ti, kdo byli na lodi, klaněli se mu a říkali: „Jistě jsi Boží Syn.“*

Když zhruba před 100 lety cestoval jeden známý švýcarský malíř – Paul Klee – do Tuniska, vyslovil jednu velmi nosnou a hlubokou myšlenku: „Barva se mne zmocnila; už se za ní nemusím honit, vím, že mě drží navždycky. To je smysl šťastného okamžiku: Barva a já jsme jedno. Jsem malíř.“¹ Byl dojat tím, co viděl. Paul Klee po sobě zanechal působivé akvarelové obrazy s pestře zbarvenými motivy z Maghrebu.

Zanechal po sobě ještě jednu větu o významu obrazů a umění. Řekl: „Umění nereprodukuje viditelné, nýbrž činí viditelným.“²

Líbí se mi obrázky Paula Kleea. A líbí se mi také tato věta. Líbí se mi právě ve chvíli, kdy jde o obrazy, zobrazující biblické příběhy: *umění činí viditelným*.

V příběhu o utišení bouře vidíme především Ježíše jako takového supermana. Tedy člověka s nadpřirozenými schopnostmi. Člověka, kterému se podřizují přírodní síly – voda, vlny, vítr, bouře,...

Vidíme člověka obdařeného silou, kterou mají v jiných antických kulturách a náboženstvích pouze bohové.

Umělci, kteří malují obraz k tomuto příběhu přesně podle vyprávění, malují Ježíše právě tak, jak si ho představují.

U vypravěčů Marka i Matouše si můžeme dobře všimnout – stejně jako u malíře Paula Kleea tehdy v Tunisku, že byli dojati tím, co prožili.

Paul Klee to dokázal zachytit svými barvami a konturami.

Vypravěči, kteří pro nás zanechali příběh o Ježíšově chůzi po vodě, spojují své dojmy o Ježíši právě do tohoto příběhu. Dělají to z pozice těch, na které přímo či nepřímo zapůsobil. Něco z něj zviditelňují ve svém vyprávění desetiletí poté, co Ježíš žil, léčil, mluvil, kázal a byl ukřižován.

Ježíš na ně zapůsobil, protože byl možná jediný, kdo postřehl, zpozoroval strach lidí, žijících u Genezaretského moře (neboli Galilejského jezera). Strach rybářů – z přírodních sil, bouří a špatného počasí. Byl asi jediný, kdo na tento strach zareagoval a kdo ho utišil. Vzal jejich strach vážně.

A byl to právě On, kdo stál i nad tímto strachem, nad tím, co je děsilo – nad vodami, vlnami, nad nejistotou jejich existence.

Proti jejich strachu z něj vyzařoval obrovský klid. Suverenita. Něco velice uklidňujícího, co lidé pocítili, v Ježíšově bdělé blízkosti. Jak na ně Ježíš zapůsobil.

Právě to zviditelnil vypravěči tohoto příběhu: To byl ten, který krácel po vodě. Který působil jako by nad tím vším stál. A samozřejmě na tom bylo něco fascinujícího, působivého a zároveň strašidelného. Vzalo jim to dech, v tuto chvíli se hodí říci: vzalo jim to vítr z plachet... a především: vzalo jim to strach. Nemožné pro něj bylo možné!

To je velmi důležité poselství biblických příběhů o konání zázraků.

Toto poselství je velmi důležité pro naši základní důvěru v Krista, pro náš postoj, pro to, jak čelíme životu a životním bouřím, i pro to, jak se díváme na budoucnost.

Krása takového příběhu není v jeho logické, racionální srozumitelnosti, ale v jeho anarchickém, nelogickém, originálním obsahu. Který nás zve. Chce nás inspirovat k následování právě tohoto Krista. Ne proto, že je to kouzelník, ale proto, že bere lidem strach.

¹Partsch S.: *Paul Klee 1897-1940*, s. 96

²Klee P.: *Význání*, 1920

Tím, jak žije, jak se chová, co hlásá, svým vystupováním, svými postoji i svým rozhodným jednáním Ježíš podporuje své hlásání života beze strachu. Tím vším dělá představu života beze strachu srozumitelnou a uvěřitelnou i pro nás běžné lidi.

V ustrašeném a děsivém, velice rozděleném a nesolidárním světě potřebujeme velmi často vnímat a chápat tuto Ježíšovu představu lidské sounáležitosti mnohem naléhavěji než kdy dříve.

Další krásou tohoto Ježíšova příběhu je to, že vyjadřuje absolutní jistotu: Nemusíte se bát! Tuto jistotu potřebuje každé dítě...vlastně každý člověk. Žijeme v problematické době. Mohli bychom jmenovat spoustu důvodů, proč je zcela logické a často žel nezbytné mít strach. Strach o budoucnost – i o děti. Strach z toho, že budou strachy podporovány a uměle přikrmovány pro politické řízení naší společnosti... O to důležitější je, aby dnes děti vyrůstaly se základní důvěrou ve svou budoucnost. Tuto základní důvěru mohou získat z různých zdrojů – předně od svých rodičů, dále to může být také rolí jejich kmotrů, prarodičů...a mimo dalších také z biblických příběhů. Ze zdrojů, které zobrazují Ježíše, krácejícího klidně a vyrovnaně po vodě, i když se to uvědomělému, racionálně uvažujícímu dospělému zdravému rozumu jeví jako totální nesmysl.

Slyšela jsem již od mnoha lidí příběh, který je v mnohém stále stejný: jak vyrostli v docela nenápadném, neznatelném, ale trvalém formování, jak byli posilováni a vedeni srdečnou křesťanskou výchovou. Jak na ně mnohé biblické příběhy udělaly dojem... A pak vyprávějí, přiznávají, že se jim ale nepodařilo tyto příběhy předat svým dětem a že jim teď něco chybí.

Dnešní evangelijní příběh vypráví také o neúspěchu, o klesající důvěře, o strachu, který vám bere pevnou půdu pod nohama a znejišťuje.

Petr si byl zpočátku jistý. Vystoupil z lodi a začal kráčet. Měl víru. Měl jistotu. Pak ale jako by z ničeho nic ztratil půdu pod nohama a začal se topit. A my máme pocit, jaké obrovské selhání to bylo. Petře, styď se! Věř! Vždyť není potřeba víc. Co dodat... obzvlášť v dnešní době – kdy nikdo nesmí pochybit, nebo alespoň musí svou chybu (já bych řekla svou lidskost) umně ututlat, zakrýt...

Ale pozor! Už Karel Čapek na to ve svém románu upozorňoval – my nejsme stroje. Díky Bohu! Máme chyby. Někdy se do našich životů vkrade strach. Hrozí ztráta půdy pod nohama...je toho mnohem víc, než se může na první pohled zdát. Možná právě proto jsme často s Petrem tak rychle hotovi – až příliš rychle bychom mu chtěli radit a nechápavě kroutit hlavou nad tím jeho nevěřícím jednáním. Petr – ten nejvěrnější učedník takto „zradí“? Ne. Petr – ten člověk – se jen zhoupne na vlně nedůvěry...jako každý jiný. Jako Já, vy, oni,... jako my všichni – my, lidé!

To co Ježíš tehdy ztělesňoval, co žil, jaké hodnoty zastupoval, čím tehdy na lidi zapůsobil a udělal velmi silný dojem, to se nám dnes hodně vytrácí. A já se obávám, že nám to hodně chybí. A my si to často uvědomujeme, že nám to chybí. Tvrzení, že máme milovat své bližní jako sebe samé, nám nedělá dobře. Vzniká nedůvěra, skepse, vymezování se, vyloučení, agresivita, bezohlednost. Petr se mohl na Ježíše spolehnout. Dnes bychom to přeložili: mohl se spolehnout na jeho empatii, solidaritu, na jeho pozornost. Že ho podepře, podpoří.

A Petr se potápí, protože si nebyl jistý, protože měl pochybnosti. ALE! Petr se neutopí. Nezahyne. Protože Ježíši na něm záleží. Protože mu podává svou pomocnou ruku.

Tento příběh, který se může zdát bláznivým a nelogickým, jasně říká: My jsme všichni závislí na podaných rukou. Nejen na podané ruce nějakého profesionála. Na podané ruce bližního. Na podané ruce Krista – a že nám ji podává pořád! Stačí se podívat.

My jsme závislí na takovýchto příbězích. Myslím si dokonce, že velice. Příběhy, které v nás probouzejí cit, které nás povzbuzují k tomu, abychom svou nejistotu a strach neskrývali, ale vnímali, že začínáme klesat ke dnu. Abychom se vzájemně cvičili v pozornosti, ve vnímání toho, že někdo vedle mě začíná tonout a já mu musím rychle, opravdu rychle podat pomocnou ruku. Poskytnout podporu.

Takovéto příběhy jsou pro nás vzorem – jasným, pochopitelným. Jsou vzorem, který nám podává pomocnou ruku, který nás podpoří. Formují naše vlastní postoje a poskytují nám orientaci na to, co je důležité pro naše lidské soužití – v malém stejně jako ve velkém měřítku.

Tento příběh nám jasně ukazuje, že můžeme ztratit půdu pod nohama. Ale to není nutně cesta k záhubě. Nedrží nás jen naše vlastní nohy, ale oporu můžeme najít i v nabídnuté ruce. Také můžeme použít své vlastní ruce a nabídnout je, sami poskytnout oporu. Jděte, říká Ježíš, vyprávějte o tom a číňte také tak.

A tak přetvořím tu větu Paula Kleea z úvodu kázání pro jasné znázornění v tomto příběhu „*Víra se mne zmocnila; už se za ní nemusím honit, vím, že mě drží navždycky. To je smysl šťastného okamžiku: Víra a já jsme jedno.*“

AMEN

EVANGELICKÝ SBOR
VE ŽĎÁŘE A V SÁZAVĚ

ZVE K NETRADIČNÍMU SETKÁNÍ SLOVA A HUDBY:

BOHOSLUŽBA V CAFÉ U TETY HANY

NEDĚLE 20. ÚNORA
OD 18:00

SLOVEM PROVEDE FARÁŘKA

ALŽBĚTA HATAJOVÁ

ZAHRAJE

PODPEPEREK BAND

(VELKÁ LOSENICE)

CAFÉ U TETY HANY, VESELSKÁ 5, ŽĎÁR N.S.

PODPOŘILO
MĚSTO
ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

*Netradiční' bohoslužba
u tety Hany byla u
posluchačů' hodně oce-
něna. Členové' kapely*

*pocházejí' z dědin pod Peperkem. Někteří' z nás
si s doprovodem kapely i zapírali.*

PROGRAM – 23. 2. 2022

- ZAHÁJENÍ
- SCHVÁLENÍ MINULÉHO ZÁPISU
- CO BYLO:
 - o Bohoslužby (píseň?)
 - o Náboženství
 - o konfirmandi
 - o Teta Hana (PodpeperekBand)
 - o biblická on-line
 - o Ekumenické bohoslužby v Přibyslavi
 - o Večer s hostem
- CO BUDE:
 - o Kontrola rozpisu Bohoslužeb (*aktualizace stávajícího rozpisu*)
 - o Náboženství pro děti
 - o Konfirmandi
 - o SkiDny (4.-6.3.)
 - o Večer s hostem (15.3.)
 - o Teta Hana (13.3.+Daniel Jun)
 - o Světový den modliteb 1.4.
 - o *Další program*
- ~~Nové šablony pro web~~
- ~~Louka nad hřbitovem~~
- ~~Dar obce Sázava~~
- Praktikantka (3.-24.6.)
- Zpěvníky - obalení
- Děčín – 13. – 15. 5.
- VSS: 27.3.2022 *25. ročník staršov.*
- Procházka za sovami – Sázava 28.3. Jan Andreska
- Den Země
- CO „NEFUNGUJE...“
- Křesťanská služba
- Jubilanti – kontrola kontaktů
- Příští staršovstvo 30.3.
- Různé: ~~lípa – žádat o dotaci na strom~~, hřbitovní kohouty, zrušení pevné linky?, žárovky do modlitebny, postní kalendář, postní sbírka, svatba 4.3. Patrik a Lenka Bartošová, křest Brian Adam Niederle 11.6., nabídka koncertu VientoMarero duo (3.7., 23.4..???)
- ZAKONČENÍ

KALENDÁŘ AKCÍ – BŘEZEN 2022

4.-6. 3.	Daňkovice	SkiDny mládeže
6. 3. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby s VP
9. 3. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
9. 3. STŘEDA	on-line	18:00 setkání nad knihou Genesis
10. 3. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
11. 3. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
11.-13. 3.	Veselí	konfirmační víkend
13. 3. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
	Žďár	18:00 bohoslužby u tety Hany
15. 3. ÚTERÝ	Žďár	18:00 Večer s hostem: A. Soukalovou
17. 3. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
18. 3. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství (+konfirmandi)
20. 3. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
23. 3. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
24. 3. ČTVRTEK	Žďár	15:00 biblická hodina
24. 3. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
25. 3. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
27. 3. NEDĚLE	pouze Žďár !!!	9:00 bohoslužby (I. Mužátková)
	Žďár	výroční sborové shrnc
28. 3. PONDĚLÍ	Sázava	18:00 procházka za s
30. 3. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační se
30. 3. STŘEDA	Žďár	18:00 staršovstvo
31. 3. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alk
1. 4. PÁTEK	Žďár	16:00 Světový den m
3. 4. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby s VP

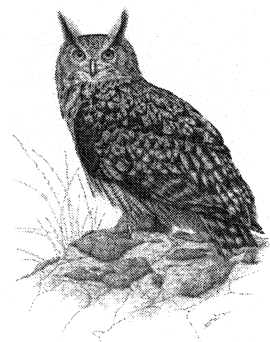

**ČESKOBRASTRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ**

FARNÍ SBOR V SÁZAVĚ

VÁS ZVE NA

PŘEDNÁŠKU A PROCHÁZKU ZA SOVÍM HOUKÁNÍM

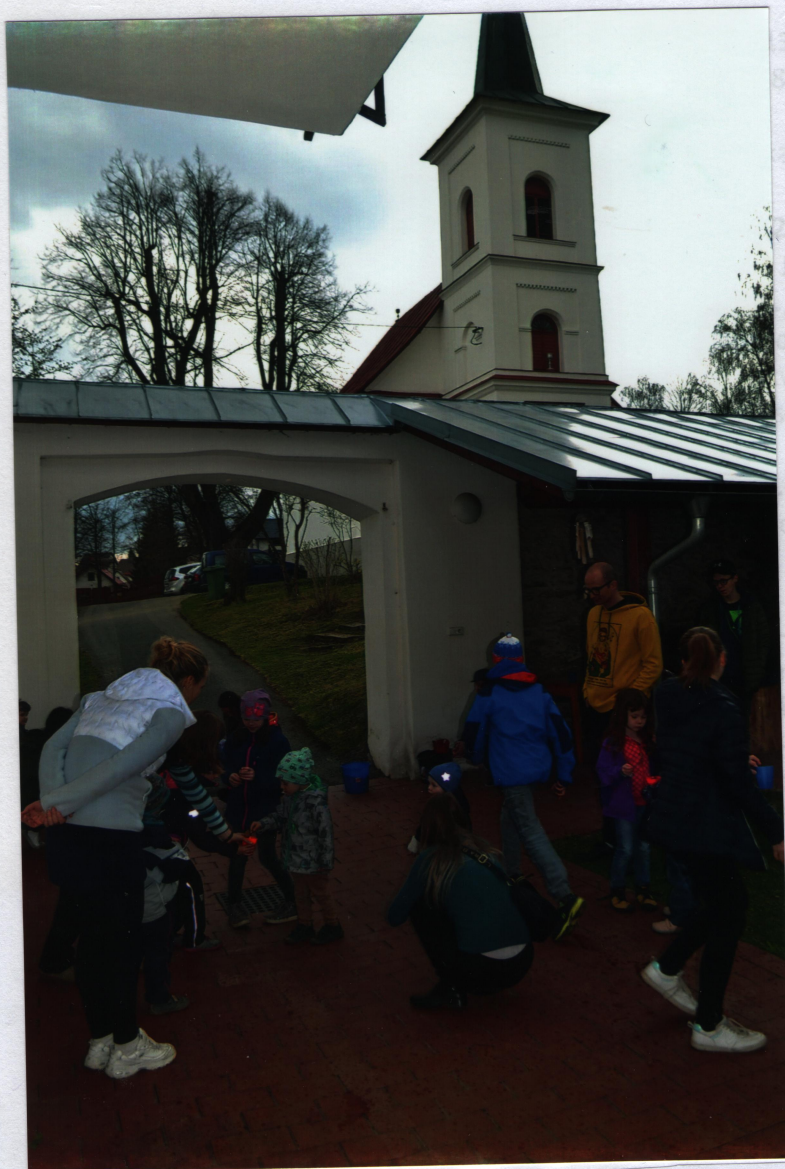
ING. JAN ANDRESKA PH.D

ZOOLOG, EKOLOG, ORNITOLOG, PEDAGOG

28. BŘEZNA 2022

V 18:00

STODOLA U FARY V SÁZAVĚ

3.8. + Daniel Jun

Shod's A. Soukalovou

3.8. + přednáška evangelické teologické

3.8. + přednáška ve stodole,

Janem Ambroskou

Je 27.2.2022 ve Zďáře v 9 hod,

va a farářky, možnost hlasování na dálku

e předsedající u kurátora či farářky)

3- 18.3.2022.

období svých zvěvníků

Zďár, 75let

ry, 85 let

- Zďár, 55 let

Sázava, 40 let

řar 75 let

- Zďár, 45 let

r, 45 let

ry, 65 let

čka, 77 let

- Zďár, 45 let

, 80 let

ZA SOVÍM HOUKÁNÍM

27. 3. 2022 Gtororé' shroma'zdi'ni'.

Gtororé' shroma'zdi'ni' protí'ha' s naším sboru
tradičně se zčtářské modlitebně. Tentokrát
byla součástí programu i volba staršostva.
Jesha fara'zka zhodnotila práci členů star-
šostva a poděkovala i ostatním, kteří se
podíleli na bezchybném fungování sboru.
Jméнем sboru poděkoval sestře fara'zce Ra-
zkhonane práci kura'tor sboru Ra'leh Černý.

Program sborového shromáždění

Žďár nad Sázavou, 27. března 2022, po bohoslužbách v 9.00

1. Zahájení sborového shromáždění
2. Volba předsedy shromáždění (provede Radek Černý)
návrh staršovstva: Alžběta Hatajová
3. Prezentace a schválení programu
4. Volba zapisovatele (návrh staršovstva: Dana Tichá)
ověřovatelé zápisu (návrh staršovstva: Blanka Špinarová, Jarka Daňšová)
skrutátoři (návrh staršovstva: Milan Černý, Leoš Pohanka, Zdeněk Pohanka)
Volba revizorů hospodaření (návrh staršovstva: Marta Pohanková, Lenka Čejková)
Náhradníci revizorů hospodaření (návrh staršovstva: Jarka Daňšová, Erika Peterová, Karel Mužátko)
5. Volba farářky 2022-2032 – hlasovací lístky
(provede Radek Černý z pozice náměstka seniorátního kurátora)
6. Volba staršovstva (2022-2028) – hlasovací lístky
7. Zprávy (po každé zprávě vždy rozprava a schválení zprávy):
 - zpráva farářky (A. Hatajová)
 - zpráva kurátora (R. Černý)
 - zpráva pastorační pracovnice (D. Pešlová)
 - zpráva revizorky hospodaření (M. Pohanková)
 - schválení hospodářského výsledku za rok 2021 - aklamací
8. Rozpočet na tento rok (rozprava a schválení) – aklamací
9. Slovo o nedělní škole (I. Mužátková)
10. Další
11. Zakončení sborového shromáždění

Všichni
zorně zapsa-
la
Dana Tichá

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ

FARNÍ SBOR V SÁZAVĚ

VÁS ZVE NA

VEČER S HOSTEM:

MGR. ALENA SOUKALOVÁ

ABSOLVENTKA ETF A PROVOZOVATELKA BEZOBALOVÉHO OBCHODU

15. BŘEZNA 2022

V 18:00

ŽDÁR NAD SÁZAVOU, HUSOVA 10

(SBOROVÝ DŮM ČCE)

*Vilke'mu sa'j'mu se těšil scír
s hostem, který'm byla p. MGR Alena
Soukalová - provozovatelka bezobalové'ho
obchodu*

36 Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: „Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil.“ 37 Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu na něho padl zármutek a úzkost. 38 Tehdy jim řekl: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!“ 39 Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ 40 Potom přišel k učedníkům a zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: „To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? 41 Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ 42 Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne ten kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.“ 43 A když se vrátil, zastihl je opět spící; nemohli oči udržet. 44 Nechal je, zase odešel a potřetí se modlil stejnými slovy. 45 Potom přišel k učedníkům a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. 46 Vstaňte, pojďte! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje.“

Getsemane...překrásná zahrada! Plná života, šťavnatých plodů, stínu, klidu, bezpečné útočiště.

Když jsem byla malá, vyrůstali jsme ve vesnici, kde se o nás ráda a často starávala jedna starší paní. My děti jsme jí říkaly teta Váňová. Když jsme k ní přišli, vždy měla na stole připravené jídlo. Ona ho ale pro nás jenom nepřipravila. Brambory, zelenina, vše co nám nabízela, pocházelo z její vlastní zahrady. I ovoce jako dezert. Prostě milovala pobyt na zahradě. To byl její život. Vždy sehnutá na poli. Ale cítila se tam dobře. I u nás se snažila okopávat farní políčko...ale byla to marnost. Toto byl její život. Při setí a sklizni, při zrání a pěstování, při umírání – byla uprostřed toho života. Ve větru i všemožném počasí, vystaveno všemu dobrému a potřebnému stejně jako ohrožujícímu a ničivému. Její život. Zahrada jako malý vlastní svět, který vás dokáže hodně naučit o životě. Věnovat se jí a snažit se, pracovat a čekat. Být závislý na přírodě. Dělat vše, co je nutné, vše, co je možné, ale přitom to vlastně vůbec nemít ve svých rukou. Dokud je svět světem, nezastaví se setí a sklizeň, horko a mráz, léto a zima, den a noc. To slíbil Bůh Noemovi i všem lidem.

Taková zahrada jako obraz života. Začátek i sklizeň. Naděje i zklamání. Všechno je tak přímé, tak přirozené, přizemní. Stvoření. Staré stvoření, odsouzené k smrti. Počátek nového stvoření do věčného života. Bolavá a osamělá cesta. Jen si vzpomeňme na čtení evangelia:

Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: „Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil.“

Zahrada Getsemane – je tak krásná, plná olivovníků, plná ovoce jako naplnění Božího zaslíbení; je to zahrada starého stvoření, stále ještě zasvěcená smrti. Předzvěst smrti určuje také dnešní večer. Smutek a strach formují pocity v srdci i na duši:

Má duše je smutná až k smrti.

Když člověk vycítí, že se jedná o poslední cestu, že to tady v této zahradě končí, pak jeho smutek akorát roste. Samozřejmě že život byl dar. Byl krásný. Ale to, co má přijít teď, už krásné nebude. Čeká ho už jen nepříjemná, bolestivá a hlavně strašně osamělá cesta. Možná, že nejhorší na této cestě je to, že po ni musí jít sám. Lidé, blízcí, přátelé se mohou jen ztišit, sepnout ruce, zpívat, modlit se. Ale nemohou tu cestu jít. Je to cesta někoho jiného. A nakonec si stejně půjdou po svém. Ale teď nedokážou následovat cestu někoho jiného. Nedokáží následovat cestu Ježíše Krista. A abych byla upřímná, ani já nechci jít.

„Musí to tak být? Neexistuje jiná cesta? Jednodušší, harmoničtější, klidnější? Není nějaká jiná možnost? Musí to být zrovna tak hořká, bolestivá, ponižující cesta? Copak neexistuje jiný způsob, jak lidi zachránit, jak je vykoupit? Kdyby to záleželo na mně...Ale tvá vůle se staň. Pak ale prosím, dokud to ještě alespoň trochu jde, měli by u toho být, měli by u mě zůstat, zůstat se mnou, soucítit, trpět se mnou, modlit se se mnou, zůstat vzhůru. Alespoň to. Chci mít pocit, že mí přátelé mi jsou nablízku, že s nimi mohu sdílet, alespoň to málo, co sdílet jde. Vždy jsem tu byl pro vás, staral jsem se o vás, o vaše duše, vaše srdce o vaše tělo. Nyní, tentokrát, když vše končí, si jenom přeji jediné, abyste zůstali vzhůru se svými myšlenkami na mě a abyste se za mě u Boha přimlouvali.“ Ale to nejde. Při nejlepší vůli to nejde. Ani jednou, ani podruhé, ani potřetí. Nejde vydržet cestu toho druhého ani v myšlenkách ani v modlitbě. Nejde být vzhůru, modlit se, být mu

nabližku – „To přeci není zas tak moc, co chci od svých nejlepších přátel!“ Ale přeci – je to příliš. Nese to s sebou obrovský díl smutku, když přijde na to nakonec zůstat opuštěn. Jít po té nejtěžší cestě sám.

Ježíš touží po tom, po čem toužíme asi všichni: aby byla ta jeho cesta snadná. Aby na ní nebyl sám. Aby věděl, že na něj druzí myslí, že jsou v myšlenkách s ním, že se za něj modlí, že se u Boha přimlouvají. Kromě toho, že je Ježíš smutný z toho, že učedníci spí a nechali ho samotného, tak je také smutný z toho, že Otec mlčí. A přitom by mu stačilo tak málo...jen jedno jediné slovo. Teď, když je mu stále víc a víc úzko a vše je jen hrozivější a hrozivější. Teď, když jeho strach hodinu po hodině vzrůstá.

Zbavit se té tíže. Osvobodit se od úkolu. Nebo alespoň získat nějakou útěchu. Příslib. Znatelné znamení hlubokého vnitřního spojení. Mezi Otcem a Synem. Mezi Bohem a tím, kdo se zoufale modlí: Otče náš, neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého... Takto učil sám své učedníky, jak se správně modlit. A my to dodnes po něm opakujeme. Zvláště pak ve chvílích nouze, kdy je náš život nějak ohrožen. Nebo kdy je ohrožena naše víra, kdy se šíří strach.

Ale teď se takto modlí sám Kristus Ježíš. Cítí pokušení vzepřít se svému údělu, tuší zlo, které k němu přichází. Chce být zachráněn. Chce být zbaven této strastiplné cesty. A také to svému Otci říká. Ale té noci Otec mlčí. Ani slovo. Žádná útěcha, žádný příslib. To bolí. Ticho bolí. Je tak bolestné, že bude Ježíš na kříži křičet: Bože můj, proč jsi mě opustil?

Tato noc v Getsemanské zahradě zůstává bez paprsku naděje. V nejtěžší, v té nejtemnější hodině se neobjeví žádné jasné světlo svítání. A vbrzku to také nebude v pořádku. Nic nebude v pořádku. Naopak. Jen se to zhoršuje. Dění nabírá obrátek. Věděl to – už od začátku to věděl!

Osud nezasáhne nemilosrdně a slepě...ale jak ty chceš. Tvá vůle se staň. Pro jednoho člověka to může být neuvěřitelně těžký úděl. Utrpení a strach. Naprosto beznadějný úděl. Vroucně se modlí za záchranu, za spásu. Nezůstal mu po boku žádný přítel. A Otec mlčí. Děje se Tvá vůle? Kdo to může říci? Hle, přišla hodina. Je to nevyhnutelné. Přichází to, co mělo přijít. Někdy. Ale už nyní je to tu! Smrt hraje svou krutou a mocnou hru.

Getsemane. Zahrada odpočinku a uvolnění, zahrada stvoření a požitku z oleje a vína se náhle stala zahradou strachu a smutku, zahradou samoty. Opuštění. A za chvíli už bude také zahradou zrady. A zatčení. V této nádherné zahradě začíná utrpení, muka, pašije!:

Hle, přiblížila se hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. 46 Vstaňte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje.“

Nyní berou hříšníci věci do svých rukou. Zrada rozpoutá pohromu. Zlo vítězí. A s ním i smrt. Ježíšova kázání, jeho působení a služba skončily. Definitivně. Teď. Naprosto očividně. Učedníci, rozespálí a dezorientovaní to takto určitě musí vnímat. Je po všem. Co dobrého může ještě přijít? Kde je evangelium? Kde je ta dobrá zpráva o životě? Kde je naděje, důvěra, nějaký výhled. Po ničem z toho není ani vidu ani slechu. Pouze temná noc. Bez vyhlídky na nové zítřky. Touto cestou kráčí Ježíš. Všichni lidé po ní jdou. Po cestě do noci, ze které už není šťastného probuzení. Dál nikdo nedohlédne. Nikdo neví, co bude dál.

Učedníci netuší, že se jenom o pár nocí později stane zase něco, s čím nepočítali. Nejspíš opět spali. Když se probudí, místo Ježíšovy smrti je prázdné. Hrob v zahradě se stává začátkem nového života. Taková je Boží vůle: život. Život pro něj – pro Ježíše Krista. Pro jeho učedníky. Pro všechny. V této noci v zahradě Getsemane to ale nevidí. Proto je ta cesta tak těžká, když přátelé spí a i Otec mlčí. Ale mlčení není jeho posledním slovem. Nakonec jeho Syn Ježíš Kristus znovu řekne: Vstaň.

Vstaň do nového života.

AMEN

DUBEN
~~BŘEZEN~~
KALENDÁŘ AKCÍ – BŘEZEN 2022

3. 4. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby s VP
6. 4. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
7. 4. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
8. 4. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
10. 4. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
	Zelená hora	17:00 ekumenická bohoslužba za mír
	Žďár	18:00 bohoslužby u tety Hany
13. 4. STŘEDA	on-line	18:00 výklad knihy Genesis
14. 4. ČTVRTEK	Sázava	17:00 Pašijové čtení
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
15. 4. PÁTEK	Žďár i Sázava	Velkopáteční bohoslužby s VP
	Sázava	18:00 mládež
17. 4. NEDĚLE	Žďár i Sázava	Velikonoční bohoslužby s VP
20. 4. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
21. 4. ČTVRTEK	Žďár	15:00 biblická hodina
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
22. 4. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
24. 4. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby (David Šorm)
	Sázava	Den Země
27. 4. STŘEDA	Žďár	18:00 staršovstvo
28. 4. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
29. 4. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
1. 5. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby s VP

Úřelový den modliteb pravidelně konaný
přeměněným pátek byl tentokrát přesunut
na začátek dubna. Zkouška se konala
na farní československé. Při samotné bohoslužbě
bylo ovšem nutno improvizovat a to z důvodu
onemocnění COVIDEM u několika účinkujících.
Přesto se stihli aktivní účastníci své
role důstojně zhostiti.

Program na duben 2022

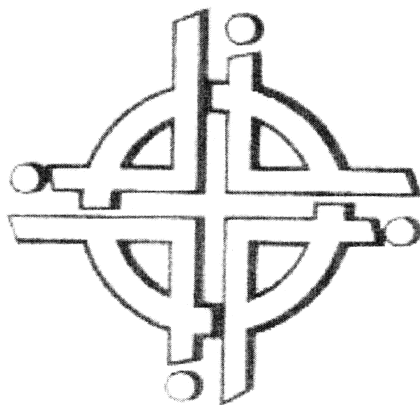
10.4. od 17⁰⁰ ekumenická bohoslužba za mír
na Ukrajině (na Zel. hoře)

18⁰⁰ bohoslužby u kely Hany

13.4. pětižrečlen 17⁰⁰ stodoła

24.4. DEN ZEMĚ

výlet do Děčína přesunut na září

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB

2022

Program z Velké Británie

**Srdečně zveme k ekumenickému
setkání, které se bude konat**

dne

v

h

v

EVANGELICKÝ SBOR
VE ŽĎÁŘE A V SÁZAVĚ

ZVE K NETRADIČNÍMU SETKÁNÍ SLOVA A HUDBY:

BOHOSLUŽBA

V CAFÉ

U TETY HANY

NEDĚLE 10. DUBNA
OD 18:00

SLOVEM PROVEDE FARÁŘKA

ALŽBĚTA HATAJOVÁ

ZAHRAJE

THOM'S VALLEY

(VELKÉ MEZIRŘÍČÍ)

CAFÉ U TETY HANY, VESELSKÁ 5, ŽĎÁR N.S.

PODPOŘILO
MĚSTO
ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

32 Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci. 33 Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. 34 Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ O jeho šaty se rozdělili losem. 35 Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: „Jině zachránil, ať zachráni sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.“ 36 Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu, podávali mu ocet 37 a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe.“ 38 Nad ním byl nápis: „Toto je král Židů.“ 39 Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ 40 Tu ho ten druhý okřikl: „Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen k stejnému trestu. 41 A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.“ 42 A řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ 43 Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ 44 Bylo už kolem poledne; tu nastala tma po celé zemi až do tří hodin, protože se zatmělo slunce. 45 Chrátová opona se roztrhla vpůli. 46 A Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Po těch slovech skonal. 47 Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl vskutku spravedlivý.“ 48 A ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli bijíce se do prsou. 49 Všichni jeho přátelé stáli opodál, i ženy, které Ježíše doprovázely z Galileje a všechno to viděly.

Zachraň sám sebe, jestli jsi opravdu Mesiáš – Zachránce. I sám na sobě přece můžeš ukázat, jak velká je tvoje moc. Předved' nám to! Všichni, kteří do Ježíše takhle ryli, nemohli ani tušit, jak moc ho to bolí. Jak se ho to dotýká v tom nejcitlivějším místě. Že je to vlastně to největší pokušení, kterému odolává.

Na kříži byl jako na jevišti a mohl právě tady ukázat, že přece JE ten Mesiáš, že JE Boží syn, že je pravda všechno, o čem mluvil. Že by se mohl zachránit, kdyby chtěl. Takhle to vypadá, že nemůže. Že to všechno byly jen plané sliby, že je podvodník!

Ukřižováním byl Ježíš vystaven té poslední zkoušce, byla to poslední možnost, aby ukázal, jestli disponuje Boží mocí, jestli si sám pomůže zázrakem – a Ježíš neobstál. Podlehl hrubému násilí. Bůh mu žádné anděly na pomoc neposlal. Byl to tedy Boží Syn, říkali si znejistěle i učedníci. Jak tomu máme věřit, když se zdá, že je bezmocný vůči několika vojákům?

Jině zachránil, ať zachráni sám sebe. Tak jednoduchá zkouška. Jenže nikdo z okolostojících nepochopil, že se to vylučuje. Buď zachráni sám sebe – a lidstvo zůstane spoutáno hříchem a zlem. Nebo sám sebe vydá – a tak svou obětí, svou láskou splatí hříchu, co mu lidstvo dluží – smrt – a tím mu vezme jeho zbraň. Zbaví ho moci nad lidstvem. Když se nad ukřižováním neděsíme, ba ani nepozastavujeme, nedochází nám, že to mohlo dopadnout také jinak. Ježíš mohl svou roli obětního beránka vyměnit za roli soudce. Učedníkům už přece oznámil, že bude sedět po pravici Všemohoucího Otce. V takovém případě by se poprava změnila v tribunál, a odsouzenými bychom byli my všichni. My se přece všichni podílíme na tom, jak svět Boha přijímá, nebo spíš nepřijímá: obžalovává ho, pomlouvá, opouští, plive na něj, do krve ho bije, přibíjí na kříž a ještě ho trápí posměchem.

Byl to tribunál. Byl to vykonaný rozsudek nad námi. Ale přijal ho místo nás Ježíš. Stal se nám bratrem v těle, zastoupil nás a podstoupil všechno, co se stává lidem. A proto to Bohu není jedno. Zasahuje, bolí ho všechno, co se děje nám lidem. Všechna ironie, výsměch, zneužívání, ponižování a trápení, kterým se proviňujeme na svých bližních, je zároveň ponižováním a trápením Ježíše. On je v tom totiž nenechává, nenechal samotné. Ve svých bližních máme cítit Boha samého! A pokud jsme na té znevýhodněné straně my, smíme vědět, že je v tom s námi!

Velký pátek odhaluje, jak to s námi lidmi je. Jaký je svět. Jak se k sobě my lidé chováme. Je to vidět v syrovosti, bez příkras. Nemůžeme si nic namlouvat, je zbytečné něco předstírat. A je třeba si přiznat, že zlo se nedá vymýtit lepší výchovou nebo lepšími sociálními podmínkami. Jako lidstvo, jako lidé nesměřujeme ke světlým zítřkům. Je to s námi pořád stejné – pořád stejně zlé.

Bůh přišel do světa se srdcem na dlani – a svět ho přibil na kříž. Odmítl tím nejsurovějším způsobem. Dalo by se čekat, že se za tenhle zločin na svém Synu Bůh pomstí. Že to tak nenechá. Ve chvíli, kdy vojáci přitloukali Ježíše na kříž, měl podle všeho nastat konec světa. Copak si i tohle Bůh nechá líbit? Když lidé řekli jasné a rezolutní NE? Nechceme ho. Chceme Barabáš, chceme mezi sebou vraha, ale Ježíše ne. Vůbec by se nebylo co divit, kdyby Ježíšova smrt znamenala rozhodující obrat v Božím vztahu ke světu – ale obrat ke konci. Ježíš zemřel kvůli hříchu lidí, kvůli hříšnému, nenapravitelnému světu – a tak by Bůh řekl: připočtu to ke všem jeho ostatním hříchům jako vrchol. Jako poslední kapku, kterou přetekl pohár mé trpělivosti s lidmi.

Poslední Ježíšova slova by pak zněla asi takto: Všechno jim to spočítej, Otče. Vždyť vidíš, jací jsou: zažijí pomoc, lásku, odpuštění – a odpoví nenávistí, násilím, brutalitou. Nedokážou to mít rádi jeden druhého jako sami sebe. Jsou nenapravitelní. Nemá to cenu. Víím, že jsi to chtěl ještě jednou zkusit, já byl pro – ale už to nejde. Udělej tlustou čáru

a skonči to. Pekelný oheň a síru na ně. Už nechci vidět ani jednoho z nich.

V té vrcholné chvíli, kdy se rozhoduje osud lidstva, kdy je Ježíš přitloukán na kříž, se opravdu ozve z jeho úst prosba k Otci. Ale zní docela jinak: Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí. Bratři a sestry, to je ten osudový obrat ve vztahu mezi lidmi a Bohem!

Prosit před smrtí za odpuštění není nic zvláštního. Je to odsouzenecovo právo a poslední možnost nějak se vyrovnat se svým proviněním a od přítomného velekněze přijmout ujištění, že mu Bůh odpouští. Ježíš, který nemá žádnou vlastní vinu – přináší Bohu svou smrt, vrchol všeho lidského hříchu, totální odmítnutí Boha lidmi – a prosí, aby to Otec lidem odpustil.

Smrt nevinného má velkou váhu. Smrt Božího Syna se ani vyvážit nedá. Láska, která se za tím skrývá, to je hodnota, kterou Bůh bere v potaz. Na takovou prosbu se nedá říci NE. Bůh je tu sám proti sobě. Nechá zemřít vlastního Syna, kus svého já, aby zachránil lidi. Ty, kteří se mu vysmívají, že sám sebe zachránit nedokáže!

Místo odplaty tedy odpuštění. Místo zavržení, odmítnutí lidstva, spasení, blízkost, společenství lásky. Opona v chrámě se roztrhne, protože to nejsvětější, co existuje – Boží přítomnost je nabídnuta všem lidem. Máme přístup k Bohu. Hřích je smazán, zakryt Kristovou láskou, odpuštěn, nemá sílu nás od Boha oddělit.

Ale pochopí to lidé?

Dva odsouzení kolem Ježíše jsou příkladem toho, že někteří ano a někteří ne.

Ten první ještě v poslední chvíli doufal, že by Ježíš mohl udělat zázrak. Že by se i pro něj mohla situace utrpení a beznaděje změnit, že by mohl vyváznout. Ježíše tedy popichuje: Buď přece tím, kvůli čemu jsi odsouzen! Ukaž, že tě odsoudili právem, že fakt jsi Mesiáš a můžeš zachránit sebe i nás! Bylo pro něj zklamáním, že to Ježíš neudělal. Že není Mesiášem, za kterého se vydával. Takhle zklamání byli i učedníci. Vždyť už tolikrát je Ježíš překvapil tím, jakou má moc: vzkřísil Lazara, uzdravil malomocné, nasýtil zástupy. Proč by se nemohl stát nějaký zázrak i teď? Jenže ono nic. A učedníci to chápou stejně jako všichni ostatní jako Ježíšovo selhání. Není tím, za koho se vydával. My jsme doufali, že on je ten, kdo zachrání Izrael. – To je výčitka, kterou známe taky: Kdyby byl Bůh, pak by přece tohle nemohl dopustit! Kdyby mi Kristus měl k něčemu být, pak by mě musel vyslyšet, uzdravit, zachránit... To je námitka proti bohu našich představ, proti bohu, kterého chceme mít na provázku, aby plnil naše přání. Skutečný Bůh sám sebe nezachránil.

Ale druhý zločinec v té extrémní situaci pochopil rozdíl mezi svou vinou a nevinným Ježíšem. A navzdory tomu, co viděl, uvěřil, že tohle je někdo, kdo má moc. Komu patří budoucnost. Ano, byla to jeho poslední šance, a on se jí chopil. Ve chvíli, kdy se zdá, že každý umírá sám a za sebe, tenhle muž pochopil, že Ježíš umírá s ním a za něj. Neprosí o to, aby ho Ježíš sundal z kříže. Stojí o to, být s ním v jeho království, až tohle skončí.

Přiznává svou vinu. Odpuštění neznamená, že se člověk vyhne trestu. Před Bohem má své oprávnění soud podle skutků. A evangelium neříká: od nynějška už to Bůh nebude brát tak vážně!

Neexistuje cesta, kterou bychom se mohli Božímu soudu vyhnout, minout ho, obejít ho, aby se nás netýkal. **Ale existuje cesta skrze tento soud.** Hříšník, který si nenárokují, že je něco jiného, než je – tedy hříšník, se smí obrátit na Ježíše: *Ježíši vzpomeň si na mne, až budeš ve svém království.* Víra nezmění bolesti na kříži v rozkoše ráje, ale otvírá naději na věčný život ve společenství s Bohem samým. Ten, kdo umírá v Pánu, může si být jist, že po posledním výdechu ho čeká probuzení v tom věčném „dnes“, dnes budeš se mnou v ráji. Tahle naděje platí pro odsouzence na kříži a pro každého, kdo prosí Ježíše stejně jako on.

Kolem 3. hodiny nastává čas večerní modlitby. Ukřižovaný Ježíš slyší zvuk pozounů z města. A vysloví modlitbu, kterou se v tu chvíli modlí celý Izrael: *DO tvé ruky Otče, odevzdávám svého ducha.* Setníkovi pod křížem dojde: tady zemřel nevinný člověk. Možná je to pro něj začátek obrácení, první krok k pochopení toho, co se tu opravdu stalo. Ještě vážnější však je to s těmi pod křížem. Nejdřív volali: „Ukřižuj!“ a pak se dívali. A to, co viděli, se jich dotklo. Nesplnila se show, kterou možná čekali – nebeské výjevy, zázraky a vstup Ježíše do nebe. Ale poznali tam pod křížem něco sami o sobě. Poznali rozdíl mezi vinou a nevinou, mezi touhou Boha k něčemu dotlačit a láskou, která se nevzdává ani té největší oběti. Odcházeli bijíce se v prsa. S vyznáním vlastní viny. S lítostí nad tím, jací jsou.

A o tohle poznání jde pořád. Evangelium o Ježíšově ukřižování nečteme proto, abychom se v slzách rozplývali nad jeho utrpením. Pokud námi něco hýbe, má to být vědomí, že zasluhujeme trest, odmítnutí, zákaz vstupu do Boží blízkosti. A přitom poznáváme, že Boží láska je určena právě nám – zlým, nehodným, provinilým, odmítajícím, selhávajícím. Těm, kdo už mnohokrát zklamali a přesto si mohou být jisti, že cesta zpátky je ještě otevřená. Z diváků se stávají takoví, kteří chápou, že na Golgotě jde právě o ně. AMEN

DEN ZEME 24. 4. 2022

- 10:00 - BOHOSLUŽBY s Davidem Šormem
- 11:30 - SPOLEČNÝ OBĚD z vlastních zdrojů

TROCHA POUČENÍ PRO DOSPĚLÉ:

- 13:00 STROMY V OBCÍCH A ZAHRADÁCH
pohledem práva
- 14:00 BESEDA O MODERNÍ ARCHITEKTUŘE
přátelské k životnímu prostředí

TROCHA POUČENÍ PRO DĚTI:

- 13:00-15:00 – ÚŽASNÝ ŽIVOT VČEL
s Davidem Šormem
- Od 15:00 – ROZMANITÉ AKTIVITY:
 - VÝROBA DŘEVĚNÝCH KRMÍTEK pro ptáky
 - LUKOSTŘELBA
 - SLACK LINE
 - STOLNÍ TENIS
 - ŠIFRY,...

- Možnost získat chlebový kvasek (po celý den)
- Dobročinný prodej sazenic (po celý den)

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V SÁZAVĚ

KALENDÁŘ AKCÍ – KVĚTEN 2022

1. 5. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby s VP (D. Pešlová)
4. 5. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
5. 5. ČTVRTEK	Žďár	10:00 bohoslužby v DKS
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
6. 5. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
8. 5. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
	Žďár	18:00 bohoslužby u tety Hany
11. 5. STŘEDA	on-line	18:00 výklad knihy Genesis
12. 5. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
13. 5. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
	Sázava	18:00 mládež
15. 5. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby (křest; návštěva z H. Čermné)
18. 5. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
19. 5. ČTVRTEK	Žďár	15:00 biblická hodina
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
20. 5. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
21. 5. SOBOTA	Sázava	18:00 koncert skupiny JIZEROŠ
22. 5. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
25. 5. STŘEDA	Žďár	18:00 staršovstvo
26. 5. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
27. 5. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
	Sázava	18:00 mládež
29. 5. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby s VP
30. 5. - 1. 6.	Sázava	seminář pastoračních pracovníků

*Mezi hosty s H. Čermné byla také
Tereška Čapková, která na fari
v Sázavě trávil své dětství*

EVANGELICKÝ SBOR
VE ŽDÁŘE A V SÁZAVĚ

ZVE K NETRADIČNÍMU SETKÁNÍ SLOVA A HUDBY:

BOHOSLUŽBA V CAFÉ U TETY HANY

NEDĚLE 8. KVĚTNA
OD 18:00

SLOVEM PROVEDE FARÁŘ PRO MENŠINY

MIKULÁŠ VYMĚTAL

ZAHRAJE

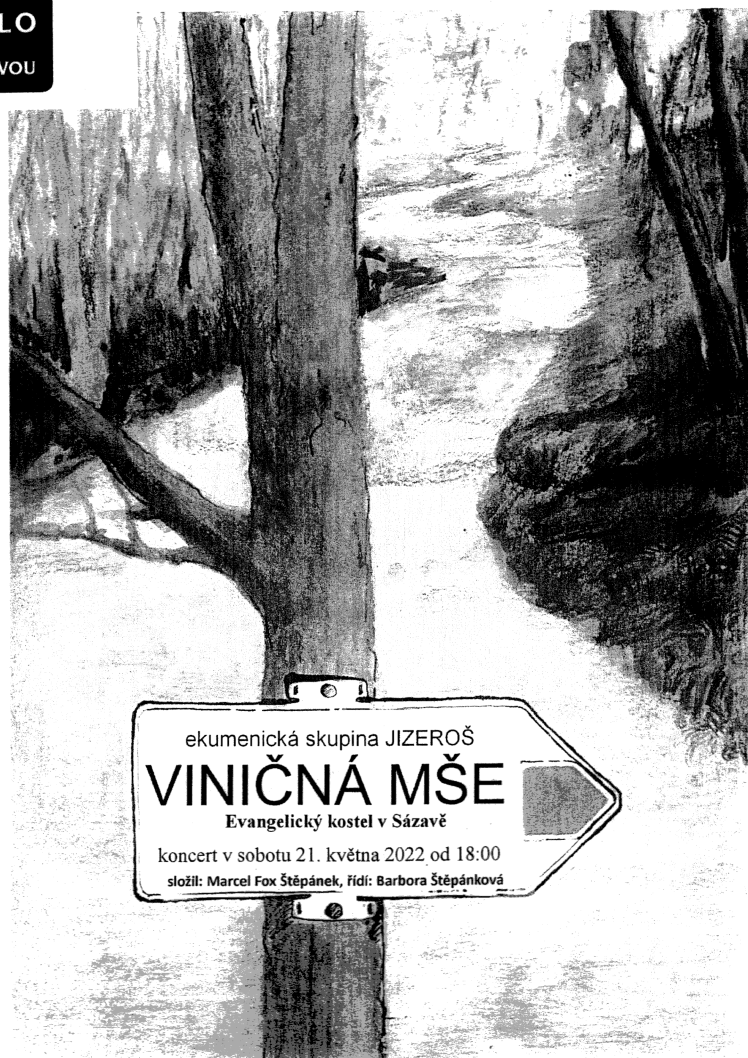
PEPÍČKOVO ŠTĚSTÍ

ACOUSTIC

CAFÉ U TETY HANY, VESELSKÁ 5, ŽDÁR N.S.

PODPOŘILO
MĚSTO
ŽDÁR NAD SÁZAVOU

ekumenická skupina JIZEROŠ

VINIČNÁ MŠE

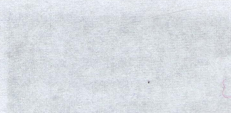
Evangelický kostel v Sázavě

koncert v sobotu 21. května 2022 od 18:00

složil: Marcel Fox Štěpánek, řídí: Barbora Štěpánková

MIROSLAV VITÁK
ZAHRAJE
PEPÍČKOVO ŠTĚSTÍ
ACQUSTIC
CAFÉ U SÍTY HANY, VILKOV, 2022

Koncerty ekumenického sdružení žijeroš hrají
 v našem storku i římskokatolické farnosti Zdobár
 nad Gažarou v rámci zpestření. V roce
 2022 jsme měli to potěšení vyzkoušet si je
 hned dvakrát. Gestem farnosti odložila při
 té příležitosti talaš a stala se zdatnou
 uvaděčkou hudebního tělesa, které je jí osobně
 blízké.

1. čtení 1. Sam 16, 14-23

A. Hatajová, 15.5.2022, Sázava

14 Duch Hospodinův odstoupil od Saula a přepadl ho zlý duch od Hospodina. 15 Proto Saulovi jeho služebníci navrhli: „Hle, přepadá tě zlý duch od Boha. 16 Ať náš pán poručí svým služebníkům, kteří jsou před ním, aby vyhledali někoho, kdo umí hrát na citeru. Bude na ni hrát, kdykoli na tebe dolehne zlý duch od Boha, a bude ti dobře.“ 17 Saul tedy poručil svým služebníkům: „Vyhleďte mi někoho, kdo dobře hraje, a přiveďte ho ke mně!“ 18 Jeden z družiny nato řekl: „Viděl jsem syna Jišaje Betlémského, ten umí hrát. Přitom je to statečný bohatýr, bojovník i muž hbitý v řeči a pohledný, a je s ním Hospodin.“ 19 Saul poslal posly k Jišajovi a poručil: „Pošli ke mně svého syna Davida, který je u stáda!“ 20 Jišaj vzal osla, chléb a měch s vínem i jednoho kozlíka a poslal to Saulovi po svém synu Davidovi. 21 David přišel k Saulovi, stával před ním a on si ho velice zamiloval; stal se jeho zbrojnošem. 22 Jišajovi poslal Saul vzkaz: „Ať David zůstane u mne, neboť získal mou přízeň.“ 23 Kdykoli na Saula doléhal duch od Boha, bral David citeru a hrál na ni. Saulovi to přinášelo úlevu a bylo mu dobře, zlý duch od něho odstupoval.

2. čtení: Koloským 3, 12-17

12 Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblečte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. 13 Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. 14 Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. 15 A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. 16 Necht' ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. 17 Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.

Milé sestry, milí bratři,

Cantata Domino! Zpívejte! Zpívejte chvalozpěvy, zpívejte žalmy, zpívejte písně! Zpívejte ódy, rapujte, bijte do rytmu! Máme k tomu všechny důvody, protože jsme milováni. Mezi ty mnohé, které si náš Bůh mohl vyvolit milovat, patříme i my! Také nám patří Boží láska.

Měli byste to skutečně cítit. Měli byste vnímat to bušení v břiše, ten nezaměnitelný rytmus, to hučení. Ale možná že si v běžném hluku, šumu a rytmu všedních dní všimnete jen toho kratičkého záchvěvu Boží lásky, který tu je při ranním probuzení vždy přítomný a hned zase zmizí. Vždyť Boží láska je velice něžná, jenom tak povívá jako dech. Kdo ji nezná, možná jen tuší, že tam něco je.

Zpívejte, když cítíte tlukot srdce Boží lásky! A pokud ho vnímá jen vaše hlava, ale srdce nic necítí, zpívejte i tak! Protože jakmile se rozezpíváte, dojde k srdci i to, co vnímá hlava.

Jen se nebojme, neostýchejme a pojďme zkusit několik úvodních cvičení, důležitých k tomu aby se náš hlas vůbec mohl rozeznět, správně rozeznět a aby srdce uchopilo Boží lásku.

Pojďme se protáhnout. Otevřete oči, postavte se na špičky a natáhněte ruce do vzduchu. Sáhňeme po hvězdách, snesme je na zem a předejme je lidem, které máme vedle sebe. Toto protahovací cvičení se jmenuje **milosrdný soucit**. Protáhneme se směrem k nebi a roztáhne se nám hrudník. Před tím jsme měli ruce založeny nebo dokonce zkříženy před srdcem, měli jsme skloněnou hlavu, pohled kamsi nasměrovaný. Před tím jsme si ani nevšimli, jak se ten druhý vedle nás cítí, přehlédli jsme slzy, nerozpoznali jsme, jak ten pohled toužebně hledal nataženou ruku. Nerozpoznali jsme hlad a už vůbec ne stud, který úzkostně skrýval ten žalostný stav. Nyní je naše srdce doširoka otevřené a vidí, co před ním bylo skryto. Nyní cítí, co ten druhý potřebuje. Nyní k němu natahuje své ruce, nabízí je. A někdy se dokonce podaří naplnit druhého přesně tím, co hledal.

Ted' zatřesme rukama, zatřesme nohama. Uvolněme se, zatřesme svými pevnými, neoblomnými názory. Neulpívejme za každou cenu na tom, co jsme kdysi považovali za správné. Nechme za sebou to, co jsme si mysleli, že o druhých víme. Nejen ruce a nohy potřebují uvolnit. Také obličej. Pokud má znít náš hlas dobře, musí být celý obličej usměvavý a dobrotivý. Název tohoto cvičení je **dobrota**. Vytřesme si tváře, vytáhněme koutky úst nahoru, jak jen to jde. Usmějme se. Smějme se očima i ústy, aby se na naší tváři projevila dobrota. Usmívejme se, aby naopak otázky druhých upoutaly naši pozornost. Dobrota pracuje i dovnitř. Dobrotivá tvář zvelebujeme náš hlas. Vyhání ze srdce opovržení. Dobrota nenechává prostor odmítavým

myšlenkám. Jejím působením ztrácí moc všechno chytráctví a svéhlavost. Nedovolí, aby smrtící jed ničil vztahy.

Soustředíme se na dech. Třikrát se zhluboka nadechneme. Dech by měl pronikat hluboko do našeho těla. Pomalu, velmi pomalu ze sebe necháváme dech opět vycházet. Toto cvičení se nazývá **trpělivost**. Mohlo by se také jmenovat: nalezení Boží životní síly v sobě, nebo uvědomění si, že patříme Kristu. Dýchání je pro nás tak samozřejmé, přirozené. Vždycky tu je, nevidíme ho, a přesto díky němu žijeme. Když dýcháme nesprávným způsobem, chybí nám síla žít. Zadýcháme se, hlas nám vypovídá službu. S trpělivostí se stává přirozený proud dechu velkým zdrojem síly. Dech je všudypřítomný – Bůh je všudypřítomný. Dech vždycky vystačí na trochu víc, než si myslíme. Proto je trpělivost důležitá. Správně dýchat také znamená být trpěliví s Bohem a také se sebou samými.

Nyní je čas na první tóny. Hlas je třeba vytlačit ven. Ale ne tvrdě, prudce, hurónsky! Nechme z nás plynout dech tón po tónu – s jemňoučkou silou – a zaposlouchejme se do zvuku. Tomuto cvičení se říká **skromnost**, protože jen ti, kteří jsou skromní, dokáží vnímat také druhé a chovat se pozorně, pečují o sebe, ale ne na odiv světu. Pečují také o své blízké, ale dělají to pro ně a ne jako dobrou sebe prezentaci. Pouze ten, kdo skromně a přitom pečlivě dbá o svůj hlas, dokáže trefit ty správné tóny, dát svým vlastním tónům ten správný zvuk, jemně malovat svým hlasem barvy a slyšet mezi těmi tóny Boha.

Když z nás začnou tóny proudit ven, je nutné speciální cvičení. Toto cvičení potřebujeme, aby mírnost našeho vlastního hlasu nevedla k hrdosti při společném zpěvu. Toto cvičení se nazývá **pokora**. Je velmi jednoduché a přitom tak těžké. Pokora vlastně nedělá nic jiného, než že při zpěvu naslouchá ostatním. Stačí si představit, že ostatní slyšíme. A najednou je skutečně slyšíme – jak snadné! Naslouchat druhým bez ztráty svého vlastního hlasu – jak náročné! Jedině s pokorou můžeme spojit svůj hlas se společným hlasem ostatních. Pokora je nutná, abychom zpívali sebevědomě a přitom ponechali ostatním hlasům jejich prostor pro pěknou harmonii. Tento cvik je asi nejnáročnější. Musí se opakovat 70x 7x. Musíme ho cvičit znovu a znovu. Protože pokud si myslíme, že jsme to dokázali, pak hrozí zejména nebezpečí ztráty společného zvuku.

Poslední cvik už vlastně není cvikem. Je to základní předpoklad pro všechno. Poslední cvičení se nazývá **láska**. V lásce se všechno spojuje. Jen s láskou se snoubí skromnost a pokora. Pouze s láskou je dobrota schopna udržet skutečný úsměv. Jen s láskou dokážeme na dlouho zadržet dech. Pouze skrze lásku patříme Kristu. Jen s láskou dosahují naše paže až k nebi. Pouze s láskou můžeme přinést hvězdy z nebe těm, kdo setrvávají ve tmě. Jen s láskou dokážeme slyšet a naslouchat. Pouze s láskou zaznívají akordy pokoje. Jen láska slyší tlukot Božího srdce. Pouze láska nás přivádí ke zpěvu.

Cantate Domino! Zpívejme, protože v nás dýchá Boží láska. Slyšíte tlukot srdce Boží lásky? Nyní jsme zpívání. Námi je zpíváno. V nás to může zpívat. Srdce konečně ví, co vnímá hlava.

Cantate Domino! Zpívejme Pánu! A kéž ten zpěv ze srdce jen tak nedostaneme.

Jak pravil již kdysi apoštol Pavel:

12 Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblečte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. 13 Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. 14 Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. 15 A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. 16 Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. 17 Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.

AMEN

1. čtení Gn 1, 1-2

A. Hatajová, 22.5.2022, Sázava

1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. 2 Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.

2. čtení: Lk 11, 5-13

5 Řekl jim: „Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: ‚Příteli, půjč mi tři chleby, 6 protože právě teď ke mně přišel přítel, který je na cestách, a já mu nemám co dát.‘ 7 On mu zevnitř odpoví: ‚Neobtěžuj mne! Dveře jsou již zavřeny a děti jsou se mnou na lůžku. Nebudu přece vstávat, abych ti to dal.‘ 8 Pravím vám, i když nevstane a nevyhoví mu, ač je jeho přítel, vstane pro jeho neodbytnost a dá mu vše, co potřebuje. 9 A tak vám pravím: Prostě, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. 10 Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. 11 Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? 12 Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? 13 Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše vás Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“

Rogate – modlete se!

Modlete se a v modlitbách neustávejte. To znamená: nevzdávejte to, buďte trpěliví. Modlete se k Bohu. K trojjedinému Bohu. K Bohu křesťanské víry. Však jsme to mohli slyšet i při křtu minulou neděli, protože při křtech zaznívá tzv. trojiční formule: Křtím tě ve jméno Boha Otce, Syna i Ducha svatého. Na začátku našich bohoslužeb zaznívá, proč se scházíme, koho při bohoslužbách oslavujeme: Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého

Bůh je trojjediný. Rozumově se to vysvětlit nedá, ale to je dobře, protože kdybychom Pána Boha uměli rozebrat na kousky, přesně definovat a znovu složit zpátky, přestal by být Bohem.

Z této tajemné Boží trojice je zvláště zabalena do hávu tajemství a nepochopení bytost, které říkáme „Duch“. „Duch svatý.“ Slovo duch je v češtině nejen pro naše děti zatíženo současným způsobem užívání. Duch je v českých pohádkách nejčastěji jakýmsi nehmotným strašidlem. Klíčem k porozumění toho, kdo Duch svatý skutečně je a co podle Bible dělá, je proto pro nás Čechy 21. století paradoxně návrat do původního, velmi starobylého hebrejského textu Starého Zákona. Tam totiž velmi rychle zjistíme, že slovo **duch** znamená také **vítr** a má velmi blízko ke slovu **dech**. A je ženského rodu.

Bible nás upozorňuje na to, že už na počátku všeho se Boží **duch / vítr / dech** vznášel nad prapůvodní nicotou, chaosem. Jak jsme před chvílí četli z první biblické knihy: „Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.“ Je to právě Boží **duch / vítr**, který řadí souřadnice a trajektorie vesmíru a hvězd, aby vytvořily řád. Díky tomuto řádu se naše Země za chvíli bude moci stát místem pro život. A tento život vnese do již dříve uspořádané neživé přírody opět Boží **duch / vítr**. A když se uprostřed rostlin a zvířat objeví člověk jako koruna stvoření a Boží obraz, Bůh ho oživí vdechnutím svého **ducha / svého dechu**. Cituji z Žalmu, který zněl před chvílí: „Hospodin je velký Bůh, je velký Král nad všemi bohy. 4 On má v svých rukou hlubiny země, temena hor patří jemu. 5 Jeho je moře, on sám je učinil, souš vytvořily jeho ruce.“ (Ž 95,4-5)

Katolický kněz a evoluční biolog v jedné osobě M. O. Vácha často zdůrazňuje, že neživá příroda (třeba skály) a člověk mají stejnou podstatu. Že vlastně člověk je takovou „tančící skálou“. Ten rozdíl mezi skalisky a námi působí právě Boží **duch / vítr / dech**, který do nás lidí vdechuje kousíček Boží moci a energie, abychom se mohli stát jeho obrazem a správci jeho stvoření.

Podobně důležitý je Boží Duch, Duch svatý, i podle vyprávění Nového zákona. Tam je jeho hlavním darem zrození víry, a to jak v jednotlivých lidských srdcích, tak ve společenství. Tento čtvrtek si budeme připomínat Ježíšovo nanebevstoupení a za čtrnáct dní v neděli potom Svatodušní svátky – Letnice, kdy Duch svatý sestoupí v dosud nevídané míře na zem a z bázlivých učedníků vznikne církev. Jsou pro víru nově zapálení – téměř doslova, jen si připomeňme ty ohnivé jazyky, co nad nimi plápolají. Začnou statečně a srozumitelně svou důvěru v Boha a v jeho Krista sdílet ve svém okolí – vzpomeňte na dar jiných řečí, díky kterému mohli víru sdílet i s poutníky z jiných krajů.

V tomto kontextu velkých dějin mezi Bohem, zemí a člověkem nás možná o to více překvapí ústřední Ježíšova ilustrace z jeho výzvy k modlitbám za dar Ducha svatého. Mluvíme o Božích darech stvoření, o daru vzniku a prohlubování důvěry v Boha. A Ježíš se v této souvislosti neostýchá Pána Boha přirovnat k nerudnému sousedů. Cituji Ježíšova slova: „Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: ‚Příteli, půjč mi tři chleby, protože právě teď ke mně přišel přítel, který je na cestách, a já mu nemám co dát.‘ On mu zevnitř odpoví: ‚Neobtěžuj mne! Dveře jsou již zavřeny a děti jsou se mnou na lůžku. Nebudu přece vstávat, abych ti to dal.‘“ (L 11,5-7).

Vyprávění čerpá ze zkušenosti běžného života na palestinské vesnici. Samozřejmě tam nejsou žádné prodejny či večerky. Každý dům si produkoval nezbytné potraviny pro vlastní potřebu. Z důvěrné známosti věděl jeden o druhém, kdo má ještě chleba, třeba čerstvě napečen z odpoledne. Jeden člověk dostal nečekanou noční návštěvu. To tehdy nebylo neobvyklé. A bylo nemyslitelné, aby žádost pocestného a navíc přítele o pohostinnost byla odepřena. Hostitel ovšem právě žádnou zásobu chleba navíc neměl. Proto šel o půlnoci za sousedem, také přítelem. Vždyť u nich ještě večer pekli, bylo to od nich cítit. Sousedova nevrlá odpověď byla velmi pochopitelná. Celá rodina spávala tehdy najednou v jedné místnosti. Vstát, najít, zabalit a předat chléb, to mohlo znamenat všechny probudit. Nakonec ovšem již usínající soused prosícímu příteli svůj chleba poskytne. Primárně ne na základě přátelského vztahu, ale „aby měl už konečně pokoj“. Ježíš volí takto provokativní ilustraci především proto, aby nás vyprovokoval a namotivoval k prosbám o dobré Boží dary, především o dar Ducha svatého: „*Pravím vám, i když nevstane a nevyhoví mu, ať je jeho přítel, vstane a vyhoví mu pro jeho neodbytnost a dám mu vše, co potřebuje. A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.*“ (L 11,8-9)

Ježíš ví, že máme o Boží štědrosti i konkrétně o daru Ducha svatého mnohé pochybnosti. Ta hlavní pochybnost se týká toho, zda tyto Boží dary skutečně dostanu, pokud o ně budu prosit. Proto vypráví to skandální podobenství o nerudném sousedovi, který svému příteli nakonec vyhoví, ač se mu zpočátku nechce. A říká, že Pán Bůh samozřejmě není nerudný protiva, ale milující Otec svých dětí. Proto nás Ježíš začíná učit: „*Proste, a bude vám dáno.*“ V očích svých učedníků – tehdy i dnes – ovšem zahlédne nedůvěru, proto jim to řekne znovu trochu jinak: „*Hleďte a naleznete.*“ A pak opakuje potřetí: „*Tlučte, a bude vám otevřeno.*“ Protože však zná všelijakou lidskou povahu, řekne počtvrté: „*Každý, kdo prosí, dostává.*“ Pak si uvědomí, že nás ještě pořád nepřesvědčil, tak řekne popáté: „*Kdo hledá, nalézá.*“ A znovu pošesté: „*Kdo tluče, tomu bude otevřeno.*“

Proč to říká šestkrát? Právě proto, že nás dobře zná. Je nám velice zatěžko uvěřit, že nám Bůh vůbec něco krásného jenom tak dá – natožpak něco tak neobvyklého a nádherného jako svatého Ducha a dary, které ho doprovází.

Ovšem i když se dostaneme za první překážku pochybností, někteří z nás se zastaví u další překážky, kterou je strach. Bojíme se toho, co přijmeme. Bude to skutečně dobré? Proto Ježíš užije další provokativní přírůstek. Srovnání s lidským otcem. Jestliže dítě požádá o rybu, žádný otec mu místo ní nedá hada. Jestliže dítě požádá o vejce, žádný otec mu nedá štíra (v. 11-12). Ani by nás nenapadlo takto zacházet s našimi dětmi. Ježíš však říká, že ve srovnání s Bohem jsme zlí! Jestliže bychom tedy my s našimi dětmi takto nezacházeli, je nemyslitelné, že by Bůh něco podobného udělal nám. On nás neznechává. Jestliže prosíme o svatého Ducha a jeho úžasné dary, dostaneme právě to, o co jsme prosili.

Je samozřejmě důležité, aby v našem životě nebylo neodpuštění nebo nějaký jiný hřích a abychom se odvrátili od každé špatnosti. I když to však uděláme, stále v nás zůstane jakýsi neurčitý pocit nehodnosti. Proč by Bůh dával něco tak výjimečného právě nám? Možná by Pán Bůh své dary byl ochoten dát nějakému pokročilejšímu nebo zbožnějšímu křesťanovi, ale mně ne! Ježíš však neříká: „*Oč spíše Otec z nebe dá Ducha svatého všem zralým křesťanům.*“ Jeho slova zní takto prostě: „*Čím spíše váš Otec z nebe těm, kdo ho o to prosí.*“

Celé dnešní kázání chce být výzvou, abychom prosili o Ducha svatého. Za chvíli v tichu nebo v písni po kázání. Když se budeme modlit večer před spaním nebo ráno po probuzení.

Duch svatý chce přece i dnes dát vznikat **novým krásným věcem**. V životech jednotlivců i sborů. Oživit víru jednotlivců i přitažlivost křesťanských společenství.

Chce i dnes dát inspiraci do našeho zpěvu, hudby i do jiných kreativních činností. Ve Starém Zákoně je např. jedna pozoruhodná zmínka o tom, že Duchem svatým byl naplněn řemeslník Besaleel. Byl podle slov Bible naplněn moudrostí, důvtipem a znalostí každého díla, aby uměl dovedně pracovat se zlatem, stříbrem a mědí, opracovávat kameny... a obrábět dřevo... Cokoli kreativního může být naplněno ještě něčím navíc. Požehnáním moci Ducha svatého.

Duch svatý chce i dnes vytvářet řád z chaosu. I dnes chce vnášet řád do neuspořádaných životů jednotlivců i společenství – rodin, farností... Osvobodit lidi od návyků a závislostí, které jim škodí. Naplnit svými dary lidi, kteří mají správně vést ostatní. Vyvádět nás ze zmatku a uzdravit porušené vztahy.

Rogate! Modleme se! Prosme o dar Ducha svatého, aby nám mohl být dán. Hledejme cesty jeho působení, abychom je našli a vstoupili na ně. Tlučme, aby nám Bůh otevřel pokladnici Ducha svatého.

AMEN

KALENDÁŘ AKCÍ – ČERVEN 2022

30. 5. - 1. 6.	Sázava	seminář pastoračních pracovníků
1. 6. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
2. 6. ČTVRTEK	Žďár	10:00 bohoslužby v DKS
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
3. 6. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
	Sázava	18:00 mládež
5. 6. NEDĚLE	POUZE Sázava !!!	bohoslužby s instalací staršovstva (VP)
8. 6. STŘEDA	on-line	18:00 výklad knihy Genesis
9. 6. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
10. 6. PÁTEK	Sázava	16:00 NOC KOSTELŮ (divadlo, koncert, výstava)
11. 6. SOBOTA	Sázava	11:00 křest Briana Adama Niederleho
12. 6. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
	Žďár	18:00 bohoslužby u tety Hany
15. 6. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
16. 6. ČTVRTEK	Žďár	15:00 biblická hodina
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
17. 6. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství
19. 6. NEDĚLE	Žďár	bohoslužby
	Sázava	rodinné bohoslužby + loučení se šk. rokem
23. 6. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
24. 6. PÁTEK	Sázava	18:00 mládež
26. 6. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
29. 6. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
	Sázava	18:00 výjezdni staršovstvo
3. 7. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby s VP

Zpráva ze schůze staršovstva 25.5.22

- v misiích činnost bude probíhat archora'stírka na dobudování evang. školy v Gudicích
- od 30.5. do 1.6. hostíme v Jázare na fari seminář pro pastorační pracovníky
- od 3.6. do 24.6. u nás bude praktikantka Eliška Vančová / studentka evang. teolog. fakulty
- 5.6. 2022 při starobudšni' nedeli proběhne instalace nové rozležeho staršovstva
- 10.6. proběhne v Jázare od 16⁰⁰ NOC KOSTELŮ
- 11.6. bude pokřtěn Brian Niederle
- 12.6. Tetla Hana - A. HATAJOVA' + hruška Martin Jedlačka fenda nováček

Seminář pro pastorační pracovníky, Sázava, 30.5. - 1.6. 2022

Program:

Pondělí – 30.5.

Do 18:00 - Příjezd účastníků a účastnic do sboru v Sázavě.

18:00 – Večeře, na začátek úvodní pobožnost – Alžběta Hatajová

19:00 – Seznámení a představení se

Úterý

8:00 - Snídaně

8:30 – Ranní pobožnost – Daniela Chladilová

9:00 - 12:30 – Jak komunikovat s manipulativním člověkem, lidé s psychiatrickou diagnózou – Miroslav Erdinger

12:50 – Oběd

Poobědová procházka

14:30 - 16:00 – Návrat lidí s psychiatrickou diagnózou z léčebny do domácího prostředí – MUDr. Daniela Chladilová

16:15 - 17:30 - Dialog lékařky psychiatricky s farářem – terapeutická pomoc, pastorační rozhovor

18:00 – Večeře se Synodní radou

19:00 – pobožnost – Ondřej Titěra

Kurátor Radek Černý a farářka Alžběta Hatajová – o sboru v Sázavě

Středa

8:00 - Snídaně

8:30 – Pobožnost – Mirek Erdinger

9:00 -11:00 - Prohlídka Kolpingova díla –

12:00 – Oběd, poté rozjezd...

Plánování Semináře pro pastorační pracovníky, Sázava, 30.5. - 1.6. 2022

Program:

Počítá se se 14 účastníky.

Pondělí – 30.5.

Do 18:00 Příjezd účastníků a účastnic do sboru v Sázavě.

18:00 – Večeře, na začátek úvodní pobožnost – Alžběta Hatajová

19:00 – Seznámení a představení se

10 míst k přespaní je ve sboru

Úterý

8:00 - Snídaně

8:30 – Ranní pobožnost – Daniela Chladilová

9:00 - 12:30 – Jak na manipulativní komunikaci lidí s různým hendikepem – Miroslav Erdinger

12:50 – Oběd

Poobědová procházka

14:30 - 16:00 – Návrat lidí s psychiatrickou diagnózou z léčebny do domácího prostředí – MUDr. Daniela Chladilová

16:15 - 17:30 - Dialog lékařky psychiatricky s farářem – terapeutická pomoc, pastorační rozhovor

18:00 – Večeře se Synodní radou

19:00 – pobožnost – Ondřej Titěra (Draha Pešlová)

Kurátor Radek Černý a farářka Alžběta Hatajová – o sboru v Sázavě

Středa

8:00 - Snídaně

8:30 – Pobožnost – Mirek Erdinger

9:00 -11:00 - Prohlídka Kolpingova díla –

12:00 – Oběd, poté rozjezd...

PROGRAM – 25. 5. 2022

- **ZAHÁJENÍ**
- **SCHVÁLENÍ MINULÉHO ZÁPISU**
- **CO BYLO:**
 - Bohoslužby (+křest, +návštěva z Horní Čermné)
 - Náboženství
 - Konfirmandi
 - Mládež
 - DKS
 - Teta Hana (Pepíčkovy štěstí)
 - biblická on-line, biblická
 - koncert Jizeroš
- **CO BUDE:**
 - Kontrola rozpisu Bohoslužeb (*aktualizace stávajícího rozpisu+ 1. čtení*)
 - Náboženství pro děti
 - Konfirmandi – konfirmační víkend
 - mládež
 - Seminář pro pastorační pracovníky (30.5.-1.6.)
 - DKS
 - Teta Hana (**12.6.**)
 - Instalace staršovstva (**5.6.**), (potvrzení volby farářky)
 - Praktikantka (3.-24.6.)
 - *Další program*
- ~~**Nové šablony pro web**~~
- **Louka nad hřbitovem**
- **Dar obce Sázava**
- **Zpěvníky - obalení**
- **Děčín – 23.-25.9.**
- **Jeronymova Jednota**
- **Noc kostelů**
- **Loučení se školním rokem 19.6.2022**
- **Modlitebna**
- **Pozemek u kostela**
- **CO „NEFUNGUJE...“**
- **Křesťanská služba-P. Štohanzlová?; Škola?**
- **Jubilanti – kontrola kontaktů**
- **Příští staršovstvo – v Sázavě?**
- **Různé: lípa – žádat o dotaci na strom, střešní okno Žďár, žárovky, hřbitovní voda, svatba Aneta Fišarová a Zdeněk Veselý (4.6.), křest 11.6 Brian Niederle, svatba 11.6., svatba 9.7. (T. Krábková a Vít Kryštof), 23.7. (Kristýna Prokešová), 20.8. svatba, vrbový altán - dřevo**
- **ZAKONČENÍ**

Rozpis obsazení sborových aktivit

	Bohoslužby	varhaník	Bohoslužby	varhaník	konfirmandi	náboženství	mládež	Ostatní
	Žďár		Sázava			Žďár	Sázava	Žďár
27.4.2022								18:00 staršovstvo
28.4.2022								17:00 AA
29.4.2022							16:30	18:00
30.4.2022								
1.5.2022	Draha VP		Draha VP					
2.5.2022								
3.5.2022								
4.5.2022					15:00			
5.5.2022								17:00 AA
6.5.2022						16:30		
7.5.2022								
8.5.2022	18:00 Teta Hana (PM, Vymětal)							
9.5.2022								
10.5.2022								
11.5.2022								18:00 biblická on-line
12.5.2022								17:00 AA
13.5.2022						16:30	18:00	
14.5.2022								
15.5.2022			křest					návštěva H. Čermná
16.5.2022								
17.5.2022								
18.5.2022					15:00			
19.5.2022								15:00 biblická Žďár; 17:00 AA
20.5.2022						16:30		
21.5.2022								18:00 Jízerní koncert
22.5.2022								
23.5.2022								
24.5.2022								
25.5.2022								18:00 staršovstvo
26.5.2022								17:00 AA
27.5.2022						16:30		
28.5.2022								konfirmační víkend
29.5.2022		J. Srnská						
30.5.2022								
31.5.2022								seminář pastoračních pracovníků
1.6.2022					15:00			
2.6.2022	10:00 DKS							17:00 AA
3.6.2022						16:30	18:00	
4.6.2022								svatba Aneta Fišarová
5.6.2022			VP, svatodušní					instalace staršovstva
6.6.2022								
7.6.2022								pastorálka
8.6.2022								18:00 biblická on-line
9.6.2022								17:00 AA
10.6.2022								NOC KOSTELŮ
11.6.2022								11:00 křest Brian Adam Niederle, 15:00 svatba
12.6.2022								
13.6.2022								
14.6.2022								
15.6.2022					15:00			
16.6.2022								15:00 biblická Žďár; 17:00 AA
17.6.2022						16:30		setkání farářských rodin
18.6.2022								
19.6.2022								loučení se školním rokem
20.6.2022								
21.6.2022								
22.6.2022								
23.6.2022								17:00 AA
24.6.2022							18:00	
25.6.2022								
26.6.2022								
27.6.2022								
28.6.2022								
29.6.2022					15:00			
30.6.2022								
1.7.2022								
2.7.2022								
3.7.2022								
4.7.2022								
5.7.2022								
6.7.2022								
7.7.2022								
8.7.2022								
9.7.2022								
10.7.2022								

praktikantka

Pri instalaci noveho staršovstva by slnečný
den a tak ma' starovstvo včtrné na'hradni'ku
kra'snou skapinovou fotografii pred kostelom
v Ga'zare

Glažnostni' instalace staršorstva 5. 6. 2022

Zapomenutá pohádka

Teátr Pavla Šmída

Pohádkový příběh o jednom království, kde vládla lež a nenávist. Kdo přemůže dvojhlavou saň a zlého krále? Snad to dokáže Veronika s Filipem.

V pohádkách totiž nakonec vždy zvítězí dobro nad zlem, štěstí nad neštěstím, moudrost nad hloupostí...

Ale na to, že pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí, se často zapomíná.

Pohádka na motivy známého výroku Václava Havla.

Loutky Jan Růžička Režie Stanislava Kočvarova

Malba scény Simonetta Šmidová

www.teatr.cz

info@teatr.cz

facebook.com/teatrpavlasmid

V našem sboru se stalo
tradici k akci noc kostelů
přivítat děti i dospělé na
divadlo před kostel.

Tentokrát byla nabídka
rozšířena o vernisáž
p. Stanislava Chmelíčka
s motivy krajiny z
80. let.

Byla tu i možnost vyzkou-
šet zvonění na kostelní
zvon.

Akce se jako vždy
setkala se zájmem
malých i velkých
diváků a posluchačů

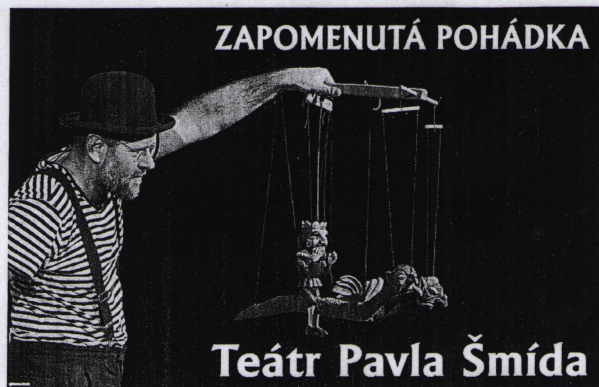
OSTELŮ

Za dne at Hospodin
svou milost telon

NOČ
my budu zpívat a chválit ho.

10.06.22

- 16:00 ZAPOMENUTÁ POHÁDKA

- VERNISÁŽ FOTOGRAFIÍ
STANISLAVA CHMELÍČKA st.
S MOTIVY KRAJINY 80. LET
- ZVONĚNÍ NA KOSTELNÍ ZVONY
SAMI MŮŽETE VYZKOUŠET

EVANGELICKÝ KOSTEL V SÁZAVĚ

ZVE NA

LOUČENÍ SE ŠKOLNÍM ROKEM

V SÁZAVĚ 73

19. ČERVNA 2022

- ✓ 10:00 RODINNÉ BOHOSLUŽBY (V KOSTELE)
- ✓ 11:00 START ORIENTAČNÍHO BĚHU (NA FAŘE)
- ✓ V CÍLI SPOLEČNÝ OBĚD (MOŽNOST ZAKOUPIT NA MÍSTĚ)

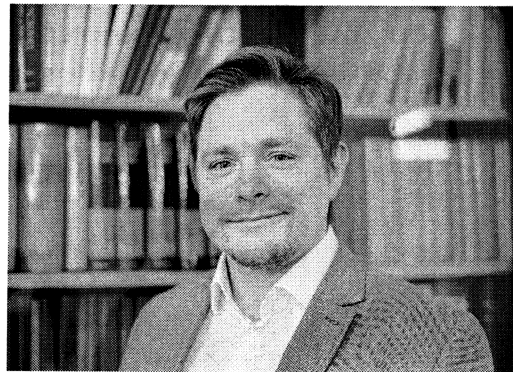
RODINNÉ TÝMY, SKUPINY
S SEBOU POHODLNÉ OBLEČENÍ A BOTY NA BĚH,
PENÍZE NA OBĚD

VÁS ZVE NA

VEČER S HOSTEM:

PAVEL HANYCH

O NOVÉM EVANGELICKÉM ZPĚVNÍKU

23. ČERVNA 2022

V 18:15

ŽDÁR NAD SÁZAVOU, HUSOVA 10

(SBOROVÝ DŮM ČCE)

ATRSKA
VANGELICKÁ
STEM:
ANYCH
KÉM ZPĚVNÍKU

23. ČERVNA 2022

V 18:15

HUSOVA 10

RODINNÉ TÝMY, SKUPINY
S SEBOU POHODLNÉ OBLEČENÍ A BOTY NA BĚH.
PENÍZE NA OĚD

„Milí učedníci,“

byl jednou jeden boháč a jeden chudák jménem Lazar,“ začne Ježíš vyprávění jednoho ze svých podobenství. A jak pokračuje dál, začne se učedníkům zdát ten příběh nějaký povědomý. Jeden vzpomíná, jak ho slyšel vykládat od jednoho rabína, druhému se matně vybavuje, že mu něco podobného vyprávěla jeho egyptská babička, třetí má pocit, že něco takového četl u jednoho řeckého filozofa. Někdo z nás už možná také někdy slyšel kázání na podobenství o boháči a Lazarovi, někdo z nás už třeba toto podobenství slyšel doma, někdo z nás ho už někdy četl. Proč ho tedy dnes vyprávět znovu? Je dnešní kázání míněno pouze pro ty, kteří podobenství slyšeli před chvílí poprvé? A všichni ostatní, kterým je boháč a Lazar aspoň trochu povědomý, tu sedí jen proto, aby nové posluchače podpořili?

Proč jako křesťané stále znovu vykládáme části jedné a té samé knížky? Když Ježíš vypráví svá podobenství, učedníci bedlivě naslouchají, protože tuší, že jim tím Ježíš chce říct něco o nich samotných. Podobná očekávání míváme také my od biblických textů. Doufáme, že v Bibli nalezneme nějaké Boží sdělení přímo pro nás. Při bohoslužbách otvíráme Bibli s prosbou, aby i třeba v nám velmi dobře známém textu dnes zaznělo něco, co k nám promluví. I když tedy někteří učedníci už podobný příběh slyšeli, poslouchají Ježíše dál. Ježíš v tomto podobenství dokonce tak trochu staví na tom, že ho posluchači znají a poznají a budou pozorně čekat, co se z toho vyvine, v čem to Ježíš převypráví jinak a kam posune původní sdělení příběhu.

Základní zápletkou tohoto tehdy známého příběhu, který Ježíš vypráví, jsou rozdílné osudy boháče a chudáka. Boháč se má na zemi dobře, zatímco chudák špatně, po smrti se jejich situace otočí. Proč se to tak stalo, na to má každá varianta tohoto starověkého příběhu vlastní odpověď. Jak toto podobenství vypráví Ježíš? Bezejmenný boháč se obléká do fialových látek nejvyšší kvality, které jsou finančně dostupné jen pro vysoce postavené členy společnosti. Každý den boháč skvostně hoduje s vybranými lidmi, skvěle si užívá. A to je vlastně o boháčově pozemském životě všechno. Nic víc nám o něm Ježíš neprozrazuje. Nevíme, jestli zbohatnul čestně a nyní štědře odvádí peníze na charitu, nebo jestli to je chamtivý podvodník, který se stará jen sám o svůj vlastní prospěch.

Vedle boháče vystupuje v podobenství také chudák jménem Lazar, který polehává u brány toho boháče. Je nemocný, plný vředů stejně jako byl starozákonní Jób. Jóbovy vředy byly tehdy pro Jóbovi přátele znamením toho, že ho Bůh za něco trestá. Nakonec však v knize Jób i Hospodin potvrzuje, že vředy a veškeré Jóbovo utrpení nebyly Božím trestem za něco špatného, co by Jób provedl. A tak nám i v případě chudáka Lazara mohou být vředy upozorněním, že sdělení podobenství není tak jednoduché, jak se na první pohled může zdát.

Lazar se toužil nasytit tím, co spadlo ze stolu toho boháče. Jestli se boháčovými drobkami opravdu sytil a jak na to boháč reagoval, to už Ježíš nevypráví. Zatímco boháč hodoval nejspíše s podobně dobře postavenými lidmi, Lazarovi dělali jedinou společnost psi, kteří olizovali jeho vředy. Bojovní psi byli ve starověku chloubou nepřátelských Féniciánů. Záporná starozákonní postava, královna Jezabel, byla fénickou princeznou. Její potupnou smrt tehdy završilo, že její mrtvolu sežrali psi, kteří byli dříve symbolem její moci. A tak ani v tomto podobenství pravděpodobně není řeč o psu jako nejlepším příteli člověka, ale spíše je to míněno jako nadávka pro tu nejpotupnější možnou společnost, jakou mohl chudák Lazar mít.

Tato naprosto odlišná situace, v níž se boháč a Lazar nacházeli, však nakonec nezměnila nic na tom, že oba, zemřeli. Bez ohledu na svůj majetek a štěstí je stejně jako každého člověka nakonec stihla smrt. První zemřel ten chudák. Možná kvůli svým nemocem a strádání, možná protože byl starší, možná prostě jen tak. Podobenství mlčí o tom, jestli měl vůbec pohřeb. Skoro to vypadá, že spíš ne. Ale přesto se o jeho odchodu dozvídáme něco pozoruhodného. Dokud Lazar žil, ležel zhroucený v branách boháčova domu nebo možná u nohou jeho stolu překypujícího hojností. Nyní po jeho smrti ho andělé přenášejí do Abrahamovy náruče. Předtím byl dole, nyní je nahoře. Zatímco na zemi dělali Lazarovi společnost prašiví psi, po své smrti se chudák dostává do vybrané společnosti praotce Božího lidu, dokonce získává přednostní místo přímo na Abrahamově hrudi.

Po Lazarovi umírá také boháč. Zatímco před smrtí se boháč nosíval vysoko a jeho místo bylo na výslunní společnosti, nyní je pohřben dolů někam do kobky. Sice mu nejspíš na zemi připravili lidé honosný pohřeb, ale andělům za tu námahu nestál. Předtím byl nahoře, nyní je dole. Nedovídáme se nic o tom, jestli jeho smrt mělo na svědomí jeho obžerství, nastražený jed od konkurentů, vysoký věk nebo smrt přišla prostě jen tak.

Hned v následujícím okamžiku se boháč bez dalšího vysvětlení objeví v podsvětí. Je v bolestivých mukách. Když pozdvihne své oči, jako je možná předtím k němu nahoru pozdvíhal Lazar, uvidí v dáli Abrahama a Lazara v jeho náruči. Hned oba pozná, ačkoli Abrahama nemohl nikdy dřív vidět a kdo ví, jestli si někdy pořádně všimnul Lazara. Stejně jako ve snu hned víte, kdo je kdo, i když je jejich postava kolikrát jen velmi mlhavá. A boháč hned volá na Abrahama a oslovuje ho otče. Prosí ho, aby se nad ním smíloval. Zdá se, jako by boháč konečně trochu něco

pochopil. Oslovením otče si uvědomuje, že je součástí Božího lidu a že jeho součástí chce být. Stejně jako by pokřtěný člověk, který nikdy nechodil do kostela, v takovou chvíli oslovil Ježíše jako svého Pána. A tím se přiznal k tomu, že je křesťan a že křesťanství přijímá za své. Boháč dokonce ani neprotestuje proti svému údělu, touží jen po zmírnění utrpení. Prosí Abrahama velmi uctivě. Jen nepřímo se dozvídáme, že jeho muka jsou tak strašná, že i vlhký prst na jazyku by vnímal jako velké ulehčení.

Abraham se boháče nezříká. Přitakává tomu, že boháč patří mezi Boží lid a oslovuje jej dítě. Zároveň mu však vysvětluje to, co boháč zatím asi úplně nepochopil. A totiž, že v nebi a podsvětí panují jiné podmínky, než si lidé nastolili na zemi. S vážnou tváří boháči odvětlí, že boháč si vybral to dobré už na zemi, takže teď už mu zbývají jen ta muka. Naproti tomu chudák se měl předtím špatně, takže už se bude mít jen dobře. Jako by každý měl stejný příděl dobrého a špatného, štěstí a neštěstí, ze kterého musí postupně čerpat. A zároveň zde dochází k určité kompenzaci, aby to bylo spravedlivé. Když se někteří mají na zemi dobře, budou se mít po smrti špatně. Když se někteří mají na zemi špatně, budou se po smrti mít dobře. Ale počkat, tady něco úplně nehraje. Copak někdy něco takového Ježíš hlásal? Copak je to spravedlnost, kterou bychom znali aspoň ze Starého zákona, když už ne od Ježíše?

Celá ta Abrahamova řeč začíná být velmi podezřelá, jako by si z nás Ježíš dělal celkem pořouchlou legraci. Abraham tady totiž opakuje přesně ta tuctová kliše, která bychom tehdy mohli slyšet od boháče a jemu podobných, dokud byli naživu. A totiž, že mezi společenskými vrstvami je nepřekonatelná propast, kterou nelze překročit, ani kdyby měl člověk sebevětší vůli. Ten zdola prostě nemůže mezi nás nahoru a my shora nemůžeme k vám dolů. Stejně jako na zemi nemohl chudák zasedat u slavnostní tabule spolu s boháčem, protože mezi nimi stála společenská propast, nemůže se přece nyní podle stejného pravidla přecházet propast mezi podsvětím a nebem. „Stejně jako ty jsi, boháči, nemohl chudákovi nabídnout ani drobky ze svého stolu, aby neměl takový hlad, nemůže nyní Lazar navlhčit špičku tvého jazyka, abys neměl takovou žízeň. Tak jsi přeci celý život smýšlel.“

Stejně pomyslné propasti mezi sebou stejně jako tehdy boháč stavíme i my dnes. Běloši a Romové, Běloši a Asiaté, místní a uprchlíci, finančně zajištění lidé a bezdomovci, heterosexuálové a homosexuálové, muži a ženy, křesťané a muslimové a všemožné další skupiny, mezi které stavíme propasti, nepřekonatelné překážky. Má mít opravdu vždy jedna z těchto skupin navrch? A je opravdu jedinou šancí na zlepšení situace těch, kteří jsou na tom dolním, horším břehu, že si to s nimi ti z horního, lepšího břehu po smrti vymění? „Copak byste chtěli, aby podle těchto pravidel jednal Bůh?“ ptá se nás prostřednictvím Abrahama Ježíš.

A tak, když boháč vidí, že po smrti již není naděje, prosí za své bratry, kteří ještě žijí. Zde je opět vidět, že předsudky typu chamtivý boháč, nemusí platit. Podsvětí není nutně trestem za jeho sobeckost a nenasytost. Podle boháče má snad Lazar tam nahoře, jako měl předtím na zemi boháč, větší možnosti než on dole. A tak boháč prosí, aby, Lazar svědčil jeho bratrům, aby i oni nepřišli na toto místo muk. Doufá, že pro ně je ještě naděje. Abraham mu ale odvětlí: „Mají Mojžíše a Proroky, ať poslouchají je.“ „Ne, otče Abrahame, ale kdyby někdo z mrtvých přišel k nim, budou činit pokání.“ Boháčovi bratři mají skutečně ještě naději na záchranu. Ovšem odpovědnost za to, že se dosud nezměnili, nemohou připisovat tomu, že jim to Bůh nedal nějak dostatečně najevo. Změnit svůj postoj k životu, proměnit se, obrátit se, činit pokání, to můžou podle boháče jeho bratři učinit jenom, pokud jim Bůh nějak potvrdí, že na tom skutečně závisí jejich záchrana. Když za nimi třeba přijde mrtvý Lazar, aby jim dosvědčil, co po smrti čekalo jejich bratra. Vždyť přece k čemu jsou jeho bratřím Mojžíš a Proroci, tedy základ knihy Starého zákona, když nemají žádné potvrzení, že to skutečně platí. Abraham však krotí boháčovu naivitou. Pokud se boháč nechtěl za svého pozemského života změnit, copak by ho tehdy přesvědčilo, kdyby za ním přišel mrtvý Lazar a varoval ho? Copak by takovému zjevení přikládal boháč nějakou váhu, když se mu doposud Mojžíš a Proroci nezdáli dost přesvědčiví? Copak od té doby, co vstal Kristus z mrtvých, jsou všichni lidé křesťany?

Ježíš nechce děsit utrpením, které nás čeká v podsvětí, pokud se plně neobrátime k Pánu Bohu. Jak to bude na onom světě, o tom nakonec podobenství nemluví. Naopak nás chce povzbudit v tom, že teď ještě můžeme změnit své smýšlení. A zároveň nám bere z ruky všemožné výmluvy. Připravuje nás o argumenty, které sypeme z rukávu, jen aby evangelium příliš nenarušovalo naše pohodlí. Ježíš nás chce pohnout k tomu, abychom nesetrvávali tam, kde jsme, ale stále se učili překračovat hranice. Do podsvětí nás totiž nevede výše našeho majetku, etnická příslušnost, pohlaví, sexuální orientace nebo třeba náboženská příslušnost, ale smýšlení, které vytváří mezi námi a druhými nepřekonatelné propasti. Do podsvětí nás vede smýšlení, které vytváří mezi námi a Bohem nepřekonatelné propasti. Když nebudeme chtít naslouchat tomu, co se nám Bůh snaží říct prostřednictvím toho, co už máme k dispozici, žádný zázrak nás nepřesvědčí. A pro nás to platí dvojnásob: „Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“

Pane, prosíme, povzbuzuj nás, abychom Ti naslouchali. Povzbuzuj nás, abychom neslyšeli jen to, co slyšet chceme, ale to, co se nám skutečně snažíš sdělit. Dávej nám odvahu se proměňovat k Tvému obrazu. AMEN

PROGRAM – 29. 6. 2022

- **ZAHÁJENÍ**
- **SCHVÁLENÍ MINULÉHO ZÁPISU**
- **CO BYLO:**
 - Bohoslužby (+křest)
 - Náboženství
 - Konfirmandi – konfirmační víkend
 - Mládež
 - DKS
 - Teta Hana
 - biblická on-line, biblická
 - seminář pro pastorační pracovníky (30.5.-1.6.)
 - Instalace staršovstva (5.6.), (potvrzení volby farářky)
 - Noc kostelů
 - Loučení se školním rokem
 - praktikantka(3.-24.6.)
- **CO BUDE:**
 - Kontrola rozpisu Bohoslužeb (*aktualizace stávajícího rozpisu+ 1. čtení*)
 - Konfirmandi
 - DKS
 - CykloConsonare
 - Setkání bývalé mládeže ve stodole
 - *Další program*
- ~~**Nové šablony pro web**~~
- **Louka nad hřbitovem**
- **Dar obce Sázava**
- **Zpěvníky - obalení**
- **Děčín – 23.-25.9.**
- **Modlitebna**
- **Pozemek u kostela**
- **CO „NEFUNGUJE...“**
- **Křesťanská služba-**
- **Jubilanti – kontrola kontaktů**
- **Příští staršovstvo –**
- **Různé: lípa – žádat o dotaci na strom, hřbitovní voda, vrbový altán – dřevo + ukotvení, Jeronýmova jednota**
- **ZAKONČENÍ**

Rozpis obsazení sborových aktivit									
	Bohoslužby	varhaník	Bohoslužby	varhaník	konfirmandi	náboženství		mládež	Ostatní
	Žďár		Sázava			Žďár	Sázava	Žďár	
25.5.2022									18:00 staršovstvo
26.5.2022									17:00 AA
27.5.2022							16:30		konfirmační víkend
28.5.2022									
29.5.2022		J. Srnská							
30.5.2022									seminář pastoračních pracovníků
31.5.2022									
1.6.2022					15:00				
2.6.2022	10:00 DKS								17:00 AA
3.6.2022							16:30	18:00	
4.6.2022									svatba Aneta Fišarová
5.6.2022	-	-	VP, svatodušní						instalace staršovstva
6.6.2022									
7.6.2022									pastorálka
8.6.2022									18:00 biblická on-line
9.6.2022									17:00 AA
10.6.2022									NOC (KOSTEL)
11.6.2022									11:00 křest Brian Adam Niederle, 15:00 svatba
12.6.2022									
13.6.2022									
14.6.2022									
15.6.2022					15:00				
16.6.2022									15:00 biblická Žďár; 17:00 AA
17.6.2022							16:30		setkání farářských rodin
18.6.2022									
19.6.2022									loučení se školním rokem
20.6.2022									
21.6.2022									
22.6.2022									
23.6.2022									17:00 AA
24.6.2022								18:00	
25.6.2022									
26.6.2022									
27.6.2022									
28.6.2022									
29.6.2022					15:00				18:00 staršovstvo
30.6.2022									
1.7.2022									
2.7.2022									
3.7.2022									
4.7.2022									
5.7.2022									
6.7.2022									
7.7.2022	10:00 DKS								
8.7.2022									
9.7.2022									svatba
10.7.2022									
11.7.2022									
12.7.2022									
13.7.2022									
14.7.2022									
15.7.2022									
16.7.2022									
17.7.2022									
18.7.2022									
19.7.2022									
20.7.2022									
21.7.2022									
22.7.2022									
23.7.2022									svatba
24.7.2022									
25.7.2022									
26.7.2022									
27.7.2022									
28.7.2022									
29.7.2022									
30.7.2022									
31.7.2022	Ilon		Ilona						
1.8.2022									
2.8.2022									
3.8.2022									
4.8.2022	10:00 DKS								
5.8.2022									
6.8.2022									
7.8.2022									
8.8.2022									
9.8.2022									
10.8.2022									
11.8.2022									
12.8.2022									
13.8.2022									
14.8.2022	x								
15.8.2022									
16.8.2022									
17.8.2022									
18.8.2022									
19.8.2022									
20.8.2022									
21.8.2022				svatba					
22.8.2022									
23.8.2022									zkouška vánoční hry
24.8.2022									
25.8.2022									
26.8.2022									
27.8.2022									
28.8.2022	x								
29.8.2022									
30.8.2022									
31.8.2022									
1.9.2022									
2.9.2022									
3.9.2022									
4.9.2022	Ilona		Ilona						

praktikanta

dovolená

svatba

svatba

cyklo-
consonare

Chotěboř

víkend
bývalé
mládeže

dovolená

Bliží se konec školního
roku

Děti z místní základní
školy uspořádaly v našem
kostele výstavu svých
výtvarných děl. Výstava
je přístupná po celé prázdnin-
y. Za doty nápad děkuje
starší škola sestře faryce

ZŠ Lázava Kís mšečně noc
na výstavu

"Lázava a okolí očima dětí"

slavnostní vernisáž proběhne

27.6.2022 v 15:00

v kostele ČCE v Lázarově

výstava je přístupná celí prázdniny

2. čtení: Gn 12, 1-4a

1 I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. 2 Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním! 3 Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ 4 A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal.

Ten známý příběh o Abrahamovi navazuje na souvislý celek, ve kterém vypravěč podává zprávu o velkém stvořitelem díle; také o tom, jak se člověk podílel na úpadku stvořeného světa. Neposlušnost lidí v ráji, vražda Ábela, vzpoura lidstva a stavba věže sahající až k nebi – to jsou obrazy lidské vzpoury vůči Stvořiteli. Bůh se však přesto rozhoduje lidský život na zemi zachovat.

Životní příběh Abrahama je tak trochu příběhem nás všech. Je o odchodu a příchodu, o důvěře a pochybách. Je v něm naděje i rezignace, Boží volání a svoboda jej následovat, požehnání, které je přijímáno i dále předáváno.

Od Abrahama se můžeme naučit, co to znamená důvěřovat Bohu. A prostřednictvím jeho životního příběhu zjišťujeme, jak Bůh tuto důvěru ani náznakem nezklame.

Odejdi ze své země, ze svého rodiště... Tato Boží slova stojí na začátku životního příběhu, o kterém si člověk může myslet, že už vlastně všechno prožil. Že už ho nic nového nečeká.

Bůh oslovuje Abrama a tím uvádí nové skutečnosti. Bůh od této chvíle jedná prostřednictvím jednoho vyvoleného, jedné rodiny, která se rozroste v jeden, Bohem vyvolený lid. Ovšem to neznamena, že by o další lidi Bůh ztratil zájem. Abram zde vlastně zastupuje celé lidstvo. Stává se modelem lidství, vzorem, jaké by mělo být.

Muž Abram se poslušně podle Hospodinova příkazu ubírá do země, která je mu zaslíbena. Boží povolání je signálem, který ohlašuje nový začátek. Text představuje Abrama jako věřícího, poslušného a proto požehnaného. A tak je Hospodinem osloven: *odejdi ... do země, kterou ti ukážu*. Podivná výzva: Seber se a jdi jinam! Nevíš sice kam, ale jdi!

Co to znamenalo pro Abrama a jeho rodinu? Naprosté zpřetrhání tradice; odchod z prostředí, na které byl zvyklý, kde měl příbuzné, přátele a známé, kde se cítil bezpečně.

Abram si jistě uvědomoval nebezpečí cizího prostředí bez ochrany rodu. V mnoha případech šlo o život. Ve starověku bylo takové vykořenění nejednou rovné trestu smrti. Přes toto riziko se Abram vydává na cestu. Abram vychází, protože zaslechl Boží hlas.

Jak ale poznat, co je Boží hlas, řekněme Boží vůle pro mě? Podle tohoto textu bychom mohli rozpoznat Boží hlas jako něco, co nám na první poslech přijde těžko přijatelné, nelogické, nejisté, riskantní, odporující našim sklonům mít všechno pod svou kontrolou. Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. Abram byl spolu se svým otcem už usazen a zabydlen v Cháranu a najednou to má všechno opustit. Proč? Proč by to měl dělat? Tak se ptá ten, kdo nemá trpělivost poslechnout si celou větu. Jinými slovy: ten, komu krátkozraké vnímání nebo katastrofické vidění světa brání pochopit, že příběh, svět má pokračování, že pointa teprve přijde. Dobrá anekdota, dobré úsloví má pointu právě až na konci, v poslední frázi, v posledním slovu. Pointa pak zpětně odkrývá celý smysl. A pointa Hospodinova pokynu Abramovi zní *do země, kterou ti ukážu*.

Abramův odchod z jeho země není odchod do nikam. Není to odchod nazdařbůh. Vlastně nazdařbůh ano. Tady je na místě dát tomuhle slovu původní význam. Garantem zdaru našich cest je Pán Bůh. S takovou vírou se dobře vstává i odchází.

Lidé i dnes odcházejí. Někteří dokonce utíkají ... třeba před zákonem, nebo před bídou, bezprávím a nesvobodou, také před válkou. Některé lákají cizí kraje, jiní hledají štěstí nebo naplnění dávného snu. Příkaz daný Abramovi je zvláštní, protože není věcně zdůvodněný. Je podložený jen slibem: Jdi a já tě přivedu na místo, které jsem ti vybral. Kdo dokáže takovou výzvu poslechnout? Kdo dokáže takto vykročit do neznáma? My bychom snad uměli takovou výzvu poslechnout, když by ji vyslovila osoba, o jejíž lásce k nám nepochybujeme, které důvěřujeme. Abram šel, poněvadž důvěřoval Hospodinu.

Pokusme se představit si tu situaci jako součást vlastního života. Žijeme zde v našem prostředí. Nemáme důvod utíkat, nelákají nás vidiny exotických krajů. A přece někde v hloubi duše bychom zaslechl výzvu: Seber se a odejdi! Žádný racionální důvod, jen: Odejdi a bydlí jinde! Myslím, že bychom byli zmateni a rozhodování by bylo hodně těžké.

Bible se neobírá psychologizováním. Oznamuje: *Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal*. Nebyl ostatně jediný, kdo byl postaven před okamžitou volbu. Podobně zněla Ježíšova výzva učedníkům: *Pojď za mnou*. Taky se nepíše o tom, že by měli lhůtu na rozhodnutí co dělat s majetky, jak zajistit domovy. Prostě zanechali všeho a šli.

Tady nám Písmo sděluje velmi důležitou skutečnost o životě věřícího člověka. Na Boží výzvu nelze reagovat jinak než činem. Kde je víra, tam není zmatek ani váhání. Víra umožňuje rozhodnutí a převtělují je ve skutek.

Linie lidí, kteří se pro víru museli rozhodovat, se táhne celými lidskými dějinami. Od prvních učedníků, přes všechny pronásledované, kteří svou víru nechtěli zapírat, až po současnost, po nás, kteří věříme a slyšíme Boží výzvy. Vždyť ono „vyjít“ může znamenat i víc, než opustit místo bydliště a odstěhovat se jinam. Může to být také tak, že člověk zůstává na stejném místě, ale odchází vnitřně: – z tradic svých svatyní a bůžků, odchází ze stereotypu života konzumní společnosti, odchází ze zvyklostí, které ho vzdalují od Boha.

Četli jsme příběh o bohatém mládenci. Nepodobáme se někdy víc jemu než Abramovi? *Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku*. Odejít z nějakého místa může být totiž snadnější, než zůstat a přece vyjít ze svých návyků, nářků, společenských vazeb, nebo i závistí a zlostí.

Abram byl věřící a z toho plyne i další skutečnost – byl poslušný, neboli: slyšel a poslechl. Odešel s nadějí, že k němu Bůh zase promluví. Jeho poslušnost nebyla krátkodechá, nebyla chvilkovým vzplanutím. Tak tomu pravděpodobně bylo u bohatého mladíka. Jsou totiž všelijaké druhy poslušnosti. Od nekritické úcty k autoritám, přes napodobování vzorů, respektování zvyklostí až k poslušnosti přemítavé, která vybírá, co je lepší, co horší. Ale poslušnost Abramova? Jeho okamžitá reakce bez kladení podmínek se moc sympaticky nejeví. Někdo by mohl říct, že šel do nejistoty a hned – jak se říká – jako vůl na porážku.

Ale nezapomínejme, že Abram si byl jistý, že slyší Boží hlas! Taková jistota předpokládá úzký, intenzivní vztah mezi člověkem a Bohem. Předpokládá celoživotní očekávání, že se Boží hlas ozve. A to je další důležité oznámení, které text zprostředkovává. Bůh oslovuje člověka. Člověk víry je otevřený a očekává Boží oslovení; slyší zaslíbení a důvěřuje jim; nejsou mu proti mysli Boží příkazy, není mu zatěžko je následovat.

Abramův příběh se nás dotýká. Připomíná důvěru k mluvícímu Bohu. I k nám přece Bůh promluvil ve svém Synu. Nabízí nám v něm svá zaslíbení a volá i nás k naslouchání i k činům. Jak je psáno: *Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce!*

Abrahamova víra i poslušnost byly nesené zaslíbeným požehnáním. Člověk Staré smlouvy toužil po požehnání, neboť bez něho život nebyl možný. Právě v tom zaslíbeném požehnání viděl Abram záruku, že v cizině nebude sám, dokonce – vzejde z něho celý národ.

I v dnešní době člověk stále po něčem touží, něco hledá. Říká se to všelijak: hledá smysl života, lásku, přátelství, spravedlnost. Hledáme možnosti, jak lépe spolu vycházet, jak se bránit proti zlu, jak uchovat mír. Těm touhám se sice neříká, že by byly požehnáním, ale když ty věci domýšlíme a srovnáváme s touhami starozákonního lidu, je to podobnost velmi silná. Všichni vlastně toužíme po požehnání. Abram je obdržel. Tam, kde se s Hospodinem setkal, tam mu postavil oltář. Vztyčený pamětní kámen je jako vykřičník, který připomíná: *Zde Bůh dal požehnání, dal novou perspektivu tomu, kdo slyšel a uvěřil*. Tento vykřičník je určený zaslíbeným potomkům. Je určený i nám. Sděluje: *Kdo uslyší a poslechně, bude nositelem Božího požehnání pro budoucí generace*.

Stejně jako každý z nás, kdo ve víře a poslušnosti, v zápase a obětování nese dál to velké zaslíbení – to znamená: ten, kdo je svědkem díla Kristova, – ten staví podél své životní cesty pamětní kameny. Nemusí to být zrovna kvádry. Stačí možná kamínky dobrých mezilidských vztahů; pozornosti, které potěší a povzbudí; obětavost, která pomůže; odpuštění, které otevře novou šanci. To vše je a bude také znamením Boží přítomnosti mezi námi. To vše je a bude svědectvím, že Boží požehnání je tu také dnes. Požehnání, které povzbudí víru i naději, že Bůh dokončuje svou láskou a mocí to, na co sami nestačíme. Svými životy se smíme stát znamením, že Bůh mění život člověka. Rozbívá klamné jistoty, vyvádí nás ze zabýdlenosti k životu novému, který korunuje svou žehnající přítomností.

Modlitba: Pane, prosíme o sílu a duchovní odvahu, abychom svou vírou a jednajícím poslušností patřili ke svědkům tvého díla. Přiznej se k nám svým požehnáním. AMEN

2. čtení: Mk 12,41-44

Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhadzují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyřák. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc, než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž dávali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa.“

Ač je tento příběh o penězích, nepůjde předně o ně, ani jen o to, co nakládání s nimi o nás vypovídá (a že vypovídá). Je zřetelné (odtud i odjinud), že Ježíš se peněz neštítí - ani tentokrát je nevykáže z okrsku chrámu, ale že na nich ukáže něco podstatného o lidském životě, víře vůbec.

Ježíš před Velikonocemi došel do Jeruzaléma, do hlavního města své země i svého náboženství. Mnohé ho tam zaujalo, hodně věcí se mu nelíbilo. Tak to bývá na exponovaných místech – poměry a problémy jsou tam vyostřenější, některé věci zřetelnější, někdy až hanba. Také proto učitel z Nazareta často končil ve sporech s velekněžími a zákoníky - s těmi, kteří si zakládali na vlastní důležitosti a na druhé hleděli svrchu – a přitom jako sláma z bot koukalo, že je u nich a v nich něco prohnílého; jinak žijí v soukromí a jinak na veřejnosti. Pokrytci, říkal jim nediplomaticky Ježíš.

Potom si sedl naproti chrámové pokladnici a uviděl člověka, který rozdělený vnitřně nebyl. Za tím, čemu věřil a s čím stál, byl celý, dával se všechno a dával všechno (doslova i přeneseně).

V tom chrámovém výjevu vystupuje jedna žena, dvě (její) mince a jedna pokladna (i když těch pokladen bylo na chrámovém nádvoří celkem snad třináct). Jedna žena, vdova, tedy ta, která neměla zastání, byla sama a bez opory, žádné vdovské důchody se nevypláceli a moc se nevyplácelo být samotnou ženou bez muže. Té naší zbývaly dva měďáky a i s nimi se ocitla na chrámovém nádvoří, kde se vybíralo na chrám a jeho provoz a na oběti. Normální člověk by asi řekl – mám sám málo, nedám, ať dají jiní.

Normální věřící by možná řekl – tak tedy jeden měďák pro mě, druhý pro Boha/církev/kostel, či jak se to říká. Takhle spravedlivě, půl na půl to rozdělím, dám dost a ještě mi zbude, abych se nevydala, jak se taky říká. Ale to ona neudělá, do té pokladničky hodí obě dvě mince, hodí všechno co má, daruje vše, co potřebovala k životu, co ji mohlo zajistit živobytí na další den. Dá své všechno, dokonce je psáno, že dává jakoby svůj život (doslova bios) a spolu s těmi penězi svěří Pánu Bohu také své žití, svou budoucnost, která je v tu chvíli nejistá.

Ty pokladny měly tvar trumpety, a tedy to možná cinkalo. A rozezní se to i v Ježíši. Zavolá si učedníky a poví jim – ta žena dala víc než všichni ostatní. Samozřejmě že ne v absolutních číslech. Ježíš uměl počítat! Ale ta žena podle něj dala nejvíc.

Dala svůj život. Tedy: Ne jen to či ono, co vlastnila. Z tohoto úhlu pohledu vůbec nezáleží na tom, jaký efekt její dar měl. Vdova jistě byla přesvědčena, že tím prokazuje Bohu službu. Možná věřila, že si tím ukládá poklad v nebi. Tak ale smýšleli i ostatní dárci, v tom nespočívá její výjimečnost. Ona se od nich odlišovala něčím jiným: **dala totiž Hospodinu nejen jakýsi dar, ale sama sebe.**

Všichni ostatní dávali ze svého nadbytku. Určitě si dobře propočítali, že darovaná částka nijak nezatíží jejich rodinný rozpočet a ještě se dá využít ke zviditelnění. Podstatnou část svého jmění si nechali pro sebe, pro své živobytí i životní úroveň. Jejich život tím darem nebyl zásadně dotčen, nemuseli se příliš uskovnit, vlastně dál žili tak jak předtím, s dobrým pocitem, že něco záslužného vykonali.

Jenže vdova dala všechno – a tím sebe samu současně darovala Bohu, protože už neměla nic, na nic svého se nemohla spolehnout, na ničem stavět. Vyдалa se mu, vrhla se do jeho náruče – s důvěrou, že Bůh se o ni postará.

Podobně se kdysi zachovala i vdova ze Sarepty, o níž jsme četli v prvním čtení. Také ona učinila věc na první pohled nesmyslnou, šílenou – z posledních zbytků mouky, téměř z ničeho se rozhodla nasytit jakéhosi cizince, protože uvěřila, že je poslán Bohem. Dala všanc nejen sebe, ale i své dítě. To nebyl jen chvályhodný akt dobročinnosti. I ona se – stejně jako vdova v chrámu – totálně vydala Bohu na milost a nemilost, když uposlechla Eliášovo přání. Její budoucnost byla zcela v rukou Božích. Nic jí nezůstalo, čím by se sama mohla zajistit. Spolehla se pouze na Hospodina – Boha, kterého navíc ani předtím pořádně neznala a nevyznávala ho, protože byla Féničanka.

I my v době, kdy se hodně hovoří o ekonomické krizi, a o válce na Ukrajině pociťujeme, že se nám nevede zrovna nejlíp. Možná jsme museli zrušit letní dovolenou, omezit své určité záliby a zájmy... Ale (alespoň většinově) se omezujeme a obíráme stále jen o přebytek.

Nejsou náhodou v takovémto příměru a našem vzdychání tou chudičkou vdovou právě ti obyvatelé pustošené země, pustošeného lidství jen pár set kilometrů východněji?

A pak samozřejmě také dál východněji a jižněji jsou další a další miliony těch, kteří ve víře dávají vše, co mají, aby...možná, aby přežili? Možná aby přežily jejich děti? Možná, aby se jim vedlo lépe? A někteří možná dokonce aby se vedlo lépe někomu jinému.

Jen si nechme takovéto úvahy procházet hlavou!

Možná to cítíte podobně, možná máte pocit, že nás silně chudoba a strádání zasahuje. Domnívám se, že Ježíšovo slovo mění perspektivu jak bohatých, tak chudých. Bohatým připomíná, že tu jsou lidé, které solidarita může docela zabolet, a proto bychom se nad ně neměli povyšovat a moralizovat. Chudým zas připomíná, že místo strachování o sebe je možné v důvěře odevzdat svůj život Bohu.

Bůh si žádá celého člověka, ne jen nějakou jeho část, kterou pro něj vyšetříme. Víra se netýká jen našeho zbožného „já“, které chodí do kostela a které vedle sebe klidně nechá přebývat jiná, cizí já, která mají úplně jiné zájmy. Bůh nás chce pro sebe se vším, čím jsme, se všemi vztahy, v nichž žijeme, se všemi různými rolami, které na sebe v průběhu života bereme. Toto celé naše já má patřit Bohu. A tak také nejsem odkázána jen na svou schopnost zajistit se a dát do pořádku svůj život. O zdaru a smyslu mého života rozhoduje někdo jiný – a rozhoduje mnohem lépe, než bych to sama dokázala svým snažením. Taková víra má prostoupit a proniknout celé mé bytí.

Jak už jsem řekla, v tom příběhu nejde primárně o peníze. Ale ta žena i svým nakládáním s penězi vydává svědectví o své odevzdanosti Bohu a důvěře v něj. Možná tuší, že Hospodin předepsal svému lidu starat se právě o vdovy a jiné znevýhodněné, ale pro tu chvíli se vzdá všeho co má.

Velikost daru tu Ježíš neměří tím, kolik jsi dal – ale kolik ti zůstalo. A téhle chudičké dárkyni nezbylo nic. Dala celé své živobytí. Celé své živobytí věnovala jako dar vděčnosti Hospodinu.

Ježíš nás tím nechce dojímat. Ale to, co tady pověděl, jak ten dar okomentoval – míří jinam. Chvilku předtím odpovídal jednomu zákoníkovi, jaký že je prvotní, základní ukazatel života: „*Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a celou svou duší a celou svou myslí a celou svou silou. A milovati budeš bližního svého jako sebe samého.*“ A tady, v činu té jediné, nemajetné a brzy hladové, máte příklad takto oddané lásky, takto nevypočítavého vztahu k Bohu, říká Ježíš. Ona rozumí tomu, že Bůh nechce něco od nás, ale chce nás. Nás celé.

„Asi ne náhodou umístil Marek tento příběh na závěr svého evangelia o Ježíši Kristu: zrovna tam, kde se chystá vyprávět o Ježíšově utrpení. Chce tím vyjádřit, že Ježíš v té ženě spatřoval víru v její nejkrásnější, nejušlechtlejší podobě. Právě tato obětavá a na Boha spoléhající vdova dala Ježíšovi sílu, aby i on odevzdal svůj *bios* – svůj život.“¹

Vdova před námi stojí jako výzva. A také Ježíš: lze se vzdát mnohého, všeho, i života. Ne z resignace, ale z lásky a důvěry. Vzdát se ve prospěch plné lásky k Bohu. Patří k tomu ovšem pak i kříž, to nesmlčme. Ale kdo z mocných, bohatých a nezávislých tohoto světa byl tak šťastný, jako svatý František? Kdo dovedl tak svědčit o pravdě jako Jan Hus. Nebo někdo méně známý, kdo dal ze svého nedostatku, druhým všechno, co měl, čím byl.

Tváří v tvář takovému nezměrnému daru se můžeme ptát, co vlastně dokážeme Bohu dát my. Vždyť Bůh od nás nic nepotřebuje, vše má i bez nás. My před ním nemáme nic. A přece máme dávat – sebe dávat. Do rukou toho, který se pro nás o vše rozdělil.

Pane Bože, dal jsi nám bohatství tohoto světa, abychom o ně pečovali se vši zodpovědností. Pomoz nám, abychom nezapomínali, že bohatství tohoto světa není to první ani poslední, co má zajišťovat náš život. Že jsme tu pro víc. Pro Tebe i pro druhé. AMEN

¹ Nico ter Linden, *Povídá se podle Marka*

KALENDÁŘ AKCÍ – ZÁŘÍ 2022

4. 9. NEDELE	Žďár i Sázava	bohoslužby s VP (Ilona Mužátková)
7. 9. STŘEDA	Žďár	18:00 staršovstvo
8. 9. ČTVRTEK	Žďár	10:00 bohoslužby v DKS
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
11. 9. NEDELE	Žďár i Sázava	bohoslužby
	Třebíč	15:00 instalace Filipa Boháče do sboru
14. 9. STŘEDA	on-line	18:00 výklad knihy Genesis
15. 9. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
17. 9. SOBOTA	Strměchy	Seniorátní setkání všech generací
18. 9. NEDELE	Žďár i Sázava	bohoslužby - do kostela na kole!!!
	Žďár	18:00 bohoslužby u tety Hany (K. VEPŘEK)
21. 9. STŘEDA	Sázava	15:00 konfirmační setkání
22. 9. ČTVRTEK	Žďár	15:00 biblická hodina
	Sázava	17:00 "draní peří" (obalení zpěvníků)
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
23. 9. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství pro děti
25. 9. NEDELE	Žďár i Sázava	bohoslužby
29. 9. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
30. 9. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství pro děti
1. 10. SOBOTA	Sázava	pečení + přespávání pro děti
2. 10. NEDELE	Žďár i Sázava	bohoslužby s Díkčiněním (VP)
5. 10. STŘEDA	Žďár	18:00 staršovstvo
6. 10. ČTVRTEK	Žďár	10:00 bohoslužby v DKS

Zpráva ze schůze starostů 7. 9. 2022

v neděli 11. 9. 22 proběhne v Trčicích instalace
faráře Filipa Boháčů. F. Boháč je bývalý farář z Opavě
Před tím byl vikářem v našem storu

18. 9. je celostátní akce DO KOSTELA NA KOLE.
Je to výhra nechat auto doma

Bohoslužbu n. tetý Haný - hostem tentokrát písničkář
Karel Vepřek - člen bývalé skupiny Vratopluka Karášk

V žďáře omezíme teplotu a modlitbu na 18°C
a věříme, že to nebude problém

Jubilanti:	K. Hanzlandová - Haný	40 let
	J. Mrkos - Žďar	40 let
	J. Pešl - Budč	45 "
	Z. Lacina - Pofetín	60 "
	V. Schusterová - Přibyslav	80 "
	R. Pletová - Rosicka	75 "
	E. Hrdý - Hrdý Brd	55 "
	M. Chládková - Haný	82 let

Jubilanti:

K. HANZLANDOVÁ - Haný n.S., 40 let

J. MRKOS - Žďar, 40 let

J. PEŠL - Budč, 45 let

Z. LACINA - Pofetín, 60 let

V. SCHUSTEROVÁ - Přibyslav, 80 let

R. PLETOVÁ - Rosicka, 75 let

E. HRDÝ - Hrdý Brd, 55 let

M. CHLÁDKOVÁ - Haný n.S., 82 let

PROGRAM – 7. 9. 2022

- **ZAHÁJENÍ**
- **SCHVÁLENÍ MINULÉHO ZÁPISU** (možná debata)
- **CO BYLO:**
 - Bohoslužby
 - DKS (2x)
 - Mládež - vandr
 - biblická on-line (2x)
 - Cykloconsonare
 - Víkend bývalé mládeže
- **CO BUDE:**
 - Kontrola rozpisu Bohoslužeb (*aktualizace stávajícího rozpisu+ 1. čtení*)
 - Bohoslužby u tety Hany (mimořádně až 18.9. s KARLEM VEPŘKEM)
 - Konfirmandi
 - Náboženství
 - mládež
 - DKS (8.9.)
 - „draní peří“ (balení zpěvníků + beseda o ekocentru, církvi a krajině)
 - Díkčinění
 - Instalace Filipa Boháče (11.9. od 15:00)
 - Setkání s Josefem Chromým (11.9. od 16:30)
 - *Další program*
- ~~**Nové šablony pro web**~~
- **Dar obce Sázava**
- **Možnosti hudebních variací při bohoslužbách**
- **Děčín – 23. 25.9.**
- **Modlitebna**
- **Pozemek u kostela + silnice**
- **Topení**
- **Reforma seniorátů**
- **CO „NEFUNGUJE...“**
- **Křesťanská služba**
- **Různé: lípa – žádat o dotaci na strom, hřbitovní voda, vrbový altán – díky, Jeronýmova jednota**
- **Jubilanti – kontrola kontaktů**
- **Příští staršovstvo –**
- **ZAKONČENÍ**

Rozpis obsazení sborových aktivit

	Bohoslužby	varhaník	Bohoslužby	varhaník	konfirmandi	náboženství	mládež	Ostatní
	Žďár		Sázava			Žďár	Sázava	Žďár
3.7.2022								
4.7.2022								
5.7.2022								
6.7.2022								
7.7.2022	10:00 DKS							
8.7.2022								
9.7.2022								svatba
10.7.2022								
11.7.2022								
12.7.2022								
13.7.2022								18:00 biblická on-line
14.7.2022								
15.7.2022								
16.7.2022								
17.7.2022								
18.7.2022								
19.7.2022								dovolená
20.7.2022								
21.7.2022								
22.7.2022								
23.7.2022								svatba
24.7.2022								
25.7.2022								
26.7.2022								
27.7.2022								
28.7.2022								
29.7.2022								
30.7.2022								
31.7.2022	Ilona		Ilona					
1.8.2022								
2.8.2022								
3.8.2022								
4.8.2022	10:00 DKS							
5.8.2022								
6.8.2022								
7.8.2022								
8.8.2022								
9.8.2022								
10.8.2022								18:00 biblická on-line
11.8.2022							cyklo- consonare	
12.8.2022								
13.8.2022								
14.8.2022	x							
15.8.2022								
16.8.2022								Chotěboř
17.8.2022								
18.8.2022								
19.8.2022							víkend bývalé mládeže	
20.8.2022			svatba					
21.8.2022								zkouška vánoční hry
22.8.2022								
23.8.2022								
24.8.2022								
25.8.2022								
26.8.2022								
27.8.2022								
28.8.2022	x							dovolená
29.8.2022								
30.8.2022								
31.8.2022								
1.9.2022								
2.9.2022								
3.9.2022								
4.9.2022	Ilona		Ilona					
5.9.2022								
6.9.2022								
7.9.2022								18:00 staršovstvo
8.9.2022	DKS - 10:00							
9.9.2022								
10.9.2022								
11.9.2022								15:00 instalace Filipa Boháče (Třebíč)
12.9.2022								
13.9.2022								
14.9.2022								18:00 biblická on-line
15.9.2022								17:00 AA
16.9.2022								
17.9.2022								SSVG
18.9.2022								!!! 18:00 bohoslužby U TETY HANY!!!
19.9.2022								
20.9.2022								
21.9.2022								
22.9.2022								15:00 biblická hodina
23.9.2022								
24.9.2022								
25.9.2022								
26.9.2022								
27.9.2022								
28.9.2022								
29.9.2022								17:00 AA
30.9.2022								
1.10.2022								
2.10.2022								
3.10.2022								
4.10.2022								
5.10.2022								
6.10.2022								
7.10.2022								
8.10.2022								

EVANGELICKÝ SBOR
VE ŽDÁŘE A V SÁZAVĚ

ZVE K NETRADIČNÍMU SETKÁNÍ SLOVA A HUDBY:

„BOHOSLUŽBA U TETY HANY“

NEDĚLE 18. ZÁŘÍ
OD 18:00

SLOVEM PROVEDE FARÁŘKA

ALŽBĚTA HATAJOVÁ

ZAHRAJE

KAREL VEPŘEK

FOLKOVÝ ZPĚVÁK – VLASTNÍ PÍSNĚ + ZHUDEBNĚNÉ BÁSNĚ
J. ORTENA, J. ZÁBRANY, B. REYNKA, P. KOLMAČKY,
ČLEN BÝVALÉ SKUPINY POZDRAVPÁMBU SVATOPLUKA KARÁSKA

CAFÉ U TETY HANY, VESELSKÁ 5, ŽDÁR N.S.

PODPOŘILO
MĚSTO
ŽDÁR NAD SÁZAVOU

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V SÁZAVĚ

VÁS ZVE NA

„DRANÍ PEŘÍ“

ANEBO OBALENÍ NOVÝCH ZPĚVNÍKŮ
S BESEDOU O EKOCENTRU, CÍRKVI A KRAJINĚ
-POVEDE DAVID ŠORM

22. ZÁŘÍ 2022

V 17:00

VE STODOLE NA FAŘE V SÁZAVĚ

2. čtení Lk 10,25-37

Dobré skutky nejsou cestou do nebe. Ale to, jak žijeme a co děláme, není jedno. Není to lhostejné. Budeme se z toho odpovídat. V jedné dětské knížce¹ se popisuje, jak je v nebi promítán film našeho života. Já se na něj dívám – a za mnohé se stydím...

Pak se mohu ptát podobně jako ten zákoník: Co mám dělat, abych se za sebe v tom nebeském kině nemusela (moc) stydět? Věřím v Boží milost a odpuštění, věřím, že to zlé (ale taky to bezcenné, nijaké, lhostejné, neživé, zbytečné) bude odstraněno, ale já nějak budu u toho – a přinejmenším se budu stydět a tím to bude bolet.

Zákoník se chce ospravedlnit (- jasně, to přece vím...) a zeptá se: *Kdo je můj bližní?* Ve Starém zákoně je bližním v podstatě souvěrec. Ten, který je „náš“, patří k nám, vyznává stejné hodnoty nebo je příbuzný. Je mezi námi nějaké pouto... Kdo všechno jsou bližní? Můžeme sami dnes přemýšlet, kde pro nás vede ta čára (někdy zed') mezi „ten náš“/„ten cizí“. Ve společnosti, mezi ne/náboženstvími, mezi církvemi (oni...), v rámci jedné církve (třeba oni věřící jen vlažně...). Kdo všechno jsou bližní?

Ježíš odpoví podobně. Příběhem nás vede k posunu. Od teoretizování, obecné diskuse „o bližním“, kdy je snadné říci humanisticky „všichni jsou bližní“, k humanitární odpovědi, k činu. Jde o to, komu se já stanu bližním. Pro koho něco udělám, obětuji, sáhnu do kapsy. Od koho se nechám zdržet. Kvůli komu (na chvíli) uhnu z naplánované cesty. Je dobré o tom dopředu teoreticky přemýšlet, ale to, koho najednou (nečekaně) potkám zraněného, potřebného, žebrajícího, na cestách... si nenaplánuji. Toho uvidím – a buď ho obejdu, nebo neobejdu.

Dovolte mi v tuto chvíli převyprávět to naše až příliš známé podobenství, tentokrát ale možná s provokativnějším příměrem – z docela jiné perspektivy. Odvedu na chvíli vaši pozornost někam jinam:

Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „miluj svého bližního jako sám sebe.“ Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ.“ Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“

Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého.“

Když se onen člověk probíral v nemocnici, upadl do hluboké psychické krize. Zatímco jeho fyzické zotavování pokračovalo velmi dobře, žil stále ve strachu. Už pro něj nebylo nic bezpečné, nic jisté. Proč by měl být ještě na živu?! Jak mohl Bůh dopustit, že musel tak strašně trpět?

Onen člověk požádal svého faráře o radu: Řekni mi, **kde byl tehdy Bůh?** Farář se na něj s porozuměním podíval a řekl: Chápu tě. Pomohu ti. Založíme ve sboru komisi, která bude pracovat na tom, aby se stala cesta do Jericha bezpečnější.

Ten člověk zašel za farářkou sousedního sboru a vyprávěl jí o svém osudu. **Kde byl Bůh?**, zeptal se jí. Farářka se na něj s pochopením podívala a řekla: Rozumím Ti. Pomohu Ti. Dám ti telefonní číslo na Diakonii oni dělají podpůrné skupiny pro oběti fyzického násilí. Schází se každé pondělí v 19:30. Zavolej tam. Pomůže ti to.

A tak se ten člověk vydal za seniorem svého seniorátu a vyprávěl mu o svém osudu. **Kde byl Bůh?**, zeptal se ho. Senior se na něj s pochopením podíval a řekl: Chápu Tě. Pomohu ti. To, co se Ti stalo, se už nikdy nesmí opakovat. Vystoupím s tvým případem na veřejnost. Věř mi. Je neslýchané, aby si člověk nemohl být jist svým životem na cestě do Jericha. Tady budou padat hlavy!

Když onen člověk seděl večer v hospodě na rohu, zastavil se u něj soused z 3. patra. Moc dobře ho neznal. V domě se proslýchalo, že byl členem nějaké obskurní křesťanské sekty...

Po třech pivech začal ten člověk vyprávět svůj příběh počtvrté. **Kde byl tehdy Bůh?**, zeptal se svého souseda. A jeho soused řekl: Myslím, že Bůh byl s Vámi. Dokonce i tam v tom příkopě. Asi je pro Vás těžké tomu uvěřit. Někdy se cítím velmi podobně. Ale já rozumím Kristovu kříži takto: Bůh je přítomen i tam, kde je temnota a dává nám sílu, abychom se zvedli. Ti dva spolu mluvili ještě dlouho o Bohu a ne o světě, až se soused zazubil: Když už jsme u toho

¹ Iva Procházková: MYŠI PATŘÍ DO NEBE

zvedání se, už musím jít, mám za chvíli ranní směnu. A pak ještě, poté, co zaplatil, dodal: Dnes večer se za Vás budu modlit, abyste znovu našel Boha. On sám Vás nikdy neztratil...”

Konec příběhu.

Když jsem se jednou zeptala jedné holčičky, jaký je její oblíbený biblický příběh, řekla mi, že je to určitě podobenství o milosrdném bernardýnovi. A od té doby musím při tomto příběhu myslet na obrovského psa s oddaným pohledem a soudkem rumu na krku. Milosrdní bernardýni jsou skvělí: jsou vždy připraveni pomoci. Odvážejí se vydat se do nejvzdálenějších krajů, aby zachránili zavaleného člověka. Ale problém milosrdného bernardýna je, že je němý. Nemůže podat vysvětlení, pokud se ho budete ptát po jeho motivaci, po jeho naději, po jeho víře.

Naše podobenství začíná otázkou: *Co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?* Ježíš odkazuje na Písmo: „*Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe.*”

Ježíš vypráví celý ten následující příběh jenom proto, že se ho zákoník zeptal: „*A kdo je můj bližní?*”

Ptali bychom se na to ještě dnes?

Náš život by měl být takovou triádou, říká Ježíš: Měl bys milovat Boha, svého bližního i sebe samého. Pokud ztratíš ze zřetele některý z těchto tří bodů, Tvůj život se zhroutí.

Zákoník se ptá, kdo je jeho bližní proto, aby se ospravedlnil.

Na co bychom se zeptali my, kdybychom byli na jeho místě, kdyby šlo o lásku k Bohu, bližnímu a sobě?

Taky: Kdo je můj bližní? Nebo: Kdo je Bůh? Kdo jsem já?

Bližní – to není osamělý jednotlivec. Bližním můžu být ve vztahu k někomu. Slovo „blízko“ samo o sobě nedává smysl. Musí být řečeno vůči čemu (komu) jsem bližní. Bližní – to je nejméně dvojice. Samařan dostal šanci vytvořit takovou dvojici a tu šanci nepromarnil.

K té zákoníkově otázce: on se ptá, jak se dostat do nebe. Jak se (já, sám) dostanu do nebe, jak budu mít podíl na věčném životě.

Co mám dělat, abych byl dost dobrý, abych tam byl první...Ale do nebe se nechodí po jednom. Cesta do Božího království nevede „přes mrtvolu“. Ty polomrtvé, které potkám cestou, musím vzít s sebou. Naložit je na záda, na mezka, na osla... odvézt do hospody. Možná je Boží království ta hospoda, kde se potkáme se svými různě zraněnými bližními. Ti, kteří mají trochu víc sil, tam přitáhnou ty, co síly nemají. Do Božího království se přichází unaveně a s tíhou. Možná nelogicky – bližním jsem zároveň nesoucím i neseným. Tak nějak se jde do nebe. Tak nějak se dělá nebe už tady na zemi. Tak nějak vypadá život, který má smysl.

Možná, že je to provokace právě pro nás němé, milosrdné bernardýny: Budte víc slyšet! Budte zbožnější! Obráťte se od práce k nebesům. Nedělejte z církve sdružení dobro-druhů, ale společenství Božích dětí!

Křesťanství není jen horizontální záležitostí na cestě do Jericha. Ani čistou vertikálou mezi mnou a „mým“ Bohem. Je to triáda. Pokud budeme ignorovat jeden rozměr, náš život ztratí hloubku: křesťané nejsou jen dobří lidé – měli by, ale není to mus. Křesťanství je víc, než jen mezilidská etika. To nás samozřejmě nezproští naší odpovědnosti za cestu do Jericha.

Jednoho dne – tak to řekl Martin Luther King před více než 50 lety – se musíme smířit se skutečností, že celá cesta do Jericha musí být změněna, aby nebyli muži a ženy neustále bití a okrádání, když putují po cestě života.²

Jsme v situaci, kdy jsme si mohli už mnohokrát uvědomit, že existují v tomto našem světě různé struktury, různé cesty, které je třeba zásadně změnit: od podnikatelské etiky po ochranu klimatu, od rozvojové pomoci po mírovou politiku. Je to spousta obrovských cest do Jericha, po kterých neprojdeme, pokud nebudeme důvěřovat v Boží moc, totiž že se neztratíme, že stojí za to se podělit, že není důvod rezignovaně zavírat oči před nadlidskými úkoly.

Toto podobenství nás učí, že právě v nenápadnosti přináší Boží láska ovoce. Ne tam, kde ji člověk očekává, u velkých autorit a odborníků, levitů a zákoníků, ale u těch malých, zavržených Samařanů.

Samařan se setkal ve zraněném člověku s Pánem Bohem. A podobně se ten zraněný setkal s Pánem Bohem v Samařanu. Už dnes a tady máme možnost potkávat Pána Boha.

AMEN

² Srov. Kázání M.L.K., vedené v Ebernezerském baptistickém kostele v Atlantě, Georgii 30. dubna 1967

1. čtení: Mt 6, 25-34

A. Hatajová, 25.9.2022, Sázava

Letošní léto bylo plné příležitostí dostat se k vodě – pokud měl tedy člověk čas a chuť se schladit. Já sama jsem této příležitosti několikrát využila: někdy jsem se jen s dětmi brouzdala řekou, jindy jsem si vodu užila a pěkně si zaplavala – bylo to úžasné. Voda krásně osvěžuje a probírá z únavy – a také nadnáší: na hladině se můžete udržet nejen v lodce nebo za pomoci všelijakých plaveckých pomůcek, ale také svými plaveckými schopnostmi. Stačí si na vodu lehnout, dívat se na oblohu (nebo jen tak zavřít oči), roztáhnout ruce. Člověk musí ležet velmi klidně a pak cítí tu sílu, která ho nadnáší, ten vztlak. Je to úžasný pocit nechat se takhle unášet vodou. Nechat se povznášet, udržovat na hladině a jen tak si být v té obrovské vodní mase, která dokáže člověka jedním chramstnutím utopit. Myslím, že právě toto nesení, nadnášení je něco, co je nám dáno, co je pro nás důležité a vlastně také přirozené: My lidé jsme „nešení/nadnášení“ – jsme živé bytosti, které je třeba v prvních měsících života nosit, aby se dobře vyvíjely. Nejsme sice holátka, která potřebují spoustu času na to, aby jim narostla pořádná křídla, aby byla schopna letu, aby dokázala v tomto světě přežít. Nejsme ale ani tvorové, kteří jsou hned po narození schopni sami se o sebe postarat. My jsme závislí. Jsme závislí na fyzickém kontaktu. Na rukou, které nás nosí; na dlani, která nás drží; na teple a pohybu. Právě to splývání na vodě je prožitek, který mi tuto naši závislost připomíná. Obklopená vodou, nadnášena a zároveň svěží a živá – takové by to mohlo být pořád – tak lehké a uvolněné.

Život je ale málokdy tak lehký a uvolněný. V běžném životě se často necítím tak svěže a živě. To asi každý z nás. Koneckonců my všichni jsme zažili také odvrácenou stranu letošního krásného slunečného léta: vysychající jezera, prázdná koryta potoků a řek, vyprahlá pole. Na mnoha místech semena vůbec nevyklíčila. Pravda, na Vysočině to vypadá mnohem lépe než v okolních krajinách. Tady stále ještě máme dost velký úhrn srážek. Ale vzpomeňme na neuhasitelný požár v Česko-saském Švýcarsku, kde sucho a vedro vše vysušilo. A nejen tam. I na 800km vzdálené dovolené jsem vnímala mnohem palčivější vyprahlost a sucho, než u nás. Možná, že to není žádná katastrofa, ale normální stav to také není (alespoň zatím ho nepovažujeme za normální). To, jak žijeme, jak jednáme, to vše má vliv – tak to alespoň tvrdí klimatičtí vědci a geoekologové. A asi není důvod jim nevěřit. Očividně se nám ty vzdálené starosti a problémy více a více přibližují. Ty souvislosti jsou asi celkem jasné a zřetelné. Země nás nese, podporuje – ale už nezvládá unést naše vytěžování. Jaké důsledky ponese země a jaké poneseme my? Zdá se, že neexistuje žádné jednoduché řešení této naší situace. Ale přesto existují věci, které zvládne v malém měřítku každý z nás. A my můžeme jen doufat, že to povede k dobrému a ponese plody dobrého ovoce. Také můžeme jen doufat, že máme ještě dost času na to, abychom v tomto procesu stihli vůbec ještě něco změnit a zvrátit. Stále je přítomno obrovské napětí mezi věděním a jednáním, mezi poznáním příčin změn klimatu a mezi důsledky, které z toho poznání musíme vyvodit. Ať už v malých osobních životech nebo v globálním kontextu.

O napětí mezi věděním a jednáním, mezi poznáním a jeho důsledky, mezi vírou a životem – o tomto napětí hovoří i text kázání pro tuto neděli:

Čtení: Gal 5, 25-6,10

25 Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit. 26 Nehledejme prázdnou slávu, nebudme jeden k druhému vyzývaví, nezávidme jeden druhému. 1 Bratří, upadne-li někdo z vás do nějakého provinění, vy, kteří jste vedeni Božím Duchem, přivádějte ho na pravou cestu v duchu mírnosti a každý si dej pozor sám na sebe, abys také nepodlehł pokušení. 2 Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův. 3 Myslí-li si někdo, že je něco, a přitom není nic, klame sám sebe. 4 Každý ať zkoumá své vlastní jednání; pak bude mít čím se chlubit, bude-li hledět jen na sebe a nebude se porovnávat s druhými. 5 Každý bude odpovídat sám za sebe. 6 Kdo je vyučován v slovu, nechť se s vyučujícím dělí o všechno potřebné k životu. 7 Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. 8 Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný. 9 V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. 10 A tak dokud je čas, čiňme dobře všem.

Jde o to, jak by měli křesťané žít. Co je to za svobodu, o které Pavel stále v listu Galatským mluví? Od čeho nás víra v Krista osvobozuje – a za jakým účelem? Jak toto osvobození ovlivňuje utváření života (životní styl) osvobozených? Jak jsme jako křesťané rozeznatelní – mezi sebou navzájem, ale také před světem? Jak pevná, nesoucí je víra? A jaký duch nás nese?

Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.

Začíná to v maličkostech: s lidmi, které denně potkávám, se kterými žiji a pracuji.

V tom všedním, běžném životě je velmi obtížné se klidně a mírně vyrovnávat s břemeny. S tím, co nás tíží, zneklidňuje, co nám brání v tom pěkném pohledu na druhé, čím sobě i druhým životy spíše kazíme, než pozdvihujeme. Myslím například na hádky dětí. Na sousedku, která nikdy nezdraví. Na kolegu, který vždy rád a s přátelským úsměvem přenechá svou práci druhým.

Každý bude odpovídat sám za sebe.

Jak mohu nést břemeno druhých? Jsem snad mezek, na kterého se dá vždycky naložit ještě o trochu víc? A kdo

vlastně pomůže mně? Kdo ponese má břemena? Nechci na to být sama. Nemám dost sil na břemena vlastní a ještě bych měla být obtěžkána břemeny druhých? A co oni?

Každý si dej pozor sám na sebe, abys také nepodlehł pokušení.

Měla bych mít tedy více porozumění pro ten hněv a hádky dětí? Mám stále znovu a znovu trpělivě sousedku jako první a věřit, že se v ní třeba jednou něco zlomí? Anebo nečekat na opětování pozdravu? Vůbec se tím netrápit? Vnímat svého lenivého kolegu v souvislostech jeho životní situace, jeho trápení a starostí? A jak k tomu přijdu já? Mám přeci také své limity – a kdo je se mnou ponese?

Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.

V samém začátku života potřebujeme, aby nás někdo nosil pečlivě v náruči, aby nás držel svými starostlivými dlaněmi. Tato zkušenost pak človíčka posiluje a povzbuzuje k tomu, aby se postavil na vlastní nohy a aby mohl vyrůst, dospět. A posiluje nás také pro životní úkoly: pro to nést svá vlastní břemena, ale také břemena druhých, nést břemena s druhými. Jsme nesení, nadnášeni jako lidé, jako lidé patřící Bohu. Pavel říká: Jste nesení vírou, jste nesení Duchem. Tak jako jste nesení vodou, která vás nadnáší, tak jste povznášeni Duchem Božím, který vás posiluje, který ve vás probouzí dobro.

Tady bych už mohla říci: AMEN.

Ale ještě si dovolím představit vám jednu středověkou legendu - vypráví o obrovi, který chtěl sloužit jen tomu nejmocnějšímu vládci:

Offerus byl pohan z Kanaánu. Byl obrovité postavy, smělý a veselý. Když dorostl do plné síly, pomyslí si: Poputuji daleko a vyhledám největšího pána. Tomu budu sloužit. A tak vyhledal krále, který vládl nad mnoha národy. Přišel k němu a věrně mu sloužil. Jednoho dne zpíval nějaký hudebník králi veselé písně a nakonec zazpíval d'áblu posměšnou píseň. Jakmile ji král uslyšel, přezehnal se, protože to byl křesťan. Offerus však nevěděl nic o síle a významu tohoto znamení, proto řekl: "Pane, co to děláš za dva tahy?" Král mu to (jakožto pohanovi) nechtěl říct. Offerus proto řekl: "Pane, když mi to zatajuješ, už ti nechci sloužit." A tak mu to král prozradil: "Dovolává-li se někdo přede mnou d'ábla, přezehnám se znamením kříže, aby nade mnou nezískal moc." Offerus namítl: "Bojíš se ho a má tak velkou sílu, že ti může uškodit? Podívej, myslel jsem si, že většího a mocnějšího nad tebe není. Protože vidím, že se ho bojíš, chci ho najít a sloužit mu."

Offerus odešel, aby vyhledal d'ábla. Po nějakém čase potkal mocné vojsko. Vpředu jel černý, podmračený jezdec, který zajel k Offerovi a zavolal: "Koho hledáš?" Offerus odpověděl: "Hledám d'ábla. Rád bych mu sloužil." "To jsem já," řekl jezdec. Offerus mu přislíbil své služby a d'ábel ho vzal s sebou. Když projížděli po nějakém čase krajinou, objevil se před nimi kříž. D'ábel uskočil na stranu a křikl na Offera, aby nejezdil dál. Ten se podívil a řekl: "Pane, řekni mi, proč ses mu vyhnul?" D'ábel by mu to byl rád zatajil, ale Offerus pohrozil, že už u něho nezůstane ani o den déle. "Podívej se," řekl d'ábel, "stálo tam znamení Krista. Toho se moc bojím, vždycky před ním musím prchat." Offerus se na něj obořil: "Musíš-li prchat před jeho znamením, je asi mocnější než ty. Půjdu a vyhledám ho."

Všude se vyptával, kde by Krista našel. Až potkal poustevníka, který ho zaměstnal. Řekl mu: "Podívej se, tady je divoká voda, přes kterou nevede ani můstek, ani lávka. Budeš-li kvůli Bohu přenášet lidi přes vodu, velmi se takovou službou zalíbíš Pánu. Protože ne nadarmo ti daroval tak silné paže a vysokou postavu." A tak si Offerus vystavěl sídlo u vody a konal svou službu dnem i nocí. Jedné noci se Offerus znaven uložil ke spánku a okamžitě usnul.

Po chvíli ho zavolal dětský hlas: "Offere, převážet!" Offerus vstal a našel venku chlapečka. Posadil si ho na ramena, do ruky vzal hůl a vstoupil do vody. Řeka se však vzdouvala a dítě ho tížilo tak silně, jako by bylo z olova. Chlapeček byl stále těžší a voda vyšší, až si Offerus myslel, že se utopí. "Ach, dítě, jak jsi těžké! Je mi, jako bych nesl na ramenou celý svět." "Správně," promluvil dítě, "neseš víc než celý svět, neseš toho, kdo ho stvořil."

A dítě pak v té řece pokřtilo Offera: Ted' se budeš jmenovat Christoforus - ten, kdo nosí Krista. Zasad' svou hůl do země. Na ní poznáš mou moc, neboť hůl zítra rozkvetne a přinese plody." S těmito slovy Kristus zmizel.

Hůl se přes noc proměnila ve strom, rozkvetla a hned vydala plody.

Je možné nést malého Krista – je možné nést Boha. Ta legenda o Christoforovi, nositeli Krista, vypráví, jak lidská síla, schopnost nést, dosahuje svých hranic, limitů. A vypráví také, co nese nás. Vypráví také, jak se lidé, kteří se nechají nést Duchem Božím, stávají silnými a mocnými ke konání dobra.

Nechat se nést, nechat se nadnášet vodou křtu, silou Ducha Božího:

V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas.

AMEN

11 Na cestě do Jeruzaléma procházel Samařskem a Galileou. 12 Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných; zůstali stát opodál 13 a hlasitě volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ 14 Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím!“ A když tam šli, byli očištěni. 15 Jeden z nich, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velikým hlasem velebil Boha; 16 padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A to byl Samařan. 17 Nato Ježíš řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? 18 Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ 19 Řekl mu: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“

Dnešní téma kázání je dané, měla by to být vděčnost. Hledala jsem, jaký by mohl být původ slova „vděčnost“. Jeho základ, totiž dík, by měl mít původ ve staroněmeckém slově Denke, což je podobné tomu současnému Danke, ale zajímavé je, že to souvisí se slovesem denken, tedy myslet. Potom je dík vlastně uznalé myšlení. Zajímavé mi to přišlo proto, že v nejrůznějších současných definicích je vděčnost označena jako cit. Ty definice nejsou většinou moc sympatické, protože se příliš blíží jakémusi obchodu: dostanu dar a zaplatím za to vděkem.

Oproti tomu starověké definice jsou jaksí inspirativnější, například římský filozof Cicero napsal, že „Ctnost vděčnosti je matkou všech ostatních ctností.“

To už máme trojí možnost, jak vděčnost pochopit, buď je to záležitost myšlení, nebo je to cit, nebo ctnost. Mohla bych z toho vycouvat tak, že bych řekla: jak kdy. Ale stejně se mi nejvíc líbí to uznané myšlení. Přesto by asi pro nás bylo nejužitečnější uvažovat o ctnosti, protože ctnosti nějak v současnosti nejsou populární, tak by nebylo od věci je rehabilitovat.

Otázkou ale je, zda je vůbec populární vděčnost? Vděk znamená, že si vlastně uvědomujeme svoji závislost. Vděční jsme někomu, takže to předpokládá život ve společenství. Nějakou interakci s jinou živou bytostí, nejčastěji s člověkem, ale asi je možná i se zvířaty tak mít. Na druhou strnu (na tu nebeskou) můžeme být vděční také Bohu. Víme, že jsme na něm závislí.

To je řečeno ve velkých zkratkách, ale být na někom závislý populární asi moc není. Jako bych slyšela tu mnohou výpověď: vděčný nemám být za co, protože jsem si všechno vybudoval sám vlastníma rukama, případně vlastní hlavou, sám si peru, sám si vařím, sám si dobře hospodařím.

Co na to biblický svědek? Ten oproti Cicerovu pěknému prohlášení, že vděčnost je ctnost, jde ještě dál. Podle toho, který zapsal do 5. knihy Mojžíšovy pokyny lidu vstupujícímu do zaslíbené země, je to otázka života a smrti. Kdepak ctnost, to by bylo málo. Je to způsob, jak přežít. Protože: když si řekneš, že jsi svého blahobytu dosáhl vlastníma rukama a vlastní silou, zapomeneš na Boha, který ti tu sílu dává, tak zahyneš. Na to vezmi jed. Jen ať se tvé srdce nevypíná – mám tedy na mysli ve významu *vyvyšovat se, být pyšný*. Když je takto osloveno srdce lidu v starozákonním textu, je jasné, že jde o rozum i cit, ctnosti nevyjímaje. Protože srdce je sídlem spíše rozumu, ale citu také.

Takže starozákonní svědek jaksí uzavřel všechny tři pohledy na vděčnost do jednoho, ale dal jí mnohem větší význam, než bychom jí přisoudili sami. Nebýt vděčný není otázkou dobrého vychování nebo slušnosti a taktu, či snad empatie, je to otázka přežití.

Nedávno jsem slyšela zajímavý rozhovor, který končil otázkou: Co děláme špatně? Tázající na to neuměl odpovědět, resp. nechal otázku bez odpovědi. Kladl ji však do souvislosti s potížemi demokracie, kterou považujeme za zatím nejlepší uspořádání. Srovnal to s otroctvím. Dříve si také všichni mysleli, že je otroctví v pořádku. Dnes víme, že nebylo.

Při tomto srovnání vynikne, jak byla otázka myšlena – něco je špatně, ale my to – dosud – nevidíme jasně. Jestli tedy nebude špatně to, že nejsme dost vděční?

Podívejme se při tom na příběh z evangelia, mnohokrát citovaný a mnohokrát slyšený. Deset bylo uzdravených, poděkoval jen jeden. Ještě než si řekneme, že to byli nevychovaní a že jeden přece zachránil čest skupiny - však to byl Samaritán, a ti se vyznačují dobrými skutky a vůbec jsou vzorní - povšimněme si následujícího:

Byli malomocní, tedy měli nemoc, která v českém označení tak výtečně nahrává přenesení do jiných souvislostí – nemusí jít jen o nemoc, ale je to málo - moci, málo - síly, málo energie, málo něčeho, co člověk

potřebuje k plnému životu. Je zřetelné, jak to můžeme široce uplatnit. A když k tomu ještě přidáme informaci z dobového pozadí: že tenkrát malomocní byli absolutně vyloučeni ze společnosti - aby se nenakazil někdo další - je velmi snadné najít k malomocenství období v různých momentech života (jednotlivce i společnosti).

Můžeme těch devět chápat! Po tom, co tak dlouho neviděli svoje blízké, po tom, co jejich vyhlídkou byla pomalá smrt v mizerných podmínkách, bezdomovecký život, rozpadající se tělo, a to ve společnosti stejně postižených, které si nevybrali, a dost možná si lezli v té komunitě deseti na nervy, po tomhle všem – komu by se chtělo si to připomínat? Vracet se někam? Znovu otevírat to, na co by chtěli definitivně zapomenout? Navíc měli co dohánět, tak kam by chodili.

Můžeme těch devět chápat i proto, že považujeme stav zdraví za normální. Tedy za něco, na co máme právo. A tady se nám zrovna moc hodí ta úvaha o tom, co vše by malomocenství mohlo vlastně znamenat. Na co všechno máme právo, co je normální, tak samozřejmě, že nikoho ani nenapadne, že by za to měl být vděčný.

A potom, ten, co poděkovat přišel, ten desátý, byl cizinec. Samařan není synonymum pro lidumila, ale je to člověk s cejchem, protože je jiný, protože patří do jiného klanu, do jiného kmene, do nepřátelské tlupy. Ať táhne. Do jiného parku, do jiného města, do jiné země, prostě jinam, kde ho neuvidíme, a nebude rušit naše kruhy. Jak to asi fungovalo v komunitě malomocných? Byl na tom tak, že byl nejbídnější z bídných? A byl právě toto důvod, proč on dokázal být vděčný? Protože věděl, jak vypadá úplné dno? Anebo to spíš funguje jinak - právě ti nejubožejší ztrácí smysl pro vděčnost?

To jsou domněnky a fabulace. Každopádně úplně uzdraven byl jen ten jeden vděčný. Neboť jenom jemu je řečeno – *Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila*. Teď se mi hodí ještě jeden citát o vděčnosti, tentokrát je to anglický spisovatel Chesterton: „Nefalšované, upřímné vyjádření vděčnosti je hodnověrným testem našeho štěstí“. Napadlo by vás to? Štěstí přece bývá považováno za jakousi danost. Tomu můžeme jít tak maximálně naproti. Ale podle Chestertona to vypadá, že si ho můžeme vytvořit. A to vyjádřením vděčnosti. Víím, že v citátu je řečeno, že vděčnost je testem štěstí. Na něm se to ukazuje. Ale jestli jsme vděční nebo ne, to ovlivnit můžeme docela jistě. A také to, jak to umíme projevit.

Tvá víra tě zachránila – Ježíš to říkal více lidem. Vždycky jsme tak trochu na pochybách, jak to vlastně je. Vždyť to On ty lidi zachránil, a ne jejich víra. Tady však je to tak jasné. Tady není pochyb. Vděčnost se stala projevem víry a projevem vděčnosti bylo to, že ten člověk - a byl to Samařan - nezapomněl, vrátil se. Překonal odpor k tomu, co bylo. Možná to, co bylo, dokázal přijmout jako jednu fázi svého života. Protože to všechno byl jeho život. I ta nemoc, malomocenství. A velikým hlasem velebil Boha (což je úžasné vyjádření), padl tváří k Ježíšovým nohám. Každý starověký čtenář okamžitě pochopí (pokud už to nepochopil dřív), že Ježíš je Bohem. Protože ten člověk mu děkuje takovým způsobem, jak se děkuje božstvu. A Chesterton, stoje opodál, k tomu řekne: Hle to je šťastný člověk, neboť dokázal nefalšovaně a upřímně vyjádřit svou vděčnost. Na to autor 5. knihy Mojžíšovy poznamená – ano, je šťastný, protože právě teď si zachránil život.

Potom je poněkud varující Ježíšova otázka – *Kde je těch devět?*

Snad je z toho řečeného jasné, že vděčnost není nic, co by šlo nařídít. Ale potřebujeme si ji připomínat. Nejvíc si potřebujeme připomínat vděčnost za ty samozřejmé věci. Za ty, které za samozřejmé považujeme. Protože co je vlastně samozřejmé? Že prší? Že se máme kam vrátit? Máme nějaké domovy? Že budeme mít co k obědu? Že to někdo uvařil, protože to tady takhle chodí? Že máme tento sbor? Že před námi žili ti, kdo něco vytvořili a my z toho žijeme a užíváme to? Že někdo napsal a přeložil Bibli? Že nad námi je Bůh, který na nás myslí? A není nakonec dobře, že to poslední považujeme za samozřejmé? Akorát že jemu jsme za to všechno vděční, jinak bychom dopadli jako těch devět.

Vděčnost pomůže přestát zlé časy a je účinným nástrojem v boji proti zlému - ačkoliv to tak nevypadá. Však kapky vody taky nevypadají, že by mohly opracovat kámen.

AMEN

KALENDÁŘ AKCÍ – ŘÍJEN 2022

1. 10. SOBOTA	Sázava	pečení + přespávání pro děti
2. 10. NEDĚLE	Žďár i Sázava	DÍKČINĚNÍ s VP (v Sázavě rodinná neděle)
5. 10. STŘEDA	Sázava	16:00 konfirmační setkání
	Žďár	18:00 staršovstvo
6. 10. ČTVRTEK	Žďár	10:00 bohoslužby v DKS s Večeří Páně
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
7. 10. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství pro děti
	Sázava	18:00 mládež
9. 10. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
	Žďár	18:00 bohoslužby u tety Hany (Markéta+Matěj)
12. 10. STŘEDA	on-line	18:00 výklad knihy Genesis
13. 10. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
14.-16. 10.	Praha	víkendovka s konfirmandy
16. 10. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby (Ilona Mužátková)
19. 10. STŘEDA	Sázava	16:00 konfirmační setkání
20. 10. ČTVRTEK	Žďár	15:00 biblická hodina
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
21. 10. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství pro děti
	Sázava	18:00 mládež
23. 10. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
27. 10. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
30. 10. NEDĚLE	Žďár i Sázava	bohoslužby
2. 11. STŘEDA	Sázava	16:00 konfirmační setkání
	Žďár	18:00 staršovstvo
3. 11. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici

Zprávy ze schůze staršovstva 5.10.2022

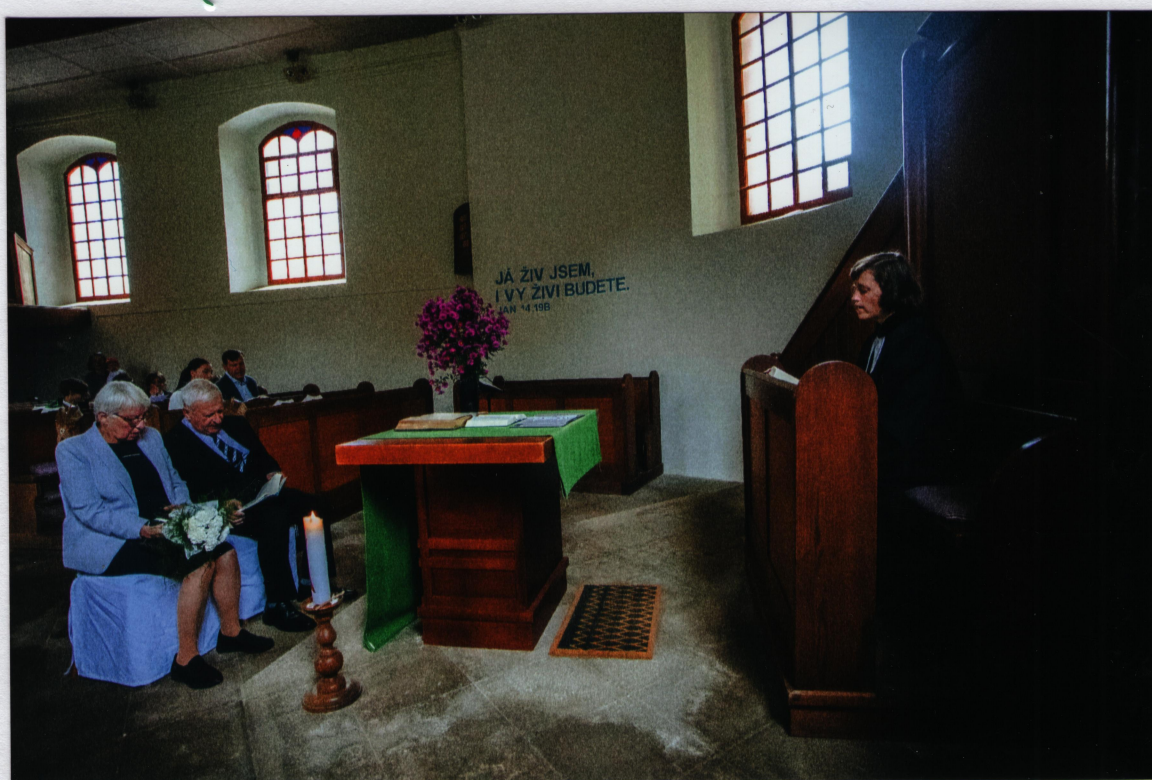
- bohoslužby u tety Hany podpoří hudební duo Markéta a Matěj z Velkého Meziříčí (klavír a zpěv)
- 14.-16.10. pojedou konfirmandi do Prahy, kde je čeká návštěva vězení, rozhovor s bývalými trestanci a večerní Signal festival (festival světla).
- 14. a 28. 10. se nebude konat náboženství pro děti.
- 20. 10. ke Dni stromů vysadí Klub světlušek několik jedlých stromků ve Žďáře (na pozemcích BiGy).
Náš sbor se stane sponzorem jednoho nově vysazeného stromu.
- 12. listopadu proběhne KONVENT Horáckého seniorátu v NMnM, na který vysíláme nově zvolené konventuály Lucii Chmelíčkovou a Eriku Peterovou (náhradníky jsou Milan Černý a Dana Tichá).
- V těchto dnech probíhá oprava márníce a lehké zednické úpravy na kostele a faře. Tyto opravy jsou hrazeny z finančního daru obce Sázava.
- Pro nadcházející topnou sezonu se staršovstvo rozhodlo zkusit omezit vytápění při bohoslužbách a to v Sázavě tak, že budeme vytápět POUZE přední lavice (přední polovina kostela) - prosím, sedejte si dopředu - farářka to ocení! U zpěvníků jsou k dispozici také deky.
Věříme, že to pro nikoho nebude velký problém. Případně se ozvěte!
Ve Žďaru jsme již omezili teplotu v modlitebně na příjemných 18°C.
- V sázavském kostele proběhne podzimní výstava obrazů žáků MŠ a ZŠ Sázava.
- Vrcholí práce na novém sborovém webu. Obrovský dík za tuto práci patří Samuelovi Tichému!
- staršovstvo požádalo Drahu Pešlovou, aby se stala pastorační pracovnící sboru pro rok 2023. Po předání vedení kroniky L. Chmelíčkové s tím souhlasila. Děkujeme za její dosavadní obětavou práci!

Jubilanti:

Z. DVOŘÁK – Veselíčko, 50 let
K. HRDÝ – Hamry n.S., 80 let
M. JAROŠOVÁ – Hamry n.S., 75 let
J. ŠÍN - Žďár n.S., 80 let
J. LUKEŠ – Sázava, 45 let
Z. JANÁČKOVÁ – Myslibořice, 85 let
M. AUGUSTINOVÁ - Sázava, 70 let
H. LACINOVÁ - Bohdalov, 90 let
K. SLÁMOVÁ - Hamry n.S., 45 let
J. CHLUBNOVÁ - Žďár n.S., 82 let
L. ROSECKÁ - Žďár n.S., 90 let
J. GREGOROVÁ - Žďár n.S., 84 let
Z. FIŠAR - Sázava, 40 let

Osme'ho ríjna 2022 byl slavnostní
den. Eva a Pavel Ghouřačovi slavili zlatou
svatbu - tedy padesát let společného života.
Obřad se konal v sázavském kostele za
přítomnosti početné rodiny Ghouřáčových a
vedení sestry faráře pana Alžběty Hlajkové.
Eva i Pavel patří celé své manželství k oporám
našeho storu za což jim patří dík. Do
dalších let společného života přejeme Boží
prospěšnost a hodně lásky.

Blahopřejeme

PROGRAM – 2. 11. 2022

- **ZAHÁJENÍ**
- **SCHVÁLENÍ MINULÉHO ZÁPISU**
- **CO BYLO:**
 - o Bohoslužby
 - o Bohoslužby u tety Hany (s Markétou a Matějem)
 - o biblická on-line
 - o biblická hodina
 - o DKS
 - o Konfirmandi + víkend
 - o Náboženství
 - o brigáda
- **CO BUDE:**
 - o Kontrola rozpisu Bohoslužeb (*aktualizace stávajícího rozpisu+ 1. čtení*)
 - o Teta Hana (Betsaida) 13.11. + V. P.
 - o Konfirmandi (+hra)
 - o Náboženství (+hra)
 - o *Webinář pro kurátory (9.11. od 19:00)*
 - o *seminář pro učitele NŠ v Kolíně (5.11. od 9:30 do 15:00)*
 - o DKS (10.11.)
 - o Mládež
 - o Rozsvěcení vánočního stromku Žďár (17:10), Sázava (18:00)
 - o Adventní koncert (10.12.)
 - o Vánoční hra (18.12.) – dárky?
 - o *Další program*
- **Sborový web**
- **Den stromů**
- **Dary obce** (márnice – vyúčtování; žádost na rok 2023)
- ~~Možnosti hudebních variací při bohoslužbách~~
- ~~Děčín~~
- **Modlitebna**
- **Cesta ke kostelu**
- **Topení** (podsedáky,...)
- **Dodavatel energií**
- **Připojištění nemovitostí RESPECT**
- **Uložení peněz do Banky**
- **inventarizace**
- **KONVENT** – změny církevního zřízení ČCE
- **CO „NEFUNGUJE...“**
- **Křesťanská služba**
- **Různé:** ~~lípa – žádat o dotaci na strom, hřbitovní voda~~, podzimní výstava obrázků v kostele, křest Nadi a Barbory Veselých (13.11.), příprava na křest Radek Kvasňa, Jiří Knoll – přestup do sboru; nápad na večery s hostem? Nápad na kapely? Oslava Brian Niederle ve stodole (20.11.)? Paní Tetiana; podpora vydávání publikací (výzva církve-nový grant)
- **Jubilanti** – kontrola kontaktů
- **Příští staršovstvo** – 30. 11.
- **ZAKONČENÍ**

Rozpis obsazení sborových aktivit								
	Bohoslužby	varhaník	Bohoslužby	varhaník	konfirmandi	náboženství		Ostatní
	Žďár		Sázava			Žďár	Sázava	mládež
								Žďár
5.10.2022					16:00			18:00 staršovstvo
6.10.2022	10:00 DKS + VP							17:00 AA
7.10.2022							16:30	
8.10.2022								Štouračovi - zlatá svatba
9.10.2022								18:00 bohoslužby U TETY HANY
10.10.2022								
11.10.2022								
12.10.2022								
13.10.2022								17:00 AA
14.10.2022							16:30	
15.10.2022								konfirmační víkend v Praze
16.10.2022								
17.10.2022								
18.10.2022								
19.10.2022					16:00			
20.10.2022								
21.10.2022							16:30	
22.10.2022								
23.10.2022								
24.10.2022								
25.10.2022								
26.10.2022								
27.10.2022								17:00 AA
28.10.2022							/	
29.10.2022								
30.10.2022								
31.10.2022								
1.11.2022								
2.11.2022					16:00			
3.11.2022								17:00 AA
4.11.2022							16:30	18:00
5.11.2022								seminář pro učitele NŠ v Kolíně (9:30 -15:00)
6.11.2022	Dana Konvalinková	Jana Srnská	Dana Konvalinková	Lenka Čejková				připravit VP!!!
7.11.2022								
8.11.2022								
9.11.2022								
10.11.2022	10:00 DKS							17:00 AA
11.11.2022							16:30	
12.11.2022								konvent Horáckého seniorátu
13.11.2022			křest Veselých					18:00 bohoslužby U TETY HANY
14.11.2022								farářka na kurzu Pastoračních pracovníků v
15.11.2022								Luhačovicích (13.-15.11.)
16.11.2022					16:00			
17.11.2022								
18.11.2022							16:30	18:00
19.11.2022								
20.11.2022								
21.11.2022								
22.11.2022								
23.11.2022								
24.11.2022								17:00 AA
25.11.2022							16:30	
26.11.2022								
27.11.2022								17:10 Žďár - stromek, 18:00 Sázava - stromek
28.11.2022								
29.11.2022								
30.11.2022					16:00			18:00 staršovstvo
1.12.2022								17:00 AA
2.12.2022							16:30	18:00
3.12.2022								
4.12.2022								
5.12.2022								
6.12.2022								
7.12.2022								
8.12.2022								17:00 AA
9.12.2022								
10.12.2022								17:00 ADVENTNÍ KONCERT
11.12.2022								18:00 bohoslužby U TETY HANY

EVANGELICKÝ SBOR
VE ŽĎÁŘE A V SÁZAVĚ

ZVE K NETRADIČNÍMU SETKÁNÍ SLOVA A HUDBY:

„BOHOSLUŽBA U TETY HANY“

NEDĚLE 9. ŘÍJNA
OD 18:00

SLOVEM PROVEDE FARÁŘKA

ALŽBĚTA HATAJOVÁ

ZAHRAJE

MARKÉTA & MATĚJ

ZPĚV + KLAVÍR (DAVID STYPKA, DAVID DEYL, JIŘÍ SUCHÝ,...)

PODPOŘILO
MĚSTO
ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

CAFÉ U TETY HANY, VESELSKÁ 5, ŽĎÁR N.S.

Velmi povedený program

EVANGELICKÝ SBOR
VE ŽĎÁŘE A V SÁZAVĚ

ZVE K NETRADIČNÍMU SETKÁNÍ SLOVA A HUDBY:

„BOHOSLUŽBA U TETY HANY“

NEDĚLE 13. LISTOPADU
OD 18:00

SLOVEM PROVEDE FARÁŘKA

ALŽBĚTA HATAJOVÁ

ZAHRAJE

BETSAIDA

BRNĚNSKÉ DUO – PÍSNĚ O ŽIVOTĚ A SMRTI, FAUNĚ A FLOŘE, POLITICE

PODPOŘILO
MĚSTO
ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

CAFÉ U TETY HANY, VESELSKÁ 5, ŽĎÁR N.S.

Neděle 13. listopadu byla v našem
storn božala' na uda'losti. Při bohoslužbě
v ~~farář~~ jsme byli svědky dvou dospělých
žen - Nadi a Barbory veselých a tak máme
radost ze dvou nových členek našeho storn

večer se pak konala bohoslužba u tety
Hany. Gorem provedla naši sestra farářka
a hudební doprovod obstarala sk. BETSAIDA
hrající a zpívající písně židovské a křesťanské.

2. čtení Lk 18, 1-8

1 Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat: 2 „V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. 3 V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: „Zastaň se mne proti mému odpůrci.“ 4 Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: „I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, 5 dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit, a nakonec mě umoří.“ 6 A Pán řekl: „Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce! 7 Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? 8 Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“

Bud' studený, protivný a nepříjemný a nakonec dosáhne svého. Jestli ti pak bude líp, to je jiná otázka – předpokládám ale, že nebude. Jestli je to tak správné, to je další věc: Neení. Nicméně, co je správné, jak mají věci být, to nám říká Zákon. Podobenství spíše ukazuje, jak věci jsou a co v tomto světě funguje. Mluví o tom, s čím se spravedlivý člověk na světě potká a na co si musí dávat pozor. Podobenství je praktickou moudrostí.

Krátkodobě na světě nejvíce zmůže násilí. Kdyby sem teď někdo vtrhl se zbraní, přestaneme přemýšlet nad dnešním textem a budeme se opravdu snažit porozumět tomu, co ten násilník požaduje. Násilí je velmi účinné. Když se kluci perou, všechny holky se dívají.

Je však také nesmírně nákladné. Pokud jste připraveni zraňovat, musíte se sami připravit na zranění. Jste připraveni brát životy? Někdo může vzít život vám. Pro boj se učíte tělo přetěžovat, zkoušet, co snese. Také duševní vypětí je ohromné: jde-li stále o život, nedá se pořádně ani spát. Násilí sice často řeší problémy, ale cena za něj je příliš vysoká.

Spravedlnost je nejlepší způsob života. V boji jde o to porazit nepřítele. Ve spravedlnosti porazit sám sebe. I spravedlnost dává jasný cíl: Toto je nutné za každou cenu udělat. Ale člověk tu nesoupeří s druhým, který se vždy může ukázat silnější, ale jen sám se sebou – a sebe zná. Ve spravedlnosti nesoupeříme s druhými lidmi, ale s tím, kým jsme byli ještě včera. Je to podobný rozdíl jako běžet na trati s ostatními běžci, nebo běžet jen se stopkami. Někdo z ostatních běžců může být vždy rychlejší a třeba ani není možné ho překonat. Kdežto běžet rychleji než včera, to je možné.

Spravedlnost v biblickém pojetí znamená, že každý z nás má před sebou cíl, kterého dosahuje, nebo také ne. Že každý z nás zkouší přeskočit nějakou laťku.

Což se nám nechce, protože nevyhnutelně přicházejí i neúspěchy a ty jsou ponižující. Proto ať raději není žádná spravedlnost. Ať není před nikým žádný cíl, podle kterého by byl měřen. Každý ať dělá jen, co ho baví. A až bude něco potřeba, tak se snad nějak lidsky domluvíme.

Jsou to podobné úvahy, jako s tím soudcem, co se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. Boha se přece nebudeme bát, Bůh je láska. Nic po nás nechce, nesoudí nás. Jen když je potřeba, pomůže. A z lidí si nic nebudeme dělat, každý má přece svoje...

Problém je v tom, že tak úplně nemáme svoje. Jak dlouho si vystačíme sami se sebou, jen se svými koníčky, s televizí, s knížkou? Tyto věci nás lákají jako oddech od lidí. Ale když nejsme mezi lidmi, kouzlo ztrácí. Otázka, co byste si vzali s sebou na pustý ostrov, je vlastně děsivá. Vezmu si tam Tři mušketýry. A budu je číst deset let pořád dokola? Tím začnu den a tím ho skončím?

Ta vdova říká soudci: Pomsti mě! Ať není jedno, že jsem na světě. Přitom, kolik asi té vdově zbývá života? Mohla si ušetřit trápení, přejít křivdu, věnovat se nějakému koníčku. Ale takhle to nefunguje. Člověk potřebuje uznání, potřebuje cítit, že není jedno, že je na světě.

A ta vdova také dostává, oč žádá – protože je otravná. Vytrvalá. Žádá, žádá a žádá. A k tomu nás vybízí i Kristus – žádejte. Důvěřujte Bohu, že vaši modlitbu slyší!!!

Důvěra v Boha se projevuje modlitbou. Kdo věří, ten se také modlí. Nelze věřit bez modlitby a nelze se modlit bez víry. Je to nakonec podobné jako v rodině. S těmi, které máme rádi, mluvíme. Nasloucháme si, posloucháme, prosíme, děkujeme. Když je v rodině tichá domácnost, když spolu manželé nemluví, tak je něco špatně. Je to stejné i v našem vztahu k Bohu. Když s Bohem nemluvíme, když se nemodlíme, je něco špatně.

V Písmu máme mnoho příběhů o modlitbě. O tom, jak věřící lidé volali ve svém soužení k Hospodinu. Jen vzpomeňme na Jóba, jakúpěl k Hospodinu. Jak se usilovně modlil. Prosil Hospodina o pomoc. A žádná odpověď nepřicházela...dlouho! Co když prosíme Pána Boha o pomoc měsíce i roky a žádná odpověď

nepřichází? Máme na modlitbách vytrvat anebo to máme vzdát?

Bůh může naše modlitby vyslyšet i jinak než bychom si to představovali. On není automat na pomoc. A modlitba není desetikoruna, kterou do něj vhodíme. Všechno je to složitější. Ale to není důvod, abychom se nemodlili.

Asi každý máme s modlitbou svoji zkušenost. Třeba, když jsme byli nemocní a prosili za uzdravení. Nebo jsme byli v úzkých a nevěděli kudy kam. A prosili jsme, aby nám Bůh ukázal správnou cestu. Nebo nás trápil nějaký osobní nepřítel a prosili jsme za ochranu a vysvobození. Nebo se nám nedostávalo síly a chuti k životu. A prosili jsme o Boží posilu. A asi každý z nás zažil, když Pán Bůh vyslyšel jeho modlitbu. Ale asi jsme také zakusili, když žádná odpověď na naše modlitby od Boha nepřišla. Prosili jsme o pomoc, ale naše těžkosti a trápení nepolevovaly a pomoc nepřicházela. Člověk v takové situaci pak začíná o smyslu modlitby pochybovat. A už by to chtěl všechno vzdát, k Pánu Bohu se obrátit zády.

Podobné zkušenosti měli i Ježíšovi učedníci. Proto je chtěl Ježíš povzbudit, aby to s prosbami a modlitbami nevzdávali i když odpověď dlouho nepřichází.

Soudce v našem podobenství je charakterizován velmi výstižně: „Boha se nebál a člověka si nevážil“. Byl to soudce zcela nezávislý – ale v tom špatném smyslu.

Neměl respekt před Bohem a jeho příkázáními. A nic si nedělal z toho, co si o něm lidé mysleli. S charakterem tohoto soudce to bylo velmi špatné. Nešlo mu ani o právo, ani o spravedlnost. V podobenství se ovšem neříká, jak vlastně soudil. Spíše se zdá, že nedělal nic. Nedělal nic pro spravedlnost. Alespoň v případě vdovy.

Vdova měla ve starověku těžké postavení. Byla bez ochrany svého muže a byla také bez hmotného zajištění. V Izraeli byl však jejím ochráncem sám Hospodin. Boží lid měl tedy dopomoci ke spravedlnosti sirotku i vdově (Iz 1.17). A neměl činit sirotku a vdově křivdu (Jr 22.3).

Vdova měla nějaký právní spor. Přišla za soudcem a žádala ho, aby se zastal jejího práva. Podle toho, co jsme si před chvílí pověděli, by soudce měl být vdově v její při co nejvíce nápomocen. Ale nebylo tomu tak! Soudci to bylo jedno. A až za ním přicházela opakovaně, nic pro ni neudělal. A trvalo to dlouho, možná celé roky. Nakonec i v naší době nejednají soudy zrovna rychle.

Ale vdova byla vytrvalá. Nevzdala to. Stále za soudcem chodila. Stále ho žádala, aby se jí zastal a aby prosadil její právo. Až soudci došla trpělivost. A to je vrchol podobenství! Vytrvalost vdovy slavila úspěch. Vytrvalost - to byla její zbraň. Soudce pochopil, že se jí jen tak nezbaví. I když si nic nedělal ani z Boha ani z lidí, na tuto vdovu byl krátký. Právě pro její vytrvalost. Pochopil, že tato vdova mu nedá pokoj, dokud ji nevyhoví. Vždyť by ho nakonec umořila a zničila mu pověst. A tak se jí zastane a zjedná ji právo.

Takhle tedy jednal tento nespravedlivý soudce. Nebyl to žádný charakter, ale přesto nakonec vdově pro její neodbytnost vyhověl. A co teprve Bůh! A tamto byla bezbranná vdova, soudci zcela neznámá a toto je Bůh a jeho člověk! Copak se Bůh nezastane svých lidí, když k němu budou volat ve dne i v noci? Vždyť i nespravedlivý a lhostejný soudce se zastal obyčejné vdovy. Nejedná tedy Bůh spravedlnost těm, kteří mu důvěřují a vytrvale ho prosí o pomoc? Vždyť Bůh je spravedlivý a milosrdný. Bůh se svých věrných jistě zastane a vysvobodí je z jejich trápení. Na to se můžeme spolehnout.

Bůh jistě zachrání ty, kteří na něj spoléhají a kteří jej prosí o pomoc. Ježíš nám říká, že o tom nemusíme pochybovat. Povzbuzuje nás k vytrvalosti v našich modlitbách a prosbách. Klade nám však závažnou otázku: Jak to bude, až přijde Syn člověka? Jak to bude, až nastane konec tohoto věku? Najde Syn člověka na této zemi víru? Nemáme tedy řešit Boží věrnost, ale máme řešit svoji věrnost, svoji víru. Jak bychom se svojí vírou obstáli na posledním soudu? Bůh je jistě věrný, ale jsme my věřící? Nenechme se odradit!

Neustupujme ve vytrvalosti modlitby. Jde, však také o to dobře zvážit oč prosíme. Abychom si nevyžádali peklo na pustém ostrově se Třemi mušketýry, ale abychom si vyžádali to, co má skutečnou cenu.

AMEN

KALENDÁŘ AKCÍ – PROSINEC 2022

4. 12. NEDELE	Žďár i Sázava	adventní bohoslužby s VP
7. 12. STŘEDA	on-line	18:00 výklad knihy Genesis
8. 12. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
9. 12. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství pro děti
10. 12. SOBOTA	Sázava	17:00 adventní koncert VOCATUS ECUMENICUS
11. 12. NEDELE	Žďár i Sázava	adventní bohoslužby
	Žďár	18:00 bohoslužby u tety Hany (M. Pleva)
14. 12. STŘEDA	Sázava	16:00 konfirmační setkání
	Sázava	18:00 Večer s hostem: Daniela Ženatá
15. 12. ČTVRTEK	Žďár	15:00 biblická hodina
	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
16. 12. PÁTEK	Sázava	16:30 náboženství pro děti
17. 12. SOBOTA	Sázava	9:00 generálka vánoční hry
18. 12. NEDELE	POUZE Sázava	10:00 bohoslužby s dětskou vánoční hrou
22. 12. ČTVRTEK	Žďár	17:00 Anonymní alkoholici
24. 12. SOBOTA	Sázava	22:00 "PŮLNOČNÍ"
25. 12. NEDELE	Žďár i Sázava	Boží hod vánoční - bohoslužby s VP
31. 12. SOBOTA	Sázava	17:00 Loučení s uplynulým rokem
1. 1. NEDELE	Žďár i Sázava	Novoroční bohoslužby s VP (I. Mužátková)

Zprávy ze schůze staršorstva 30. 11. 2022

- Bohoslužby u lety Hanzy podporu' písničkai' Malouš Pleva z Brna
- 10. 12. proběhne v kostele adventní koncert mužského pěveckého sboru VOCATUS ECU MEN.
- Před koncertem proběhne vernisáž dětí ze ZŠ Gažava
- 14. 12. večer s hostem - D. Zemanou - hralou šéfredaktorkou časopisu lěšy' bratr
- Třeme všechny k výročí perníčků pro děti
- Při příležitosti si můžeme odnést letěmské světlé
- Loučeni' s uplynulým rokem bude opět s promítaním fotografií saku' sboru

Jubilanti :

Z. Danielkora'	Gr. Hory
A. Benšora'	nižkov
V. Moký	Hamry
L. Temlora'	Gažava
R. Kutickora'	Zdár
M. Dolníhora'	Zdár
R. Ginzara'	Hamry
P. Hohnzlorá'	nižkov
A. Bukáčkora'	Hamry

Od Velkého Pátku hostíme v Sázavě na faře paní Tetianu G. (85 let), která k nám utekla z Ukrajiny před Ruskou vojenskou invazí. Provoz fary je proto lehce omezen. Děkujeme vám za ohleduplnost a shovívavost (především v užívání sborové kuchyně). Paní Tetiana je za možnost bydlet u nás velmi vděčná.

Také děkujeme, že jste po celý rok pamatovali na náš sbor, přispívali na nedělní sbírky, posílali saláry a dary. Děkujeme, že finančně přispíváte na celocírkevní i charitativní aktivity nebo se angažujete jako dobrovolníci v různých dobročinných projektech. Velmi si toho vážíme!

Děkujeme vám všem také za veškerou duchovní i praktickou pomoc (úklidy, služby, příprava pohoštění, hudební doprovod, vedení nedělní, zvonění a další).

Pokud jste ještě letos neměli příležitost přispět, můžete zaplatit *salár* (roční dobrovolný příspěvek) buďto převodem na sborový účet – do zprávy pro příjemce napište „salár+jméno“, nebo osobně Daně Tiché či Lence Lukešové. Výdajů s provozem našich sborových budov je dost. Také odvody, které každoročně platíme, rostou rychlým tempem. Pro příští rok činí 416 645,-Kč (platí se z nich mzda faráře a pastorační pracovnice, příspěvky na výdaje spojené s provozem seniorátu a ústřední církevní kanceláře).

Abychom udrželi současný provoz sboru a možnosti ho rozvíjet, je potřeba také přizpůsobit výši svého členského příspěvku i darů na sbor. Doporučujeme se inspirovat výzvou „5% a hlavu vzhůru“: <https://hlavuvzhuru.e-cirkev.cz/> a opravdu moc děkujeme všem, kdo už se nechali inspirovat, je to pro sbor velká pomoc!!!

ČÍSLO SBOROVÉHO ÚČTU JE: 162 225 9329/0800

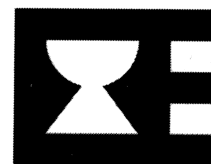
Každý dárce se může v lednu přihlásit a obdrží do konce února potvrzení o celkové výši poskytnutých darů a salárů za předchozí kalendářní rok, které slouží jako příloha k daňovému priznání/ doklad pro účetního v zaměstnání.

Na internetové adrese <http://sazava.evangelnet.cz> naleznete pravidelně aktualizované *sborové stránky* s informacemi o plánovaných setkáních, pozvánky na sborové akce, a další informace. Pokud si přejete dostávat nabídky a pozvánky e-mailem, předejte faráři svou elektronickou adresu.

DŮLEŽITÉ SDĚLENÍ: telefonní číslo na pevnou linku je zrušeno.

Volejte na mobilní číslo: 733 646 895.

Originální obrázky nakreslila a s uveřejněním v tomto dopise souhlasila Marie Adámková. Děkujeme!

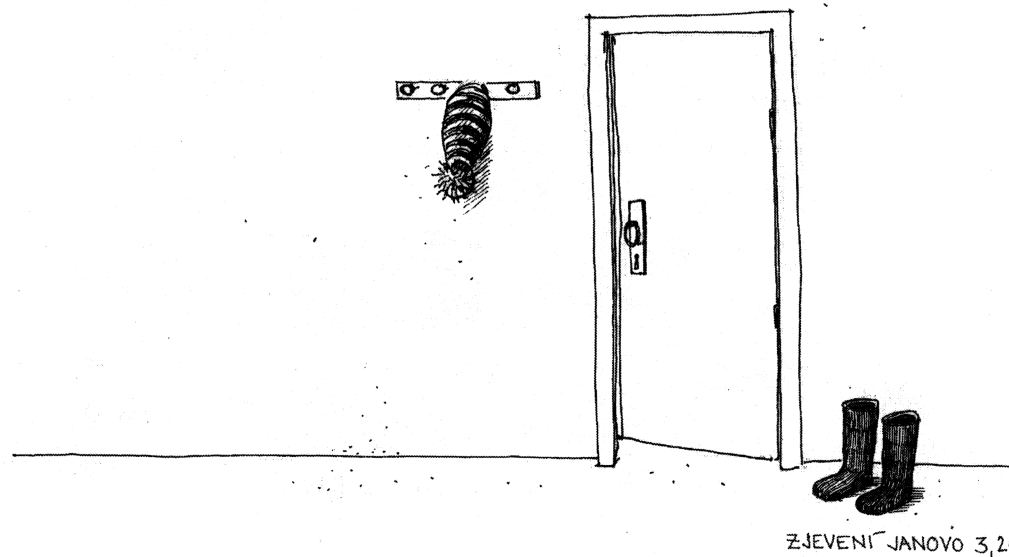

**ČESKOBATRÁSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ**

FARNÍ SBOR V SÁZAVĚ

Sázava 73, 592 11 Velká Losenice, tel. 733 646 895,
<http://sazava.evangelnet.cz>, sazava@evangelnet.cz

VÁNOČNÍ DOPIS 2022

ZVEME VÁS DO SPOLEČENSTVÍ NAŠEHO SBORU,
NA VŠECHNY AKTIVITY I NA OSOBNÍ ROZOVOR.
PŘEJEME VÁM HLUBOKÉ PROŽITÍ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

**AŽ VÁM PRO NADCHÁZEJÍCÍ ROK
BŮH ŽEHNÁ!**

Milé sestry, milí bratři, srdečně vás zdravím jménem evangelického sboru v Sázavě. Jako každý rok vám přinášíme vánoční dopis s adventně-vánočním zamyšlením a zprávami ze sborového dění. Na všechny sborové aktivity jste srdečně zváni také vy. Přeji vám, ať je vám poselství vánočních svátků radostí, oporou a posilou pro další rok.

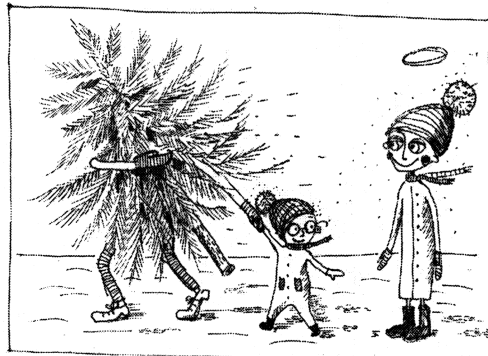
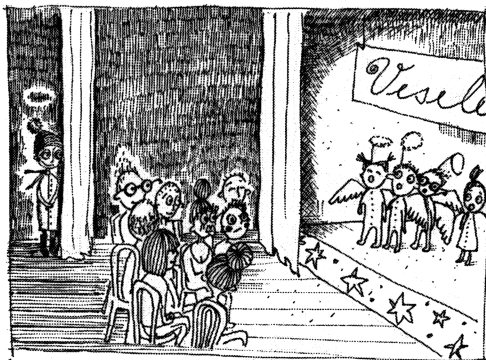
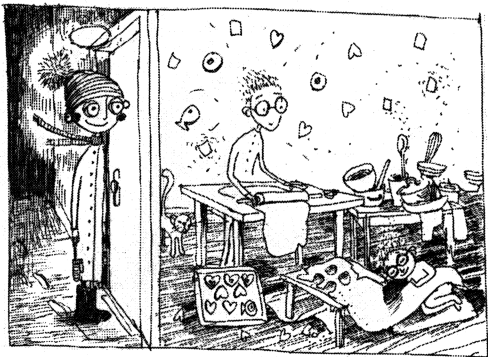
Za staršovstvo sboru

Alžběta Kalašová

ZAPOSLOUCHEJME SE! NEKLEPAL NĚKDO?...

Před svátky Vánočními si lidé píší dopisy častěji než kdy jindy. Dávají si tak najevo, že na sebe myslí a mají se rádi. I já se chci připojit a napsat Vám pár řádek. Budou trochu jiné než obvyklá přání. Chci Vám připomenout poselství Bible, které je nad každé blahopřání typu „šťastné a veselé“. To důležité je skryto ve třech slovech - **Advent** a **Narození Páně**.

Advent je doba očekávání na příchod Pána Ježíše. V koloběhu všedních dní se nám všem toto období mění na dobu více či méně stresujících příprav. Je třeba obstarat dárky, připravit sváteční jídlo, uklidit byt. Nesmíme zapomenout poslat včas vánoční přání. K tomu se často řadí i narůstající povinnosti v zaměstnání, uzávěrky a hlášení o právě proběhlém roce...

Farářka i pastorační pracovnice jsou Vám k dispozici také pro osobní rozhovory. Farářka pak také pro předkřestní a předsvatební přípravu, rozhovory a doprovázení při úmrtí někoho blízkého, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí.

Můžete ji kdykoliv oslovit nebo jí zavolat (733646895) a požádat o osobní rozhovor. Tato možnost je otevřena nejen pro členy sboru či církve. Neostýchejte se dát vědět! Budete-li si to přát, můžete se s farářkou domluvit na mlčenlivosti (faráři pod ní spadají podle církevního zákona o zpovědním tajemství a mlčenlivosti).

A ještě jedna nabídka. Pokud se nemáte jak dostat na bohoslužby, neváhejte se ozvat farářce. Ona a další, jsou ochotni Vás na bohoslužby dopravit. Rádi Vás zase uvidíme mezi námi!

ÚVAHY O ODPOVĚDNOSTI ZA BOŽÍ STVOŘENÍ

Křesťanství je zaměřeno na vztah Boha a člověka. V biblické knize Genesis se však dočteme o úkolu, který nám Bůh dal: pečovat o tuto zemi jako dobří hospodáři. Je to úkol značně nelehký a celosvětový apel zní: Je třeba něco dělat. Všichni se snažíme. I náš sbor. Proto se na staršovstvu zabýváme alternativními možnostmi vytápění fary, rekonstrukcí farních oken, přestavbou žďárské modlitebny atd.

Jedním z opatření, které jsme na podzim udělali (také v souvislosti se zdražováním energií) je omezení vytápění bohoslužebných prostor. V sázavském kostele se (mimo aktivit, při nichž očekáváme větší počet účastníků) omezilo vytápění pouze na předních pět lavic (ostatní jsou označeny cedulkou „netopíme“). Zároveň jsou v kostele k dispozici deky a staršovstvo pracuje na koupi nových (teplejších) podsedáků. Tato změna však nemá vést k úvahám zůstat raději doma. Proto budeme rádi, když se s členy staršovstva budete sdílet o své pocity a dojmy (zda je vám to nekomfortní, ale přioblečení je řešení nebo zda je to pro vás důvod nepřijít mezi nás). Pomozte nám hledat řešení, která budou pro sbor obohacením.

PODĚKOVÁNÍ

Končí rok 2022. Ani tento rok nebyl jednoduchý. Na jaře vypukla válka na Ukrajině. V prvních týdnech Ruské vojenské invaze na Ukrajinu jsme mohli přes sázavskou faru distribuovat mnoho materiální pomoci, která směřovala do oblastí bojů i zasažených míst přímo na Ukrajině. Zároveň jsme aktivně spolupracovali se žďárskou Charitou a i tam směřovala část vašich darů. Také jsme pomohli zprostředkovat ubytování pro dvě rodiny. Děkujeme za velké projevy solidarity!

Přichází za námi.

Bere na sebe bídu a utrpení našich životních zápasů a obdarovává nás neporušeným společenstvím s Ním. Bůh se tak rozhodl. On nás přijal. Přišel za námi jako chápající přítel, abychom už ten dnešní den mohli prožít ve společenství s Ním.

Byla by škoda to vše nevidět přes kvantum povinností, které jsme si na sebe naložili. Jak je psáno v poslední biblické knize Zjevení Janovo:

Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.

*Bůh přichází, chce se Tobě dát.
On je darů dar, co si víc můžeš přát?*

487

1. Při - blí - žil se vá - noč - ní čas,
při - ví - tej - me Pá - na!
Při - poj - te se, ne - šetř - te hlas,
při - ví - tej - me Pá - na!
Při - ví - tej - me Pá - na!

2. Ještě jednou vrátí se k nám, / vyhlížejte Pána! / Tehdy bude všem lidem znám, / vyhlížejte Pána! / Vyhlížejte Pána!

tr: Miroslav Heryán, Buď tobě sláva, 1981

m: Svatou dobu již tu máme, nářev tradiční české koledy / Český zpěvník, 1940 / Buď tobě sláva, 1981

Modlitba:

Svatý, věčný a všemohoucí Bože,
žasne nad zázrakem všech zázraků.
Ten velký Bůh se stal malým dítětem
a změnil tím dějiny
celého tohoto světa.
Mladý řemeslník ponese chudým
dobrou zprávu o Boží lásce.
Ten, který byl popraven se zločinci,
zemřel pro nás všechny
a pro nás všechny vstal.

Svatý, věčný a všemohoucí Bože,
naplň naše srdce zázrakem
tohoto svátku.
Posiluj naše duše silou svého Slova.
Dej, ať zaslechneme Tvé klepání.
Ať nezanikne v hluku našich
myšlenek,
starostí a povinností.
Ať otevřeme a pozveme Tě k sobě –
třeba právě na tu Štědrovečerní či
hodobožovou večeři.
Buď s námi v tuto hodinu
a zůstaň s námi až do konce
našeho života.
AMEN

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Aktuálně evidujeme v našem sboru **484 členů**.

Pokřtěni byli: T.A. Pinkava (26.3.), T.Šťastná (15.5.), A.M. Čapková (15.5.), B.A. Niederle (11.6.), N. Veselá (13.11.) a B. Veselá (13.11.)

Oddáni byli: L. Bartošová a P. Tonar (4.3.), A. Fišarová a Z. Veselý (4.6.), A. Šantrůčková a P. Kolář (11.6.), T. Krábková a V. Křištof (9.7.), K. Prokešová a M. Sobotka (23.7.2022), A. Pintrunová a M. Šťastný (20.8.)

Rozloučili jsme se: F. Vávra (4.4.), D. Kadlec (13.7.), F. Ptáčková (22.7.)

PRAVIDELNĚ SE SCHÁZÍME

neděle	8:30	bohoslužby ve Žďáru
	10:00	bohoslužby s nedělní školou v Sázavě
	18:00	bohoslužby u tety Hany (2. neděle v měsíci)
středa	16:00	setkání konfirmandů v Sázavě
	18:00	setkání nad knihou Genesis on-line (2.středa v měsíci)
čtvrtek	10:00	bohoslužby v Domě klidného stáří (1.čtvrtek v měsíci)
	15:00	biblická hodina ve Žďáru (3.čtvrtek v měsíci)
	17:00	setkání Anonymních Alkoholiků ve Žďáru
pátek	16:30	náboženství pro děti v Sázavě
	18:00	mládež (a 14 dní)

Z jednorázových aktivit proběhlo: ekumenické bohoslužby; Světový den modliteb; velikonoční čtení na Zelený čtvrtek; rodinné bohoslužby a environmentálně zaměřený program pro děti i dospělé ke Dni Země; prohlídka kostela dětí z MŠ a ZŠ Sázava; prohlídka kostela klienty žďárského denního stacionáře; divadelní představení a vernisáž výstavy fotografií k Noci kostelů; večery s hostem; pečení chleba a housek s přespáváním dětí k Díkčinění; obalení nových zpěvníků; loučení se školním rokem; brigáda na hrabání listí; Červená středa. Také jsme zde měli na 3 týdny praktikantku z Evangelické teologické fakulty a hostili jsme jarní seminář pro pastorační pracovníky. Na podzim proběhla oprava márnice. Děkujeme všem, kdo jste se těchto aktivit účastnili aktivně či jako hosté. Jsme rádi, kdykoliv se k nám připojíte. Máme tak možnost tvořit živé křesťanské společenství. Bez vás by to nebylo ono! Máte-li chuť se do takovýchto či podobných aktivit zapojovat aktivně, neváhejte oslovit faráčku.

NABÍDKA ČASOPISŮ A PUBLIKACÍ

Je možné se stát pravidelným předplatitelem církevních časopisů. Poštovné bude platit sbor a předplatné vy. To je dobrá nabídka, tak ji využijte:

Český bratr (12 čísel, roční předplatné 450,-Kč);

nezávislý evangelický měsíčník *Protestant* (10 čísel, roční předplatné 220,-Kč).

Máte opět možnost zakoupit *Evangelický kalendář* a *Na každý den* pro rok 2023 (170,- Kč/kus). Výtisky jsou v kostele/modlitebně, pokud se nedostanete na bohoslužby, ozvěte se faráři či pastorační pracovníci, rády vám je doručí až do domu!

Editory Evangelického kalendáře 2023 jsou manželé Ženatí a celý kalendář tvoří rozhovory s faráři a výpomocnými kazatelkami, protože v roce 2023 slavíme 70 let od první ordinace faráře v roce 1953. Editory *Na každý den* 2023 jsou faráři Mikuláš Vymětal a Lukáš Klíma, jedná se o čtení z Tóry.

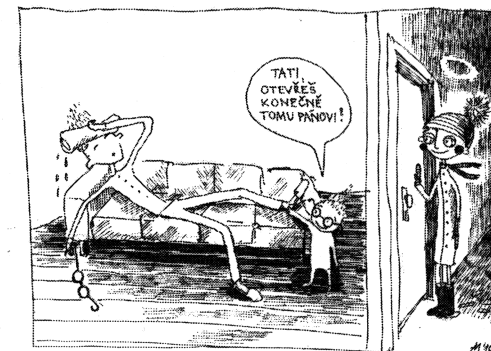
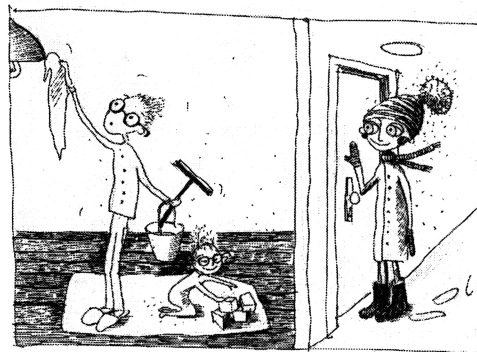
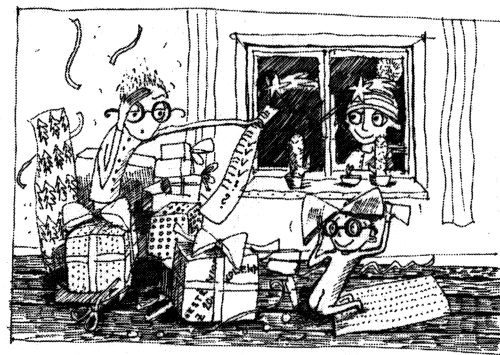
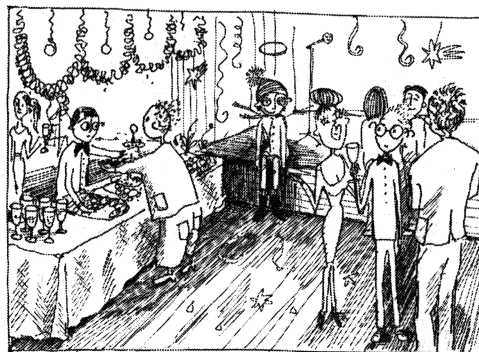
PASTORACE A MOŽNOST ROZHOVORŮ

Náš sbor je tu také proto, aby pomáhal, jak svým členům, tak širšímu okolí. Ve sboru máme křesťanskou službu, která má prostředky na *pomoc potřebným*. Potřebujete-li pomoc, anebo víte-li o někom potřebném, neváhejte se obrátit na faráčku, pastorační pracovníci nebo na kohokoli ze staršovstva sboru.

Advent se tak stává věrným obrazem našeho chaotického a nesoustředěného života, ve kterém nám uniká jeho smysl i cíl. Tak snadno přehlédneme, že je to čas darovaný k zastavení a soustředění. Vždyť vedle úklidu všeho okolo sebe také my potřebujeme zastavení a úklid sami v sobě. Ve chvílích klidu a niterného soustředění poznáváme, že jsme v životě prožili těžké chvíle, různá trápení a zklamání. Potřebujeme se s tím nějak vypořádat. Zastavme se tedy a přemýšlejme sami nad sebou. Nad dobou, která nám byla dána. Nad dobrým i zlým, co nás v životě potkalo.

Možná, že už o letošním Adventu pochopíme, že jsme to právě my, kdo potřebuje záchranu a začneme bytostně toužit po Boží lásce. A ona za námi přijde a skloní se k nám, aby překonala nepořádek života a darovala nám nový - našim selháním nezatížený - vztah s Bohem, který začíná o veliké noci narození Krista.

Narození Páně, tedy Vánoce, jsou svátky štědrosti. Tak se to okolo nás říká. Alespoň pár dní v roce chceme být štědrí a otevření. Obdarováváme se navzájem dárky i svojí blízkostí. Naše štědrost je však pouze chabým odleskem štědrosti Boží. On naplňuje to, co jsme očekávali v Adventu.

ČCE Sázava a Žďár nad Sázavou
Vás srdečně zve na

ADVENTNÍ KONCERT
mužského pěveckého komorního sboru
VOCATUS ECUMENICUS
Jimramov

V programu zazní:
adventní písně, spirituály, skladby A. Dvořáka, L. Janáčka,
české a moravské písně

SOBOTA 10. PROSINCE 2022

17:00 hod.

KOSTEL ČCE Sázava

„On všechno učinil krásně a v pravý
čas, jenže člověk nevystihne
začátek ani konec díla, jež Bůh
koná.“

Kazatel 3, 11

Prosincový program byl velmi pestrý
a bohatý
Díky za něj

VÁS ZVE NA
VEČER S HOSTEM.

DANIELA ŽENATÁ

BUDE HOVOŘIT O PRÁCI
PRO EVANGELICKÝ ČASOPIS ČESKÝ BRATR
(V ROLI ŠÉFREDAKTORKY
I V ROLI EXTERNISTKY)

14. PROSINCE 2022

V 18:00

VE STODOLE NA FAŘE V SÁZAVĚ

BOHOSLUŽBY

S DĚTSKOU DIVADELNÍ HROU

„BILEÁM A OSLICE“

(AUTOŘI ILONA A DANIEL MUŽÁTKOVÍ)

18. 12. 2022 V 10 HOD

V KOSTELE V SÁZAVĚ

PŮLNOČNÍ BOHOSLUŽBU

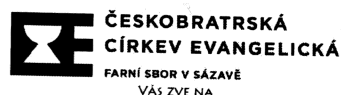
ZA SVITU BETLÉMSKÉHO SVĚTLA
A SE ZPĚVEM VÁNOČNÍCH PÍSNÍ

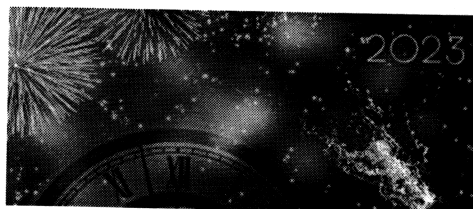
24. PROSINCE 2022

VE 22 HODIN

V EVANGELICKÉM KOSTELE V SÁZAVĚ

SILVESTROVSKÉ POSEZENÍ

U ŠÁLKU NĚČEHO TEPLÉHO
A S PROMÍTÁNÍM FOTEK
Z NAŠICH AKCÍ V ROCE 2022

31. PROSINCE 2022

V 17 HODIN

V SÁZAVĚ VE STODOLE